

9,625

9,625

Historia Alexādi
magni regis mace
donie de prelijs

Sapientissi

mi egypti sciētes mē
suram terre. vnda
q3 maris et celestius
ordinem cognosce
tes. id est stellarū cur

sum. motum etiā firmamenti tradi
derunt etiā vniuerso orbi per altitu
dinem et per noticiā artium magi
carum. Vicit enim de Anectana
bo rege ipsorum q3 fuerit ingenio
sus de astrologia et mathematica
eruditus. Quada3 aut die dū nun
ciatum fuisset ei q3 Artaxerxes rex
persarū cū valida manu hostiū su
per eum veniret. nō mouit militiaz
neq3 preparauit exercitū. sed intra
uit cubiculum palacij sui. et depren
dens concham eream plenā aqua
pluuiali tenensq3 in manu virgam
eream. hic p magicā incantationez
demonēs cōuocabat. et p magicas
incantationes intelligebat in ipsa
concha clauēs nauū sup eum po
tissime venientes. Erant enī p
cipes i custodia milite positi Ane
ctabia confinibus persarū. Venit
quidā exors dicēs. Maxime Ane
ctabe insurgit in te Artaxerxes rex
persarum cū multitudine hostium
et gentiliū infinitis. Sunt enī Is
darthi. Medii. Persae. Syrii. Mes
opotamij. Drapes. Idbares. Argi
ri. Caldei. Babiloni. Confires Ibi
cam atq3 Agiophij. et alie pluresq3
gentes de orientalib3 parib3 pcedē
tes. Cū hec audisset Anectanabus
suspiciens dixit. Custodia3 quā tibi
condidi bene obserua. sed nō tamē
sicut panceps milite egisti. sed sicut
homo timidus Virtus enī nō hec
valet in multitudine populi sed i for

titudine animorum. an nescis q3 vn
leo multos ceruos in fugam vertit
Et hec dicens iterū intrauit cubicu
lum solus. et fecit nauiculas ereas i
concha cum aqua plena pluuiali.
tenensq3 in manu virgam palme. et
respiciens in ipam incepit tons vi
ribus incantare. et videbat qualiter
egyptij sternerantur impetu classi
um Barbarorū. Statimq3 muta
to habitu radens sibi caput et bar
bam. et tulit aurum quantūcūq3
portare potuit. et quēcūq3 erant sibi
necessaria ad astrologiam et ad ar
tes magicas exercendas fugit pro
pe pelusium de egypto. Veniq3 veni
ens et biopiā induit linea vestimen
ta egyptiis quasi ppheta intrauit
macedoniā. sedensq3 manam gre
cis corā omnib3 palā videntib3 di
uinabat. Egyptij vero vt viderunt
quia Anectanab3 non inueniebāt
ad curiū. perrexerūt ad Serapim
deū illorū maximū. et rogauerūt eū
vta responsa daret eis de anecta
nabo rege eorū. Serapis autē re
spondit. Anectanabus rex vester
abiit de egypto ppter artaxersem
regē persarū. qui vos suo imperio
subiugabit. Id est modicū vō tem
pus reuertet ad vos reiiciendo a se
seruitutē et vlciscetur de inimicis ve
stris subiugando illos vos. Et hec
responsa recipientes statim fecerūt
statuam regalē ex lapide nigro i bo
noze Anectanabi. et scripserunt ad
pedes eius responsa vt in posterū
memorie mandaret. Anectanab3
aut mālū macedonie incognitus.

Quomodo Anectanabus ascē
dit palacium ad Olimpiam re
ginam.

Eterea Phi

lippus rex macedonie abiit in prelium. Anectanabus autem ascendens palatium ut reginam Olympiam cōspiceret et videret pulchritudinem eius. Hic cum videret eam iaculatū est cor eius in concupiscentia; eius euerit. extēdensq; manū suā salutauit eā dicens. Hic regina Macedonia. dedignatus ei dicere domia. Hic hec respondēs ei Olympia dicit. Hic magister accede propius et sede. Sedente autē ipso interrogauit eū Olympia. Hic est quin egyptius sis. Respōdit illi anectanabus. Verbum regale dixisti. quando egyptios nominasti. Sūt enim egyptii sapientes q̄ etia; somnia soluūt. signa monstrant. volatilia intelligunt. secreta aperiunt et cognoscunt fata nascentiā. de his omnib; ut ppheta cognosco. Hic autem cū dixisset asperit eā sensu concupiscibili. Videns Olympia q̄ si asperit eā dixit. Magister quid cogitasti me taliter inspiciēdo. Respōdit anectanabus. Recordatus suz plurima responsa deoz. Etenim responsū accepi ut deberē intueri reginā. Hic eo dicente statim protulit de sinu suo purificā tabulā ereaz et eburneā mixtam auro et argento. tres in se circulos cōtinentem. Hic mus continebat in se intelligentias duodecim. In tertio vero sol et luna parebāt. Hic ost hec asparebat catibena eburnea et ex ea protulit septem splendidissima astra horas explorātia. et natiuitates hoīm et septē lapides sculptos et duos lapides ad custodiā hominū pstitutos. Videns hoc Olympia dixit illi. Magister si

vis ut crederē tibi. Dic mihi annus diē et horas natiuitatis regis. Cū B dixisset aut regine Hic ne aliud a me audire. Regina ait. Volo ut renūcies mihi qd̄ inter me et philippū accidere debet. Referunt enim homines q̄ cū venit philippus ex pho eiciet me aliamq; p̄nubū vxorē. Cui anectanabus ait. Falsa multa loquūt. sed anteq; multa tempora elabunt. euenit quod dixisti. sed tandē te philippus habebit in vxorē. Hic hec regina ait. Obsecro te magister ut oēm aperias mihi veritates. Cui anectanabus ait. Unus ex potentissimis dijs concubet tecū. et te in cūctis prosperitatib; et aduersitatib; adiunabit. Olympia respondit. Obsecro te magister ut mihi referas quā figurā gerit ille deus. Rēdit anectanabus. Hic q̄ iuuenis neq; senex et barbā canis habens ornatā. Unde si placet esto illi parata. quia in nocte videris eū. et in somno cōcubet tecū. Regina dicit. Si hec videro nō ut ppheta nec diuinū sed ut deū ipsum adorabo. Statim anectanabus dicens. Vale regina. Hic ost hec anectanabus descendens de palacio et exiens cōtinuo castra ciuitatis in desertū locū et euellit herbas. terensq; eas et succos illarū milt. et fecit incantationes p̄ diabolica figmenta. ut in eadem nocte Olympia deū Hamon concubentē secū videret. dicēteq; ei post cōcubitū mulier cōcepisti defensorē tuū. Hic hec autē factū cum esset Olympia a somno excitata cōuocabat anectanabū. eiq; somniū qd̄ viderat recitauit. Tūc anectanabus dixit. Si locum mihi dederis in palacio deū ipsum facie ad faciem cōtemplaberis. Hic illi deus

in figura draconis ad te veniet. et ex inde humanā formam accipiens. et mea similitudine apparebit. Hic hec Olympia dicit. Sicut dixisti magister. recipe tibi cubiculū in palacio et si veritatē probare valebiste quā si patres pueri habebō. Et hec dicens iussit sibi cubiculū in palacio fieri. Circa autē primā vigiliā noctis cepit anectanabus p̄ incantationes magicas trāsmutari in figurā draconis. et sibilando contra cubiculū Olympicē cepit trāsuolare. Ingressusq; cubiculum ascendit in lectum ei. et cepit eā foriter osculari. et post oscula cognouit eā. Cum autem a cōcubitu surrexisset. percussit eā in pterō et dixit. Hic cōceptio sit vltix. et nullatenus cōmunicatur ab homine. Taliter decepta Olympia cum homietanq; cū deo cōcubuit. Hic hec autē facio descendit anectanabus de palacio. Regina itaq; p̄gnans erat. Cum autē cepisset tumescere venter ei vocauit ad se anectanabū. et dixit illi. Magister volo ut dicas mihi quicqd̄ de me faciet philippus si redibit. Cui anectanabus ait. Noli ex pauescere. q̄ deus Hamon auxiliator tibi erit. Et his dicens exiit de palacio extra ciuitatē in desertū locū. et euellit herbas tritū. raut eas. et tulit succū illarū. apprehendensq; aue marīnā cepit sup eā incantare. illā de succo barbarum liuens. Hic tamē faciebat p̄ diabolica figmenta ut deciperet regē philippum p̄ somniū. Factumq; est eadem nocte apparuit philippo in somno deus Hamon concubens cum Olympia vxore sua. et post cōcubitū q̄ videret os pulue p̄suere et anulo aureo cōsignare. et in ipso anulo

erat lapis ubi erat sculptus caput leonis et currus solis et gladi; pacatus. et dixit ei. Mulier concepisti defensorē tuū. Erurgens autē philippus a somno vocauit ariolum. et somniū qd̄ viderat intimaui. At ille ariolus dicit. philippe nō ab homine sed a deo vxor tua cōcepit. Caput nāq; leonis. currus solis et gladi; acutus taliter exponūt. Quia qui nasci debet ex ipsa ptinget vsq; ad orientem vnde sol egreditur. Et per gladium acutū vniuersē sibi debent subiugari nationes.

Qualiter Anectanabus in figura draconis antecedeat philippū in prelio deuincendo et hostes.

Eterea Phi

lipus rex pugnavit et vicit. Apparuit ei nāq; ipso prelio draco qui antecedeat eū. et inimicos ei prosternebat. Cūq; requireret macedoniā obuiavit ei Olympia et osculat; est eā. Intuēs eā philippus rex et dixit ei. Cui te olympia tradidisti. Hic decaisti inq̄ et non peccasti. quia violentiā a deo passa es. Ego autē hoc totū quod in te factum est a deo per somnium vidi. promde a me ac ab hominib; irreprehensibilis esse videris.

Quomodo Anectanabus in figura draconis apparuit philippo in cōuiuio et osculatus est Olympiam.

Madā die e

pulabat philippū cū principib; et p̄mis macedoniē

una cum olympia uxore sua Anectanabus autem per artem magicam induit formam draconis et per medium iridinum discumbentium transiens fortiter sibilabat. ut conuidentes omnes pauciores ac perturbando maxima torque rent. et appropinquans olympie impositus in gremio suo caput et osculabatur eam. Videns hec philippus dixit olympie. Tibi dico et omnibus. Draconem hunc vidi quando inimicos meos prostravi.

Quod avis generavit ouem in gremio philippi. de quo confecto exiit serpens qui statim mortuus est.

Est paucos

autem dies sedens philippus rex in palacio suo apparuit ei parua ac missima avis volans in gremio eius et generavit ouem. cadensque in terram diuisum est. Et statim ex eo paruissimus serpens egressus est. congruensque intrare ouem voluit et antequam ibi caput immitteret est extinctus. Vidensque hec philippus turbatus est valde. et vocauit ariolos. eique monstrum quod viderat monstrauit. Cui ariolus dixit. Rex philippene scetur tibi fili quod regnatus est post tuum obitum. circūbitque totum orbem gentes vniuersas obuiando. et antequam reuertatur in terram nativitatis sue morte velocissima morietur.

Propinquas

autem tempore parienti olympia cepit dolere et torquebatur venter eius. et vocari fecit ad se ariolum et dixit illi. Magister venter meus maximis doloribus torquetur. Anectanabus cepit dicere. Subleua te paululus regina a solio tuo. quia hac

hora elementa a sole turbata sunt. Fac cumque est. et recessit ab ea dolor. Et post paululum dixit ad eam anectanabus. Sede regina. et sedens peperit. Statimque puer cum cecidisset in terram factus est tonitruus validus et fulgura et signa et choruscantes facie sunt per vniuersum orbem. Tunc dilatata est nox et usque ad penultimam partem diei extensa est pariter et diuisa. Tunc ita lia partes de nubibus ceciderunt. Videns autem philippus rex hec signa tremefactus in gremio suo est ad olympiam et dixit. Cogitaui quod infantulus iste nullo latens nutritus. Non enim ex me conceptus sed a deo creatus intelligo. quoniam in natiuitate eius vidi elementa mutari. Nutriatur in memoria ac si filius meus esset. et in filii quem ex altera uxore habui succedat locus. Nec eo dicente cum omni diligentia infantulum gubernauit. Figura autem pueri nec patris nec matris effigiem habuit. Coma capinis sicut leonis aspersa videbatur. Oculi eius sicut stelle micantes. sed colore dispari radiabant. vnus niger alter vero glaucus appareret. Dentes siquidem eius erant acuti. impetum illius feruidus ut leonis. Forma quippe illius vigorem et prudentiam quem in posterum habuit ostendebat. Vocatus est a parentibus alexander. In scolis itaque ubi sedebat pugnabat cum eistam in litteris que in loquelis. et velocitate obuiens principatum. Cum autem esset annorum duodecim instruebatur ad pugnam et antecedebat in armis. Cuius velocitates philippus intuens commendabat eum. Et ait illi. Fili alexander velocitatem tuam et ingenium tuum animi diligo per effectum. Sed conturbor quia figura tua videtur mihi dissimilis et inepta. Audies hec olympia terrore

perterrita vocauit Anectanabum et dixit. Magister intellige de me quid philippus cogitat. Dixit enim alexandro. Fili velocitatem tuam diligo. et ingenium tuum animi approbo. Sed tristis sum quia figura tua in nullo mihi simulatur. Anectanabus cepit cogitare et dixit. Cogitatio illius nullatenus est nocua. Solitoque respiciens computabat quandam stellam. separabatque desiderium suum. Audiens hec alexander dixit ei Stellam quam vides videtur in celo. Cui anectanabus dixit. Est fili. Alexander dixit. Idotes mihi eam ostendere. Respondit Anectanabus. Sequere me hora noctis et ostendam tibi. Alexander dixit. Fatuum est ne tibi cognitum aut incertum Anectanabus respondit. Est satis. Alexander dixit. Opto illud cognoscere. Anectanabus respondit. Scio quippe quia filio meo debeo recipere mortem. Cum hec dixisset descendente eo de palacio sequebatur eum alexander hora serotina extra urbem. Et cum incederent supra fossatum ciuitatis dixit anectanabus. Fili alexander contemplantur sidera. vide stellam herculis qualiter conturbatur. Mercurius vero gaudet. Iouem siquidem video coruscantem. fata mea mihi propinquam mortem a filio meo comminantur. Taliter eo vidente accessit ad eum propinquus alexander. et facto impetu eum corruere fecit usque ad infimam partem fossati. taliter inde ei dicens. Infelix sic te mori decet. cum terrena scires cur celestia presumpsisti false futura predestinans. Cui Anectanabus respondit. Cognitum mihi fuit ut qualem debeas supplicio mori. Idotes

ne dixi tibi quod filius meus me extingueret debebat. Alexander dixit. Ergo filius tuus sum. Anectanabus respondit. Reuera ego genuite. Et hec dicens expirauit. Alexander autem filiali pietate motus eleuansque corpus eius super humeros suos portauit ipsum in palacium suum. Cumque videret illum olympia dixit alexandro. Fili alexander quid est hoc. Cui ille respondit. Corpus anectanabi est. olympia dixit. Anectanabus pater tuus fuit. Respondit ille. Quodammodo stulticia fecit tua ita est. Et iussit illud sepeliri.

Qualiter quidam princeps de capadocia adduxit equum buccifallum ad philippum regem macedonum.

Ripis denis

que temporibus princeps capadocie adduxit vnum equum indomitum magni corpore et pulchrum nimis. ligatumque ex omni parte catenis ferreis. Comedeat enim ille equus buccifallus homines propter aspectus horribilitatem. siue a signo quod thaurini caput quod maius habebat vestitus. seu quoniam in fronte eius quidam mine corniculorum procedebant. Cum igitur vidisset philippus rex ipse equum pulchritudine dixit ministris suis. Configite cancellos ferreos ut latrones qui mori debent ex lege trucidentur ab eo.

Qualiter reuelatum fuit philippo quod ille post eum regnare debebat qui dictum equum buccifallum equitabit. et de alexandro sedente in curru et de verbis habitis cum rege aridorum.

Riphs deniq3 di-
ebus responsum habuit rex philip-
pus p somniū q post mortem suā
ille regnare deberet qui hunc ferocē
equum equitaret. Alexander itaq3
cum esset annorū duodecim factus
fortis, audax, sapiens et discretus.
Didicerat enim plene omnium li-
beralium artium disciplinas Ari-
stotilis et castorem. Quadāz vero
die cum pertransiret per locum ubi
stabat ille equus indomitus divide-
ret inter cancellos ferreos, et ante eū
manus et alia membra hominū di-
spersa iacentia mirat⁹ est valde, mi-
sit ilico manum suā per cancellos.
Equus autem extendens collū su-
um cepit lambere manum illius, et
prostravit se in terram pedib⁹ com-
plicitis, erigensq3 caput cepit fortiter
aspicere alexandru3. Intelligēs
autem alexander voluntatem equi
aperuit cancellos, et ingressus cepit
dorsum equi suauiter manu tange-
re. Statimq3 incepit ille mansuesce-
re nimis. Et sicut videtur canis ce-
ram domino suo, sic equus coram
alexandro parebat. Deniq3 alexan-
der ascendit illum et equitans cepit
exire. Cumq3 ergo vidisset eū philip-
pus dixit ei. Fili alexander omnia
responso deorum impleta sunt in te,
quia post mortem meā regna mea
tuo imperio gubernabuntur. Cui
alexander ait. Idcirco si fieri potest di-
rige me ut in curru sedeā regali. Re-
spondit ei philipus. Gratanter hec
facio. Tolle tibi centū equites et se-
ptuaginta milia solidorum aureo-
rum, et vade potenti militia circūful-
sus. Et factum est. Eriens igitur
Alexander p nācum ephesio philo-

sopho amico et duodecim pueris
quos elegerat et iugo suo docuerat
detulitq3 ornamenta preciosa et so-
lidos. Precepitq3 militibus suis ut
equis curam imponerent diligenti
uemente itaq3 alexandro in pelos-
ponensem. Occurrit ei nicolaus
rex eiusdem provincie cum exercitu
suo ut pugnam cum eo committere-
ret. Et appropinquans dixit ei. Quis
estu dic mihi. Cui alexander respō-
dit. Ego sum alexander philippi ma-
cedonis. nicolaus rex ait. Quem
me speras esse. Alexander respōdit.
Tu es rex arridorum. Non tamen
eleuetur cor tuum in superbia quia
regalem honorem tibi attribui. So-
lentq3 alta petere profundū. Idcirco
uitas vero usq3 ad sidera sublimari
nicolaus respōdit. Opime dicas.
Considera te ipsum. Alexander
respondit. Recede a me o homo, qz
nihil habes aduersus me dicere, nec
ego aduersum te aliqua detractio-
ne. Audiens hunc sermonem nicolaus
rex iratus est valde. Et ait il-
li. Aspice tibi loquor. Idcirco salutem
patri mei si impetum spume in fac-
ciem tuam eicio morieris. Hoc cū
dixisset expulit in eum et dixit. Tolle
quod te decet habere catule et erube-
sce. Alexander vero fm naturatez
suam et doctrinam procedens ait il-
li. nicolae quia paruitatem meā
am contempsisti iuro tibi per pa-
ternam pietatem et per vterum ma-
tris mee in quo fui a deo cōceptus,
quia videbis me in patria tua bella-
gerentem, et regnum tuum meo im-
perio subiugantem. At ille submu-
tebat. Et constituerunt inter se dies
pugnandi, deinde discesserunt.

Qualiter Alexander pugnavit
cum nicolao rege arridorum ip-
sumq3 deiecit et regnum eius occu-
pauit. Rediensq3 inuenit philip-
pum aliam uxorem duxisse quam
alexander expulit, et matrem eius re-
stituit patri suo.

Euersusq3 est

alexander ad philippum
et preparato exercitu die
statuto conuenerunt ambo ad pu-
gnam. Itaq3 tubis bellicis clangē-
tes vterq3 hostiliter sunt commoti,
et acriter pugnare ceperūt. Alexan-
der autem obtinuit et caput nico-
lai regis amputauit gladio suo. Il-
la die alexander est adept⁹ magnas
victorias subiugans sibi regnum
nicolai regis. Imposuerūt liqui-
dem milites alexandro et equo coro-
nam. Sicq3 ad patrem suum cum
trumpbo remeauit. Inuenit autē
philippum in cōiunio nuptiali se-
dentem. Eiecerat enim olympiam et
sociauerat sibi cuiusdam hominis
filiam nomine cleopatram. In-
gressus est autem alexander ad nu-
ptias. Et sic affatus est. Idcirco mee
victorie palmam recepi coronataz.
At tamen quando matris nuptias
celebrabo sociando eam regi alteri
in uxorem te nullatenus inuitabo.
Cum ipse nuptias facias ad quas
nullo indicio sum vocatus. Hec au-
diens quidam ex discumbentibus
lillas nomine ait regi. Ex cleopa-
tra filius qui post mortem tuam te-
nere debet regnum tibi similis orietur.
Alexander itaq3 turbat⁹ est val-

de. Et facto impetu contra eum per-
cussit caput eius baculo quem tene-
bat, et ilico expirauit. Videns hec
philippus dolore commotus sur-
rexit, et impetum faciens in alexan-
dru3 voluit eum gladio percutere.
Statimq3 cecidit. Et quanto magis
aduersus eum accedebat, tanto ma-
gis cadebat in terram quasi terrore
percussus. Dixit ei alexander. philip-
pe qui greciam subiugasti, qua-
re non stat vigor in pedib⁹ tuis. Et
statim turbate sunt nuptie. Alexan-
der itaq3 omnium discumbentium
mensas eiecit. Ipsa etiam cleopa-
tra turpiter de triclinio psiliit. philip-
pus itaq3 infirmitate oppressus ē,
et post paucos dies alexander ingres-
sus est ad visitandum eum et dixit
illi. philippe quis indecens sit te p-
prio nomine vocari, tamen non ut
filium sed ut amicum decet amico
tibi loquor. Reconciliare vxo-
rē tue. De morte vero lisie nullatenus
conturberis. Benefeci quia ipse ex-
tinxit eum. Non enim decebat eum
cum nebanda scelera approbare.
Indigne autem egisti volens gla-
dium tuum in me vibrare. Hec eo di-
cente incepit flere philippus pieta-
te commotus. Egressus est autem
alexander et abiit ad olympiā ma-
trem suam, dixitq3 illi. Tu mater
mea non sis patri meo molesta.
Quāuis enim absconditum sit pec-
catum tuum reprehensibilis esse vi-
deris. Et hec dicens duxit ipsam ad
philippum. philippus autē ut vi-
dit eam, osculatus est eam.

Quomodo nuncij Darij impe-
ratoris venerunt ad tollendū tribu-
ta consueta dari p̄ philippū patrē
alexandri. et de responsione ipsis fa-
cta per alexandrum.

Est hec uene

runt reguli multa a dario
destinati ad philippum re-
gē census et tributa querētes. Qui
bus alexander dixit. Bicine Dario
imperator nostro. Idostq; enī philippi
fili? adoleuit. gallina que oua
aurea generabat cōsumpta est steri-
litate. et Darius tributus et censibus
est priuatus. Audientes hec nuncij
darij mirati sunt valde ex prudētia
et sermonibus eius. et reuersi sūt ad
Darium regem persarum.

Qualiter alexander iuit ad expu-
guandū armenia iussu philippi. et
rediens cū victoria interfecit pausa-
miam qui in philippum patrē eius
irruerat. et ipm interfecit.

Ecce nūciatum

est philippo regi q̄ leuasset tra euz
arma armenia q̄ fuerat subdita illi.
Et p̄parato exercitu direxit illuc ale-
xandrum ut pugnaret cū illis. illaq;
iugo suo subijceret. Erat autē qdam
homo tunc in macedonia nomine
paulania fili? cereuste vir audax
et velox subditusq; philippo. Hic cū
multis temporib? cōcupisceret O-
lympiam coniurationem fecit tra
philippum. Et congregato popu-
lo hostiliter abiit cōtra regem. Au-
diens hec philippus obuiauit ei in
campo cū paucis. Vidensq; multi-
tudinē quā paulania duxerat

tergauerus aufugit. Quē insecut?
paulania vibrata lancea p̄fodit eū.
Qui q̄uis fortiter vulnerat? esset.
nō tamē statim mortuus est. Jace-
bat enī in iramite semiuu? Philippi
ma siquidē turbatio facta ē in ma-
cedones dū sperabant euz esse mor-
tū. Et paulania in superbia eleua-
tus intrauit audacter palaciū. et ex-
inde Olympiā trahens ut secū dūce-
ret et eam haberet. Accidit autem ut
alexander victis armenijs triūphū
reportaret victorie. inuenit in regno
turbationē maximā de philippo.
Olympia autē exiens incognitū lo-
cum palaciū ut vidit signa et vexilla
victorie alexandri cepit vociferare
ad eū dicens. Fili alexander ubi ē fa-
tum qd a dijs accepisti ut victor et
nō victus existeres. Audiens pau-
sania aduentum alexandri exit cō-
tra eum. Quem ut vidit alexander fa-
cto impetu et euaginato gladio truci-
dauit eum.

Qualiter venit ad alexandrum
q̄ philippus pater eius nōdū erat
extinctus. et qualiter ipsum honori-
fice sepeliuit.

Idā autez

de exercitu dixit alexandro.

Ber alexander pater tuus
philippus mortu? est in campo. ale-
xander autē hoc audiēs. eumq; cō-
periens semiuuū amarissime flere
cepit. Intuens eū philippus dixit
ei alexander. iam let? morior. q̄ occi-
dendo interfectore meū acutam de-
me sumpsi vindictam. Et hec di-
cens continuo expirauit. Itaq; ale-
xander plorans mortem philippi.
ipsum honorifice sepeliuit.

Qualiter alexander sedit i folio
patris coronat? et de parlamēto ma-
cedonib? facto ut se ad arma para-
rent. sibiq; militiā eligendo.

Idō autez die

Alexander p̄ tribunali in so-
lio patris eius sedit. et cōgre-
gata multitudinē populatā ēst af-
fatus. Viri macedones. Traces
Thessalonicenses et Greci intuemini
alexandri ut fugiat a vobis om-
nis timor omnium barbarorum. Illos
siquidē subiugabo imperio meo. ut
nō barbari. sed greci armorū gloria
condemnent. Siquis ex vobis ar-
ma nō habet tollat de palacio meo
et p̄paret se ad pugnam. Et q̄ habet
muniatur armis suis. Audientes
hec senes milites vna voce respōde-
rūt dicentes. Rex alexander. multo
tempore militamus cum philippo.
Nō est nobis virtus ut ferre arma
valeamus et angustias p̄liorum. q̄
etas nostra iam in senectute posita
est. Unde si placet elige tibi iuuenes
et militiā quam hactenus egim? re-
censetur. Respondit alexander et ait
senibus. Nōalo eligere senum gra-
uitatem prouisam q̄ iuuenum ve-
locitatem improuisam. Quia iuue-
nes solent mortem recipere in iuue-
tute sua nimium confidentes. Senes
autem agunt cuncta consilio mū-
tes. Hec eo dicente omnes ei? sapi-
entiam laudauerunt. et acquiescere
sapientie eius decreuerunt.

Quomodo Alexander p̄para-
to exercitu venit italiam volens ro-
manorum superbiam refrenare et
eos sibi subiugauit.

Est aliquos

dies congregato exercitu
et multitudinē preparata. ce-

pit italiam nauigare. et veniens cal-
cedoniam expugnauit eam. Calce-
dones autē supra muros ciuitatis
ascēdētes ei fortiter resistebāt. Qui-
bus alexander ait. Vobis dico cali-
cedones. Aut pugnate viriliter aut
potestati subiugamini pugnatori.
Clericū autē calcedoniā apprehendit
Eriensq; inde et nauigādo pelago
ingressus ē italiam volens romanorum
supbiā refrenare. Consules vero
manorum aduentū alexandri audien-
tes valido sunt timore p̄territi. et con-
gregato populo auritalenta. lx. mi-
lia. et coronas aureas cētū direxe-
rūt alexandro. supplicantes illi ut eos
nullaten? expugnaret. Alexander ve-
ro recepto a romanis tributo et a cun-
ctis italiā habitantib? usq; ad mare
occidentis quorū regio vocat euro-
pa reliq̄t eos in pace. Et exinde sul-
cato pelago affricā p̄perauit i qua
paucos rebelles inuenit. eā suo im-
perio subiugauit. Eriens autē de affri-
ca p̄cepit militib? suis ut ingrederēt
secū naues et venit ad pharāradem
insulā ad deū hamonē p̄sulēdum.
Factūq; est cū irēt ad tēplū hamo-
nis obuiauit eis i iunere ceru? quē
p̄cepit alexander a militib? sagitari.
Illi vero plures mittētes sagittas.
ipm tāgere nullaten? potuerūt. At
autē alexander app̄bēdit vnā de sagit-
tis. ipm ceruū p̄mne vulnerauit
Ab ipso itaq; die iste loc? sagittari?
appellat. Et ingressus tēplū hamonis
fecit ibi victimas. Supplicauit alexan-
der deo ut ei vera respōsa p̄mitteret
Deinde moto exercitu venit in locū

qui dicitur *Laphostri*. in quo loco
erāt mille quindecim. et habebat flu-
mina duodecim q̄ cursu suo in ma-
re labunt. Et erant ibi porte clausae
catenis ferreis firmate ubi alexan-
der imolauit dijs. Eadez igit nocte
apparuit alexandro in somnis deus
Serapis in habitu excelso et forma
horribili munda dixit illi. alexander.
potes ne mutare hūc montē. ipm qz
super humeros tuos transportare.
Alexander respondit. Et qualē q̄s
esset qui hoc posset. Serapis dixit.
Sicut mons iste. nō mutabit locuz
suum. sic nomen et fatum tuuz nar-
rabitur vsqz ad viscera seculoz. Ad
hec alexander cepit ei supplicare di-
cens. Rogote Serapis qua mor-
te debeo mori mihi. pphetizes. At se-
rapis. Bonū est et absqz dolore plu-
mum suppliciu ignorare. Attamen
rogasti me tibi dicam. Id est bibita
portionē mortē gustabis amaram.
In iuuetute enim fines tuos. No-
litamen bonū aut tempus inquire-
re. qz nullatenus tibi reuelabo. Bi-
cetur enim tibi a dijs orientalibz fa-
tum tuū. Erurgens autē alexander
a somno tristatus est valde. Et cepit
ciuitatem suo nomini fabricari. cui
nomen imposuit alexandriam.

Quomodo Alexander subiuga-
uit sibi Egyptum. Syriā Tyrum
et totam iudeam.

Pter hec au-
dientes egyptij aduentuz
alexandri exierūt obuias
illi. et subiugati sunt illi. eūqz in egypto
honorifice receperūt. Intrans
autē alexander egyptum inuenit sta-

tuam regalē magnā lapide sculptā
quā intuens alexander. Hec statua
dixit cui est. Egyptij responderūt.
Statua ista regis anectanabi peris-
sissimi egyptioruz est. Audiens hec
alexander dixit. Anectanabz pater
meus fuit. Et hec dicēs strauit se in
terram. et cepit statuā osculari. Be-
inde accepta milita Syriā est pfe-
cens. Syri vero viriliter resistentes
pugnauerūt cū eo. et quosdā suos
milites occiderunt. Exinde veniens
Damascū eam expugnauit virilē.
Deinde capta Syria vēit. et castra
metatus est supra ciuitatē Tyrum
ubi alexander cū exercitu cōmorās
multa incommoda perpessus fuit.
quia erat foris ciuitas tam maris
circūdatione. tam edificiorū cōstru-
ctione. tam et ipsius loci fortitudi-
ne naturali q̄ nullatenus ciuitatem
poterat cum impetu obtinere. Con-
struxit autē alexander edificium in-
gens in mare qd ciuitatē tam forti-
ter obtinebat q̄ nlla nauigia nē clas-
ses poterant portū ciuitatis attinge-
re. Alexander autē attendebat quos
modo posset vbez inuadere. Cepit
itaqz exercitū indigere. Ador alexan-
der misit litteras ad pontificē iudeo-
rum nomine Jadelū monens eūz
vt sibi auxilium impenderet et vena-
lia que vulgariter mercatū dicūtur
suo exercitui ppararet. Censum etiā
quē Dario dabat sibi sine omni di-
latione exhiberet. eligeretqz magis
macedonū amicitiaz qz persarum.
Pontifex vero iudeoruz respondit
litterarū portitoribz. etiā iureiuran-
do dario se dedisse. nec vnicuiqz cō-
tra eū arma leuare etiā veniente da-
rio iuramenta nulla posse mutare.
Audiēs hec alexander irat⁹ epalde p-

priorem iudeorū dicens. Tale fa-
ciam vindiciā de iudeis vt discernāt
quoruz pcepta debeant obseruare.
Holuit tamē derelinquere Tyrum
Elegit autē Ndaleagrū. deditqz sibi
milites quingētos p̄cipiens illis vt
vallem peterēt iosaphat ubi armen-
ta plurima pascebantur ex ciuitate
Sadij. Samson autē pducebat eos
quia vniuersa loca regionis illius
apissime cognoscebat. Cū igit val-
lem intrassent p̄dicā. p̄dāqz ducerēt
in finitima. obuiauit eis theosellus
dux armentoz. multosqz ipoz mor-
tuos prostrauit. Ndaleager vero ro-
bustus in fortitudine armatoz vni-
uersos armentoz custodes expu-
gnauit. Saulus vero ipsius ducis
armentoz verticē amputauit. Bū
igitur hec omnia essent Biturio co-
gnita de ciuitate Sadij exiit cū eq̄
tibus triginta milibus ad plū ppa-
rans. Tanta siqdem erat copia pu-
gnatoruz q̄ ex nimio clamore terre
tremere videbat. Qd vidētes Ma-
cedones turbati sūt. Uolebant igit
Ndaleagrū mittere ad alexandru
vt in eoz subsidioz pueniret. nullos
tū eoz voluit suscipere Ndaleager.
Indignatū ē tandē inter eos. San-
son a byturio est extinct⁹. Macedo-
nes autē nimia hostiū circūfusione
oppressi succubere videbant. Qd vi-
dens arrideus abiit ad alexandru. si-
biqz grecorū incommoda intimaui.
Alexander autē relinquēs Tyru ve-
nit in iosaphat ubi Byturū et totuz
ei⁹ exercitū pfudit. Reuersus autē
Tyru inuenit edificiu qd in mari
struxerat fundit⁹ dissipatū. Bala-
am enim cū omnibz habitantibus
tyru post recessum alexandri egres-
sus edificiu illud viriliter expugna-

uit. Qd vidētes macedones iterū
turbati sunt. et Alexander cū eis q̄si
de captiōe tyri oipharie diffidebat.
Nocte itaqz subsequenti apparuit
alexandro q̄ teneret vnam manu. et
cū iactaret eam in terrā. terensqz pe-
dibus vinū exprimebat. Erurgens
autē alexander a somno ait. et fecit
ad se venire ariolum sibiqz somniū
qd viderat enarrauit. Cui ariolus
respondit. Alexander esto robust⁹
in Tyru et noli in aliquo titubare.
vūā quā tenebas in manu eāqz pro-
iciens in terrā pedibz conterebas.
hec ciuitas est quā debes proprijs
manibus expugnare. ipamqz pedi-
bus cōculcabis. Alexander autē co-
gitauit quibus modis posset ciuita-
tem expugnare. Construxit itaqz in
mare ingens edificiu classiu quod
erat centū anchoris alligatuz. Erat
siquē tante celsitudinis q̄ muris et
turribus tyroz alexander emine-
bat. Alexander autē solus illud edifi-
ciu ascendit armis fulcius. pcepit
vt tot⁹ exercitus se ppararet ad pu-
gnā. et mor vt ipm viderent ingredi
ciuitatē omēs impetuz faceret vsus
muros. Descissis itaqz āchoris edifi-
ciu parebat ad latera muri ciuita-
tis. Alexander autē psiliuit in terram
ubi stabat Balaam. et facto impetu
ipsum occidit. faciēs ipm cadere in
profundum. Uidētes hec macedo-
nes et greci. cōtinue muros ascende-
re ceperūt. alij scalis. alij manibz ad-
herētes. Intantū enim erāt tyri bala-
am ducis eorū extinctione timore
perterrit⁹ q̄ nullatenus grecorū im-
petui resistebant. Sicqz capta ciui-
tas et vsqz ad radices funditus dissipa-
ta. Alias etiam duas ciuitates
funditus expugnauit. In quibus

quanta mala sustinuerunt Syri.
usq; hodie memoratur. Deinde a
moro exercitu peruenit in ciuitates
Sazā. et ea capta in Hierusalē asce
dere festinabat.

Qualiter iudei dictu angeli cum
magno honore receperunt Alexan
driū.

Adiens Sa:

delus pontifer iudeorū ad
uentum Alexandri timuit
valde. et conuocans iudeos induit
ei si ieiunia tridua cū supplicatio
nib; et imolationib; deū inuocare.
Iste igitur eadem post sacrificiū
apparuit ei angelus domini dicens
Noli timere. sed continuo orna pla
teas et portas aperias. et omnis po
pulus exeat veste albissima prepara
tus. Tu autem et reliqui sacerdotes
cū stolis legitimis occurrere obuias
alexandro. Sic enim oportet regna
re. q; totius mundi dominator erit.
Deinde ipm ira domini conculca
bit. Quia somno excitat; conuoca
ns iudeis narrauit eis quecunq; vi
derat dormiendo. Istecepit itaq; fie
ri quē admodū in somno sibi fuerat
reuelatū. Statim exiens de ciuitate
ynacū sacerdonb; et ciuiū multitu
dine peruenit ad locum qui scopo
lus nuncupatur vnde templū et ipa
ciuitas conspicit. ibi magni alexan
dri expectabat aduentū. Alexander
autē appropinquans ad locū qui di
citur scopolus. et cernens multitu
dinē populi vestib; albis indutam.
et sacerdotes albis stolis orna
tos. pontificemq; iudeorū indutus
stola candida iacinctina. et super ca
put ei; habentē syndonē mundā. et

desup laminā aureā fabricatam in
qua nomē dei tetragramaton scri
ptū erat. statim pcepit oib; suis re
tro consistere. Ipse vero alexander
sol; abiit ad eos et piecit se ab equo
in terrā. et nomē dei qd scriptū vide
rat adorauit. Statimq; omnes iu
dei alexandri salutare ceperūt. et cla
mare vocibus alacris. Quat vi
uat alacris alexander venit. Qu
uat viuat altissimus imperator ale
xander. Quat viuat victor inuice;
super omnes terrenos pncipes glo
riosus. Videntes hec reges Syrie
plurimum obstupescunt murmura
bant. Quidam vero ex principibus
eius cui nomē erat Isdarmonen in
terrogauit eū dicens. Isdarme im
perator. Quid est omnib; te ado
rantib; ipse adorasti principem iu
deorū. Cui alexander. Nō hūc sed
deum cui; pontificatu fungit; ado
raui. Nam p somnū in huius ba
bitu conspexi eū cū adhuc macedo
nie essem. et cum cogitares quomo
do possem asyā subuigare. illud
siquidē in somno me negligere nul
latenus incitabat. sed p fidenter irā
sire. Ideoq; animaduerti ipm esse
quem p somnū intuebar. Exinde
arbitror diuino iuuamine me Ba
rium vincere et persarū potentiam
soluturum. et omnia que in animo
meo spero aduentura esse confido.
Et hec dicens cum sacerdotibus ci
uitatem ingressus et intrauit tem
plum dei qd ille sapientissim; Sa
lomon construxerat. et fm sacerdo
tum ostensionem deo victimas im
molauit. Pontifer autē obtulit ei li
brum Danielis in quo erat scriptū
quēdā grecoz pphaz potētiā destru
cturū. alexander autē existimās se ipm

fore gauisus est valde. Statimq;
pontifici et alijs sacerdotib; multa
contulit donaria preciosa. dixitq; ut
petentes quascunq; donatōnes ac
ciperent. Pontifer ergo iudeoz pe
tuit dicens. Liceat nobis patrū legi
bus pponi. et anno septimo sine tri
buto pssistere. Alexander vero om
nia cōcessit eis. Deinde postulauit
pontifer ut iudei in media et babylō
nia pstituti suis legib; potērent. Cō
cessit eis omnia que poscebāt. Alexā
der vero disponēs de hierosolima.
et dimisso adromatico duxit exerci
tū ad reliquas ciuitates. et ad quas
peruenit amicabiliter recipiebatur.

Quomodo Syri narrauerunt
Bario qd de iudeis fuerant ab alexan
dro. et eius figuram sibi portauerūt
in membrana pictam. quam Bari
us desperit.

Idem tem

e poze Syri q fugerūt ab
alexandro Bario narra
uerūt. Audiens hec imperator Ba
rius sciscitatus est ab eis de aspectu
et forma alexandri. Illi vero osten
derunt imaginē eius in membrana
depictam. quā cum vidit Barius
desperit propter formulę paruitatē.
Et statim direxit ei pilā ludicā et
zochā que fit de virgis que a ca
pite curuatur. et cancrā aureā. et
epistolā taliter continentem.

Epistola missa a Bario alexan
dro macedonū imperatore.

Strius rex re

o gum et domin; dominā
tūm parens solis qui lu

cet ynacū perfidis dijs famulo; no
stro alexandro dirigimus. Audiu
mus quia elat; in supbiā et p vanas
gloriā exaltat; congregasti laironi
culos de finib; occidentis. et volue
ris cū multitudine persarū preliari.
quorū vigores nequaq; extingues.
Quomā et ipsi dii qui totum mun
dum fulcunt et sustentāt. nomē no
strū approbant et cōmendāt. Tu au
tem vt homulus imo virozū min
mus de tuā cupiēs trāscendere par
uitate tanq; mus proiliens de scis
sura. Egressus enī de terra ceibim.
et p spaciola loca perlide tradis sal
tus. et ludos exercis vt mus in domi
bus. vbi catule vel muscipule nō sūt
Ego vero latēter respiciens gressus
tuos dū secure credideris stultizare
te facio impetu apprehendam. Sic
q; turpiter fines dies tuos. Respi
scere igit a tuo proposito te oportet.
si tuā cupis infamiam poliare. Re
uertere igitur o miser et pauperri
me. et reqesce in sinu matris tue. Ec
ce tibi dirigo pilā ludicā et zochā.
cū quibus ludū exerceas puerorū.
Quia cum sis puer te decet et opor
tet puerilia piracrare. Noui siquidē
q; tanta est indigētia tua q; vir
miserrima corpora sustentas. Cre
dis itaq; imperiū Bari subuigare
Iste animā patris mei tantū aurū
in regno perlide reqescit q; solis vin
ceret claritatem. si ab initio esset con
gregatum. Quapropter tibi man
damus firmiter iniungendo vt hac
stulticia et vana gloria relictis mace
doniam reuertaris Quod si facere
non curabis dirigemus ad te innu
merabilem copiam armatoz qui te
non vt philippi filium sed vt prin
cipem laironū crucifigant.

Quomodo Alexander fecit le-
gi coram suis milibus epistolam
missam a Bario et voluit nuncios
suspendio puniri.

Enientes ita:

¶ q3 qui missi fuerant a Ba-
rio imperatore ad alexan-
dru. obtulerunt ei epistolam missam a
Bario cum una canera aurea pila et
zocha. Alexander precepit illam coram
omnibus publicari. Milites siquidem
audientes epistole tenore non modum
cum perturbabant. Videns autem alexan-
der tristes factos dixit eis. O comi-
tiones mei forissimum quare corda
vestra ex vobis epistole Barii como-
uentur. An nescitis quod canes qui mul-
tum latrant nullam habent lesionis effi-
cacia. Nos itaque credidimus quod epi-
stola in aliquo verum dicat. hoc est de
auri multitudinem quare Barius dicit
se habere. Et ideo oportet nos cum eis
preliari viriliter. Quia multitudo
auri eiusdem cum eo pugnare ardens
me compellit. Et hec dicens precepit mili-
tibus suis ut nuncios Barii cape-
rent. ipsosque crucis patibulo torque-
rent. At illi ceperunt altis vocibus cla-
mare. Rex alexander que culpa ve-
get in nobis prege nostro quod debeat
mustormeta subire. Quibus alexan-
der respondit. Dicta impatoris ve-
stri hoc facere me compellunt. qui
vos ut ad latrunculum destinavit.
At illi responderunt dicentes. Non scri-
psit impator noster hec. Quia ma-
gnitudo vestra sic sibi penitus igno-
ta. Dimitte nos. quod erit sibi tua gloria
per nos reuelata. Alexander autem pre-
cepit illos dimitti. et ad conuiuium
inuitari. Sedentibus illis dixerunt

alexandro. Rex si vestre placet ma-
iestati imperare ut equites mille no-
biscum veniant. quia Barium in ma-
nibus eorum trademus. Quibus ale-
xander respondit. Letetur animus
vester in hoc quod sedetis. quia per tradi-
tione vestri regis vobis non dabitur
vnius miles. Alio itaque die precepit
alexander epistolam scribi Bario
in hunc modum.

Epistola missa ab alexandro
Bario imperatori.

Alexander fili

a us philippi et olympie re-
gine Bario regi regum pa-
renti solis qui lucet vnicuique perfidia-
dus. dicendo. Mandamus si bene vo-
lumus inspicere veritatem propria non
sed mutuata viciate possidemus que
tenemus. Quia cum omnes in rota
fortune volubili militemus. sepius
de diuitiis in paupertatem. de leticia
in tristitia. de altitudine in profun-
dum. et contrario variamur. Non er-
go debet aliquis cum in sublimiori par-
te rotere resideat. tantum in sua perfidie
celsitudine quam per superbiam eleuatus
ac in vanam gloriam deducit. facta des-
piciat minimorum. cum minimus se-
pius extollatur. et altissimus usque
ad puluerem deprimatur. Turpe
tudinem atque dedecus esse putato tam
lucidissimo impatori prout ab ho-
minibus esse aspiceris mihi paruo
et humili talia destinare. Tu enim es
par soli et in throno missus a diis sedi-
cis cum diis perfidis residere. Sed cum
diis sint immortales. mortalium habere
confortium penitus vilipendunt.
Mortalis certe sum ego. et sic ad te
venio quasi cum homine mortali.

pugnaturus. Tu vero qui magnus
et excelsus es. vis te quasi dicere im-
mortalem. cum veneris mittere pug-
nam nobiscum. nihil acquires si vi-
ctoriam reportabis. quia paruus ho-
minem et latrunculum obtinebis.
¶ Si ego vicerem. gloria mihi maxi-
ma erit. quia imperatoris magnifi-
centissimi victoriam adipiscar. Verum
quia dixisti perfidiam auro plurimo
habundare. acuisi sensus nostros.
et fecisti nos strenuos in virtute ut
aurum vestrum possim acquirere. et
quam nos dixisti habere paupertatem
repellere. Ex eo vero quod nobis pilam
ludicam zocham et caneram auream
dixisti. que futura sunt certissime
propheta. et que nos speramus dis-
fauentibus euenire. Per rotundita-
tem vero pile intelligimus orbem terra-
rum. qui imperio nostro debet subiuga-
ri. Per zocham que a capite curua
existit contemplamur quod omnes reges
et terrarum principes coram nostra pre-
sentia curuabunt. Per caneram au-
ream quod caput hominis induit et con-
gurat nos victores. et non victos arbi-
tramur. Tu autem qui magnus es et
potentissimus iam nobis tributa de-
disti. dum a te pila ludicam. zocham
et caneram auream. que tantas in se co-
tinent dignitates receperimus. Cum
hec scripta fuisset epistola vocauit
ad se nuncios darii impatoris. et da-
tis illis donis optimis et epistola re-
cesserunt. Post hec alexander amo-
to exercitu cepit ire. Barius itaque ple-
cta epistola turbatus est valde. Be-
ne descripte epistolam satrapibus su-
istali modo.

Ex regum da-

rii Damo et Anthiocho

satrapibus gaudium. Audiuimus
quod Alexander philippi macedonis
in stulticiam eleuatus intrauit Asy-
am. ipsamque pulchritudine euacu-
auit. Quapropter damus vobis fir-
miter in mandatis. ut magnis stre-
nuis viris nostri imperii fidelibus co-
gregatis contra puerulum illum insur-
gere non tardetis. apprehendentes il-
lum. et coram nostra presentia ducen-
tes. ut illo pueriliter flagellato indu-
am purpura. et dirigam eum matris
sue olympie derogatum. Non enim
debet eum pugnare. sed cum pueris
puerilia exercere. Relegentes itaque
satrapes darii epistolam taliter da-
rio rescripserunt.

Epistola missa Bario a primo
et anthiocho satrapibus.

Egi regum da-

rio deo magnus Damus
et anthiochus seruitutes.

Sciat magnitudo vestra quod ipse pu-
er alexander. qui ut dicimus nostram
provinciam deuastauit et dissipauit.
nos congregata multitudinem cum
eo pugnantem terga verumus. vir-
euasimus de manibus pugnatorem.
Nos itaque quos dicimus vestri im-
perii adiutores. maiestati vestre hu-
militer supplicamus. ut nobis vestris
fidelibus succurratis. Cum autem
Barius ipsam epistolam perlegisset.
supuenit nuncius alter dicens. quod ale-
xander castrametatus erat super flu-
uium qui siragma dicitur. Audientes
hec Barius impator. iterum scri-
psit Alexandro hoc modo.

Epistola missa Alexandro per Ba-
rium et semen papaueris.

Strius rex re

D gum & dñs dominantius
famulo nostro alexandro
mandam⁹. Idcirco vniuersum orbes
comēdatū est nomē Darij & lauda
tū. quoniam & diu utubāt nomē ei⁹.
Tu autē qualiter aususes piranli
reflūmina mōtes & maria et facere
impetū contra nostri imperij maie
statē. Maxima siquidem tibi gloria
esset si absq; nostra licētia volunta
teq; posses macedoniā gubernare.
Melius tibi esset detuis maleficijs
penitere q̄ a nobis iniuriā pualidā
promereri. Cū absq; nostra domi
natione terra possit q̄si vidua nun
cupari. Reuere itē in terrā tuā
priusq; nostre indignatiōis ira sup
caput tuū irruat & descēdat. Verū
ut quanta sit gloria et fortitudo no
stra agnoscas. significam⁹ tibi per
hec grana papaueris q̄ in mantica
destinam⁹. Vides ergo si hec gra
na poteris numerare. sic p certo sci
as q̄ noster populus poterit sic nu
merari. Quod si facere nō valebis
reuertere in terrā tuā & obliuiscere q̄
fecisti. quia innumerabilē est nostro
rū copia pugnatorū. & de cetero ta
lia facere non presumas.

Quomodo nuncij Darij obtu
lerunt alexandro epistolam Darij
& semen papaueris sibi missi.

Im autem

C venissent nūcij darij ad
alexandri epistolā sibi &
semen papaueris obtulerūt. Ador
autē ut alexander epistolā legit mit
tens manū in mantica tulit de ipso
semine. mittensq; illud in os suū ce

pit mandere dicēs. Vides q̄ hoīes
illius multi sunt. sed sicut hoc semē
molles reperiuntur. Inter hec ve
nerunt quidā de macedonib⁹ dicen
tes alexandro. q̄ olympia mater sua
infirmirate graui teneretur. Alud
ens hec alexander tristis est valde ef
fectus. Attamen scripsit epistolā da
rio ita continentem.

Epistola missa dario ab alexan
dro qñ misit piper p semine papau
ris qd receperat a Dario.

Alexander fi

A lus philippi & regine o
limpie Dario regi persa
rū mādā. Scias q̄ plurime epi
stole aduenerūt q̄ inuitos facere cō
pulerūt q̄ dicem⁹. Tu autē noli cogi
tare q̄ pre pauore aut dubitatione
tue pane glie dirigam⁹ reuocedere
gressus nostros. sed ut videā matrē
meā q̄ infirmitate grauissima detu
net. Scias ergo q̄ nō post multum
temp⁹ ad te cum maxima copia pu
gnatorū festinamus & citius venie
mus. Ecce nunc tibi instar seminis
papaueris dirigim⁹ istud piper. ut
cognoscas q̄ multitudo semis pa
paueris b⁹ paruissimi piperis acu
mine subiugat. Hanc epistolā de
dit alexander milib⁹ Darij & piper
& optima dona & dimisit eos.

Quomodo Alexander redeūdo
macedoniā expugnauit a montam
principem Darij. & viciteum.

Et de amoto

D to exercitu cepit macedo
niā remeare Eodēq; tpe
vir qdā potētissim⁹ cui nomen erat
Almonia pnceps militie Darij sub

arabia cū manu hostiūz residebat.
Hic audiens aduentum alexandri
vniuerso moro exercitu opposuit se
pra alexandri. cepitq; cū eo virilit
preliari. Valde mane siquidem in
choatū est preliū. & vsq; ad occasū
solis eq̄lter pugnauerūt. Sic enā p
tres dies p̄nuos pestiferū bellū du
rauit. Tā fortis enī fuit ipsa pugna
q̄ passus fuit sol eclipsim. nō est tan
tam sanguinis effusionē cōteplari.
Deinde ceperūt multa cadauera a
parte psaz cadere. qd vidēs pnceps
militie tergauerus de manib⁹ in
micoz vir cū paucis euasit. Cū tan
ta siquē celeritate cucurrit q̄ a nō da
riū ipos q̄ ab alexandro reuersi fue
rāt reperit. & dario adbucente in
manu epistolā & sciscitāte qd alexan
der de semine papaueris egisset. Il
lisq; rīdentib⁹ at p̄bēdit & momo
dit. dixitq; mlti sūt. sed molles. Et
cepitq; dari⁹ de pipere alexandri &
misso in os suū mādēte illo & suspi
rante & dicēte. Idāuc sūt ei⁹ milites
sed sunt fortes ut hoc piper ostēdit.
vir inueniet in orbe pra stātes. Re
spondit a montā. d. Etia dñe pau
cos milites b⁹ alexander. sed fortes. q̄
multos meos milites occiderunt. a
q̄z manib⁹ vir euasit. Alexander autē
in supbiā nullaten⁹ est eleuat⁹. ex eo
q̄ victoriā psecut⁹ est. q̄ tam psatā
macedones q̄ occasi fuerāt recōdere
fecit in sepulchris.

Quō alexander venit in ciliciā
& in sauinā & in ciuitatez psopolis.
deinde in asyā eā subiugādo. & mili
tes sibi adiunxit.

Est hec uenit

P alexander in ciliciā & in sa
uinā in q̄ multe ciuitates

suo impio iurauerūt. Et insup des
cē & septē milia hoīm suo exercitu
pgregauit. Inde q; venit i sauinā
que sine contradictione subdita est illi.
Ascēdit etiā alexander i montē thau
rū. & venit in ciuitatez q̄ psopolis
nuncupāt. in q̄ sunt nouē milia. a q̄
accepta milia egressus est asyā ci
uitates plurimas subiugādo. Ele
nitq; in frigiā. & ingressus templum
solis ibidē victimas imolauit. Ele
mens autē ad flumen q̄ stamadro
dicūt. cui⁹ latitudo. xv. cubitis desi
gnat. Dixitq; illis homib⁹ Beati q̄
laudes homeri adepti estis. Quidā
vero ex circūstātib⁹ noīe Bocconi
ctus respondēs ait. Rex alexander
pberiores laudes dēscribere queo
q̄ fecit. Homerus de his q̄ ciuitatē
destruxerūt troianā. q̄ maiora q̄ il
litis temporib⁹ pfecisti. Cui alexā
der ait. Magister cupio sapiētis eē
discipul⁹ magis q̄z vili laudes ha
bere. Idōst hec moto exercitu venit
macedoniā. inuenitq; matrem suā
Olympiam ab egritudine conualu
isse. & cum ea diebus paucissimis ē
locutus.

Quomodo alexander exiens ma
cedoniā iterum venit in persidem

Et de amoto

D exercitu exiens macedoniā
cepit pra persidē pficisci. Et
castrametat⁹ ē i loco q̄ dicitur abdyon.
& homies illius ciuitatis portas vn
diq; firmauerūt. Videsq; hec alexā
der. iratus est valde. & pcepit militib⁹
suis ut eam incēperēt. Militēs
autē alexandri facto impetu vbez ex
pugnare ceperūt. Ciuitatenes vō
videntes se non posse multitudinez
b ?

armatorum sustinere. quod locum non erat naturaliter munitum. ceperunt vociferare et dicere. Rex alexander non clausimus portas civitatis ut tue celsitudini obstarem. sed timētes Dariū regē persarum. quod hoc audito mitteret satrapas suos qui nos undique dissiparent. Quibus alexander respondit. Alpite portas civitatis si vultis evadere pugnatores. Cum autem cum Dariō finē fecero. tunc vobiscum colloquor fungar. Audientes autem adunate aperuerunt sibi portas. Et inde transiens brachia venit in obliquo. et inde caldeo polim pertransiit. Deinde venit ad flumen senis ubi fame pualida oppressus est exercitus alexandri. Murmurabant enim milites dicētes. Equi nostri deficiunt incessanter. Quibus alexander confortans eos dicit. Viri comitones mei fortissimi qui hucusque bellorum pericula passi estis. nunc propter defectum equorum diffiditis de salute. Nonne si vita regnauerit in corporibus vestris. equos innumerabiles reperiemus. Si autem vita privabimur corporali. nihil nobis copia equorum valebit. Festinemus ergo ad loca talia proficisci. ubi nobis et requis nostris largissime cibaria capiamus.

Quomodo Alexander venit ad templum appollinis. qui vocavit eum Herculem.

Est hec aule

pro ad finem ducendi venit in locum qui dicitur lirus. ubi multa cibaria et animalium pascua inveniunt. Deinde a moto exercitu venit in locum qui dicitur iragacintes. et castrametatur est ibi. Et ingressus est templum appollinis et voluit ibi victimas facere.

et divina responsa percipere. Sed dictum est sacerdote femina virgine eiusdem templi cui nomen erat zochora quod non erat hora responsionis. Altera quoque die venit alexander ibi quoque victimas immolavit. Statim quoque vocavit illum appollo. Hercule. hercule. Respondit alexander. Cur hercule me vocasti. nunc vero responsa tua falsa videntur.

Quomodo alexander venit Thebas quam expugnavit et funditus evertit eo quod fortiter sibi restant.

Exiens inde a

alexander venit ad civitates que theba dicitur. dixitque hominibus civitatis illi. date mihi quingentos milites qui veniant in adiutorium meum in armorum habitu praeparatos. Audientes hec thebei clauserunt portas civitatis. et armati ex eis decem milibus armatorum ascenderunt muros. ceperuntque alius vocibus proclamare. Alexander nisi recedas a nobis te turpiter actuos milites perfigemus. Audientes hec alexander subridens ait. Thebei multum estis de fortuna die commendati clausistis portas civitatis. et dixistis mecum velle pugnare. Hoc fortis et bellorum cupidus non recluditur infra muros. sed in campo pugnat viriliter contra hostes. His dictis precepit quatuor milibus sagittariorum ut ipsam circum civitatem. et stantes supra muros feriāt et vulneret sagittis. Precepit et duobus milibus equitum fundamenta qua destruxerant amphylon et zochorum rumpere. Aliis mille precepit ut cum ardentibus faculis portas undique intraderent civitatis. Alia vero tria milia ordinavit ut cum arietibus percuterent muros. et

ferreis instrumentis dissiparet. Ipse vero alexander cum fundibulariis et reliquo exercitu sistebat. Inchoato itaque prelio civitatis ex una parte diris ignibus urebatur. Populus autem per murum precipitans. alij monētes. alij siquidem tibi et brachia frangebantur. Erat autem quidam homo intra exercitum alexandri sistorus inimicus. hic gaudebat vidēs civitatem dissipari. Sed alius musicus civitatis ysuimea nomine videns sue patrie desolationem. alexandri pedibus puluit. illico cepit partem musicam laetari. sperans flectere alexandrum ut erga civitatem pietate flecteretur. Intuens autem eum alexander dixit. Quare me cum tanto conamine rogasti. Ysuimea respondit. ut posses animum tuum ad misericordiam flectere. Audientes hec alexander iratus est valde. et iussit muros civitatis euelli ab ipsis fundamentis. Et inde moto exercitu cepit ire. cum vestigia quidam nobilissimus civitatis nomine dihomat comitabatur. Thebei vero qui remanserant ex incendio civitatis penerunt responsus a belphimadeta appollinis. Quibus respondit appollo dicens. Ille qui thebanas destruet civitatem tres victorias consequetur. Et tribus victoriis adeptus. statim nostram civitatem reformabit in forma pristina.

Quomodo alexander venit corinthum. et quidam thebanus cuius in luctis obtinuit propter quod resecta fuit civitas thebarum.

Alexander ita

quod thebanam civitatem relinquit abijt corinthus. Rogaverunt autem corinthus ut eis manibus luderet. Quorum precibus acquievit et venit ad spectaculum populi multitudo. Qui

bus innumerabilibus dixit alexander. Quis ex vobis erit incipe ludus. Dihomatus quem super nominum de thebeana ridens dixit. Sive stre complacet maiestati ego accepta prete lucidi ludum arripia prima vice. Et statim iussu alexandri luctatus est. et vicit. Et dixit alexander. Si ter viceris coronaberis. Statimque luctatus secundo et tertio devicit. Statimque iussu alexandri coronam accepit in capite gloriosam. Dixerunt autem ei precones. Nobis indica nomen suum. Dihomat ait. Sine civitate vocor. Audientes hec alexander dixit. O beatissime certator ut quod sine civitate vocaris. Dihomat respondit. Maxime impator an regali dyade mate fulgens civitatem habui appellatam. Postquam vero impatorum suscepisti civitatem penitus sum prius. Hoc respondit intelligēs alexander. cognovit quod de thebeis diceret. Et ait preconibus. Vociferentur ut thebanam habeat reficere thebanam civitatem.

Quomodo alexander intrauit templum appollinis. et responsum habuit quod mundum sibi subiugabit universum.

Exinde exiens

de corinthis venit ad civitatem que plathea dicitur. Cum principatu quidam nomine straxagonas fugerbat. Et ingressus templum dyane invenit sacerdotem feminam virginem qui sacerdotalem habitum vestiebat. Que ut vidit eum dixit. Benevenisti alexander. Tu debes mundum tibi supponere universum. Alia itaque die ingressus est straxagonas templum in quo erat ipsa sacerdos. Quem ut vidit ipsa eum taliter alloquitur. Quid in straxa

gonas post paucos dies tu priua-
beris principatu. Quo audito stra-
ragonas iratus est valde. et dixit ei.
Non es digna sacerdotio fungi. Ale-
xander ingressus est ad te et bene va-
ticinata es ei. mihi autem dixisti quod
vniuersum perderem principatum
Cui sacerdos. Nolui rasci. sic enim
oportet fieri. nec potest vllatenus pre-
termitti. Factumque est ut post paucos
dies alexander iratus est contra stra-
ragonam. ipsumque de principatu suo
deposuit et eiecit. Straxagonas au-
tem abiit athenas. ubi de alexandro
qui eus principatu suo priuauerat
cum lachrymis conquestus est. Athe-
nienses vero hec audientes irati sunt
valde. dicentes se graua contra ale-
xandrum facere. nisi forte straxago-
nas suo principatu redderetur.

Quomodo Alexander venit a-
thenas. et qualiter scripsit eis.

Alexander au-

a tezamoto exercitu venit a-
thenas. Audiens autem que
athenienses dicebant. scripsit eis epi-
stolam ita contentam. Alexander fi-
lius philippi et regine olimpie a-
theniensibus hec dicimus. Postquam
mortuus est pater noster sedimus in
dignitatis solio. descendimus in co-
finio occidentis. ubi omnes habitan-
tes nostro imperio se subdiderunt.
ab vberoma usque ad mare occide-
ns. Illi recipientes nos pacifice. Illi
prelio subiugati. Nolentes itaque ad
nos venire pacifice. habitantes eo-
rum fecimus funditus dissipari. Nunc
autem egredientibus nobis de mace-
donia et per totam partem asie transuen-

tibus thebani ceperunt nostro impe-
rio derogare. quorum superbiam fe-
cimus usque ad terram declinari. Vo-
bis autem atheniensibus scribimus
ut nobis decem philosophos diri-
gatis cum quibus cupimus nostrum
ingenium exercere. Nihil aliud a vo-
bis petimus nisi ut nos tanquam reges
et dominum timeatis. Si autem nostro
non vultis imperio colla submitte-
re. oportet vos nobis fortiores exi-
stere. aut fortiores vobis imperio de-
clinari. Legentes itaque athenienses
epistolam. ceperunt vocibus insanire.
Eusculus autem philosophus con-
surgens in multitudine populi di-
xit ut nequaquam verbis acquiesceret
alexander. Idopulus autem congre-
gatus in vnum supplicauerunt demo-
stheni philosopho ut eis consilium
daret. et quicquid videretur suo con-
silio aperiret. Ille igitur eleuans se
et manu imperans silentium taliter
est locutus.

Iri concues-

v mei percipite supplico ver-
bula mea pacifice et audia-
tis. Si tales vos sentitis esse ut va-
leatis magnitudines opprimere ale-
xandri. pugnate cum eo. et verba eius
nullatenus admittatis. Sin autem
eius flectimini maiestati. Scitis enim
quod sicut audiuimus a maioribus no-
stris. Sennes rex fortissimus et excel-
sus licet multas fuisset victorias co-
secutus. tamen in clayda dana mul-
ta est perpeffus. Hic autem alexan-
der innumerabiles pugnas exerci-
uit. in quibus nihil aliud quam victorias
semper reportauit. Nonne habitan-
tes tyri milites erant fortissimi. et ut

omni armorum exercitio eruditi. quod
eorum profuit multitudo vel fortitudo
Thebei sapientia multa renitebant.
qui et quorum ciuitas arte pugnandi
non modicum ornabant. Quid autem
eorum profuit sapientia et vigor for-
tissimus preliorum. Delipenses qui
tumcumque pugnauerunt cum alexandro
tandem succubuerunt ab impetu ar-
matorum. Nonne intellexistis quoniam
merabiles ciuitates ad quas abiit
sine pugna et altricione aliqua sue
sunt supposite maiestati. Ex eo quod stra-
ragonem suo priuauit principatu be-
ne fecit. Culpa enim straxagonis in-
teruenit. quoniam sicut audiuimus alex-
andrum etiam sapientia circumfultum quod
sine culpa straxagone minime eie-
cisset.

Quomodo athenienses miserunt
tributa magna alexandro. et coronam
auream fulcrum gemmis preciosissimis.

Volentes ita

a quod athenienses vniuersimode
ceperunt philum demosthenem
approbare. et statuerunt alexandro co-
ronam auream dirigere pensante libras
centum quinquaginta. et nuncios promi-
tentes ei censum pariter et tributa.
Rethoricos autem ei nullatenus dire-
xerunt. Atheuntes autem missi ad alexan-
dram obtulerunt ei coronam auream
censum et tributa annua pro-
mutentes prout athenienses accepe-
runt. Audiens eos alexander statim
eusculi consilium intellexit qui dixe-
rat ut resisterent alexandro. et philum
demosthenem dicentis ut manda-
tis alexandri minime obuiarent.
Scripsit tamen eis epistolam ita con-
tinentem.

Epistola missa Atheniensibus ab
alexandro.

Alexander fi-

a lius philippi et olimpie
regine. Quousque sub po-
tenti manu grecorum Barbaros
submittamus. nomen regum nul-
latenus assumemus. Atheniensibus
hoc dicimus. Non cogitauimus ci-
uitatem vestram cum exercitu intro-
ire. sed tantum cum principibus quos
habemus. Idopolum siquidem
vos ab omni suspitione criminis li-
berare. Vos autem de nobis contra-
rium cogitastis. prout vestra mani-
festat conscientia. Testes enim mi-
hi sunt dii. quod si quis ex vobis contra
nos calcaneum erexisset contra eus
iram indignationis nostre nullate-
nus fudissemus. Sed ut scitis mali
semper cogitant mala et committunt.
Nescitis quod Corinthi contra nos ar-
ma leuantes dignum inde meritis
acceperunt. Vos autem in nobis
conscientiam habentes culpatis nos
iam. quia Straxagonem deposui-
mus qui grauer contra nostram
maiestatem commisit. Scripsimus
vobis ut decem philosophos mitte-
retis. Vos autem nostrum abieci-
stis mandatum post terga. ignorantes
potentiam alexandri. Licet autem
unde possitis de culpa reprehendi. ta-
men vobis omnis iniurie delictum
remittimus omnemque corumacie
prauitatem. Confortamini igitur et
estote leni. nullam enim a nobis su-
stinebitis granitatem. Ipsi eo quod de-
mosthenis consilio adhelestis. Les-
gentes hanc epistolam Athenienses
gausi sunt valde.

Quomodo Lacedemones ne
gantes recipere alexandrum para-
uerunt se ad pugnam.

Ein de amoto

D exercitus venit Lacedemoni-
am alexander. Lacedemo-
nes autem mandatis ei⁹ nullo mo-
do parentes vnanimiter referebant.
Non sunt imbecilles sicut Atheni-
enses qui timuerunt impetum ale-
xandra sed virtutem nostram virili-
ter ostendam⁹. His itaq³ dictis por-
tas ciuitatis clausuerunt. et ascenden-
tes muros vndiq³ consistebat. Ascen-
derunt etiam naues. sibiq³ ad litus
maris obuiam exierunt. Vidēs hec
alexander direxit eis epistolam ita
continentem.

Epistola missa Lacedemonib⁹
ab Alexandro ut ipsius mandatis
obedirent.

Alexander fili

Aus Philippi regine Olim-
pie Lacedemonib⁹ hoc di-
cimus. vobis consulimus ut fidem
quam a nostris antecessorib⁹ acce-
pistis integraliter pseruatis. Et no-
lite manus extendere ad altissima q³
tangere nō potestis. Si enim gau-
dere cupitis fortitudine psonarum.
sic vires vestras ostendite ut a nob⁹
dignum recipiatis honores. Ideo³
q³ firmiter vobis damus in māda-
tis ut grans de vestro nauigio crea-
tis paulq³ ignis vos turpiter com-
pellat profluge. Quod si facere vili-
pendinis videbitis vos metipso rep⁹
bensuros cū picerit alexander.

Quomodo Alexander expugna-
uit Lacedemones.

Egentes hanc

I epistolam Lacedemones
irati sunt valde. Ceperunt
q³ ad pugnandum se fortiter prepa-
rare. Alexander itaq³ cum exercitu
circūiens ciuitatem. et facto impetu
cepit precipitare eos per murus. ali-
os mortuos. alios vulneratos. Na-
ues autem igne succense cremaban-
tur. Reliqui vero qui remanserunt
tale cernentes periculum exierunt de
ciuitate. et prosternentes se pedibus
alexandra. rogabant ut penitus non
captiuarentur. Respondit eis Alex-
ander. Veni ad vos mansuetus. et
māsuete merecipere noluitis. Eo-
cremate sunt naues vestre. et ciuitas
populo depauperata. Nonne dixi
vobis ut non extenderetis manus
ad sidera que nemo tangere potest.
Qui enim ad tam ardua scandit.
ut pedis non habeat firmitatem. ir-
remediabiliter cadit in profundum.
Eterum si bene conspiciamus vos
non criminaliter reprehendum⁹. cū
de nobis facere sperabatis sicut per-
ses et parentes vestri antiquitus fe-
cerunt. Nunc autem spes vestra pe-
nitius vos fefellit. quia sustinere ne-
quistis impetū armatorum. Et his
dictis Lacedemonibus imposuit li-
bertatem.

Quomodo Alexander iterum
ingressus est regiones Barbarorū
de quo Varius palde timuit eius
aduentum.

Ein de amoto

D exercitu ingressus ē partes
cilicie in regiones barbarorū
Varius itaq³ impator audiēs ad-
uentū alexandra perterritus est valde.
Statimq³ pgregās pncipes et satra-
pas suos consuluit eos dicens. Ut vi-
deo iste sic vadit pugnādo victoria
crescit pariter virtute. Ego autē puta-
bā illū esse latrūculū q³ tāq³ pcedo re-
giones debiles plaret. Ipse siq³dem
pugnat ut vir. et sicut rex humiliat. et
q³nto plus sup ipm nitōr exaltat. tā-
to magis nomē ei⁹ ad altissima sub-
limatur. Buxi ei ludicaz pilam et
zocham ut ludū disceret puerorum.
Sed quē dixi discipulū videt exce-
dere magistrū. et q³cūq³ vadit illum
fortuna pspere comitatur. Dporet
ergo nos de saluatiōe nostra pluri-
mū meditari. ne in elatione et stultu-
cia vane glorie incidam⁹ periculū
despiciedo ipm dicētes. Nihil ē ale-
xandra supbia elati. eo q³ pñdia gau-
deam⁹. cū paruitas ei⁹ crescit et ma-
gnitudo nostra deficiat. Nō dubi-
to enī q³ supna pudentia adiuuat
eū. volēs illi pcedere et dyadema. tē-
pus illi faueat et augmentet. et dum
credidi illum eicere de ellada. eiecit
nos ipse de persidia.

Quō Varius imperator consi-
lia fecit cū suis principib⁹ q³lter pos-
set resistere alexandro.

Is dictis a

Bario respōdit macher-
frater ei⁹. Magnificasti
alexandri. d. q³ ille exardescit ingre-
di pñdia q³ nos elladam occupare.
Unde si placet vtere morib⁹ alexan-
dra. et sic tuū stabit regnū incōcussū.

et alia plurima subiugabis. Alexan-
der enī volēs pugnare cū aliq³. satra-
pas aut pncipes nō trāsmittit. s. ac-
cedens ipse in pñio sibi nomē et glia
nascit. Audiēs hec dari⁹ dixit. De-
beo ab illo an ille a me exēplūz colligere.
Respōdit vn⁹ de pncipib⁹ di-
cens. Alexander in oībus peritiss-
mus in nullo delinquit. sed p semet-
ipm viriliter agit cūcta. qui formas
ipaz a natuitate accipit leonis. Cui
dari⁹. Unde hoc tibi notūz. Illerē-
spondit. Cū tuo iussu tollere a pñi-
lyppo censum accederem⁹ macedo-
niā vidi figurā ei⁹ summāq³ sapien-
tiā. Unde si tibi placet p cunctos fi-
nes regni tui dirige. et cōgregās oēs
satrapas tuos et pncipes vniuersos
q³ sub regno persaz gens plurima
continet. Idaribi nec non et Asbedi.
Alpollumati. Itali. Barthei. Biri-
mani. q³ vero gentes centū q³q³ gin-
ta tue seruiāt maiestati pgregentur
omnes in vnū et queram⁹ a diis au-
xilii. Unde cū viderit alexāder ple-
nitudinē gentiū et barbarorū virtutem
pñuersa membra ei⁹ timorib⁹ et tre-
morib⁹ raptant. Cui ali⁹ ex pncipi-
bus dixit. Bonū consiliū sed nō vti-
le promulgasti. An ignoras q³ vn⁹
lupus maximum fugat gregem pe-
cudum et dispergit. Ita et grecorū
sapientia superat multitudines bar-
barorum.

Quomodo Alexander balneas
uit in flumine ex quo propter aque
frigiditatem infirmus fuit.

Iterea Ale-

I rander cōgregata maria
multitudine pugnatōz pue-
rit ad numerum ducentorū milium

hominum. et amotis tentorijs venit ad fluuiū qui ocean⁹ nuncupat. ex quo aqua labit frigidissima et p̄clara. accidit autē voluntati ei⁹ ut i ipso fluuiō lauaret. Factū est autē sed lesio maxima facta est in capite eius. ita qd dolorib⁹ et febribus maximis torqueret. Quē videntes macedonēs infirmari turbati sunt valde timētes inter se referre ceperunt. Si nota fuerit Bario infirmitas alexandri. facto impetu sup nos penitus nos delebit. Sanitas enim alexandri omnes milites confortabat.

Quomodo medicus Alexander potionem sibi dedit. ex qua statim conualuit Alexander.

Alexander ita

qz vocauit ad se medicū suū nōie Philippū. et de infirmitate sua sagaciter inquirebat. Erat itaqz medic⁹ ille iuuenis. et in omni arte medicine pfect⁹. Pro miserat enim alexandro qd p vnā potionē ipm ad sanitatē pstinaz reuocaret. Quidā vō pnceps militie q tenebat armenia nōie Parmeni⁹ q valde huic medico iudebat. ex eo qd ab alexandro dulcius amabat. scripsit alexandro dicens. Caue tibi a Philipo medico. noli quātibī obtulerit bibere potiones. Barius enī pmisit sibi filiam suā cōiugio copulare. ipsumqz regno suo cōiungere. si te occasione aliqua suffocaret. Pder legens autē alexander eplām nullatenus turbabat. Considebat enī multū de pura p̄sciētia philippi. Interea philippus cū potione parata ingressus est ad alexandrum. sibi qz quas

dixerat obtulit medicinā. Alexander autē susceptā potionē in vna māu tenens medicinā. et alia manu tenens epistolā. in facie medici fortiter intēdebat. Cui medic⁹ ait. Noli maxie impator expauescere potionē sed bibere illā. Statimqz alexander potione sumpsit. Deinde philippo indicauit eplām. Lecta a philippo eplā dixit. Parmeni impator nō sum i culpa ex hoc qd epistola refert. Alexander itaqz sanus effect⁹ est. vocauitqz ad se philippū. et amplexatus est collum eius dicens. Nosti Philipe amorem et fiduciā quē habui ad te. Primo enim potione tuā bibi. deinde epistolā tibi mōstrauī. Cui philippus ait. Parmeni impator ipsum precipe corā tua p̄sentia stare. qui talem tibi epistolā destinauit. Instruxitqz enim me tale facin⁹ perpetrare. Por alexander iussit ad se Parmeniū venire. et percunctatus inuenit eum morte dignum. Sicqz precepit ut capite priuaretur.

Quō alexander subiugauit sibi Armeniam et Mediam. et venit ad flumen eufraten. et ibi pontem cōstruxit fecit catenis colligatū.

De amoto

exercitu venit in Mediam et Armeniam magnā. ipsaqz suo impio subiugauit. Deinde abulans dieb⁹ multis ingressus ē locū aridū et inaquosū. vbi aq minime p̄stebāt. et trāsies p locū q dicitur adriacus venit ad fluuiū eufraten. ibiqz tentoria fixit. Statimqz alexander iussit afferrī ligna et pontem classicū fecit super ipsum flumen preparari

et p̄stringi clauis ferreis et catenis et p̄cepit suis militib⁹ ut transirent. Illi vō vidētes fluuii magnitudinē cursu velocissimo permeare timuerūt p̄ipm incedere ne catenis opp̄si se magno pondere frangerent. Videns autē eos alexander dubitare p̄cepit custodib⁹ qui ducebāt animalia ut primū transiū exercerent. Deinde omnis exercitus sequebatur. Milites vero adhuc titubabāt. Alexander vero rorat⁹ est valde. et vocatis pncipibus suis p̄m ip̄e trāsiiuit. Deinde pnceps et omnis exercit⁹ seq̄bat. Fluuii duo tygris et eufrates pergunt p mediam et mesopotamiā et babylo-nem. et sic in nilo incorporant.

Quō alexander destrui fecit pontem postqz fluuiū transiuit.

De transitu

set ergo alexander et oīs exercit⁹ castrametat⁹ est. et pontē fecit vndiqz dissipari. Qd vidētes illi de exercitu trāstati sunt valde. et murmurātes intra se referre ceperūt. Si acciderit ut de p̄lio fugiamus nō erit nob trāsire sup aquas. Intelligēs autē alexander murmuraciones. dixit illis. Quid ē qd int̄ vos dicitis. Si acciderit ut de p̄lio fugiamus. nō erit nob trāsire sup aquas. Pro certo sciatis qz deo feci p̄ntis ligamina laxari ut viriliter pugnaremus. aut si fugā magis qz pugnaz eligerem⁹ oēs vnanimiter peream⁹. Victoria ē in pugna nō his q fugiunt sed q sequuntur efficacit. Confortent itaqz corda vestra. et q̄si ludum pugne fortitudinē existimetis. qz certissime scitote qz nullo modo videbitis macedoniā. quicqz oēs barbaros

deprimemus. Tunc siquidem cum victoria reuertemur.

Quomodo Barius imperator pugnavit cum Alexandro macedonē et fugit.

Interea Dari

us imperator hostiū multitudinē congregata et ordinatis sup satrapib⁹ qngenis exiēs castrametat⁹ est sup fluuiū tygris. Alio itaqz die conuenerūt Barius et alexander ceperunt acriter p̄liari. Tandem cadere ceperunt plurimi barbarorum. Videntes autē barbari se victos fuge p̄sidiū penerūt. In ip̄a siquidē pugna fuit vir quidam persarum acer animo et corpore magn⁹ et formosus. Cui p̄ponderat Barius filiam suā dare in uxorem. si alexandrum gladio occidisset. Hic autem indutus veste et armis macedonum intra acies pugnatum mixtus stetit posttergu⁹ alexandri. et euaginato gladio percussit tam fortiter caput eius ut galea penetrata caput alexandri aliquāter vulneraret. Videntes hoc milites alexandri statim apprehēderunt illum. statuētes eum ante faciem alexandri. Dixit ei Alexander. O strenuissime vir ut quid caput meum vulnerasti gladio. Existimabatur autem alexander ipsum esse macedonem. Nōne cognoscebas me esse alexandrum adiutorem et seruū vestrum. Cui persa barbarus respondit. Non me existimes maxime imperator esse macedonem. sed ex gente crudelissima barbarorum. Hec deo feci. quia Barius mihi promisit filiam suā legitimare.

si caput tuū suo conspectui p̄sentarē.
rem. Alexander itaq; cunctis militi-
bus suis vocatis ip̄m statuit coras
illis. Et quicquid ex eo factur⁹ erat
implozabant. Milites autem dice-
bant ut crucis subiret tormentum.
Alij ut capite priuaret. Quidaz ve-
ro voluerūt ip̄m diris ignib⁹ cōcre-
mandū. Alexander aut̄ his auditis
respōdit. Quid enim malī fecit vir
iste si curauit mandatū domini sui
adimplere. qui enī iudicat illū mor-
te dignū seip̄m iudicat in futurum.
Istā si ego iuberem alicui vestrū ne-
care. Variū eadez vobis incumbere
ret pena a Variō inferēda. quia ius-
tum iudicasti barbarū puniendū.
Et hec dicens iussit ip̄m ire cū salu-
te. cōmendans eū de virtute et forti-
tudine. Audiens itaq; Varius satra-
pes suos succubuisse. statim voca-
uit multitudinē equitū et pedum
ascendens in montes silicie. tantum
ibi q; cum toto exercitu sperans ale-
xandri fortitudinē superare. Igitur
congressus pugna cū alexandro Va-
rius victus fugit. Alexander aut̄ p̄-
secutus est eū vsq; ad ciuitatē Ba-
cerem et castrametatus est ibi et dijs
suis vicimas imolauit. Illi vō die
ip̄am ciuitatez acriter expugnauit.
apprehendensq; illā posuit ibi solū
magistratus. et omnes ciuitates per
circiū positas sue supposuit do-
minationi. In ipsa liquidē ciuitate
inuenit thauros innumerabiles cō-
gregatos et matrem Varij et filios
et uxorem.

Quomodo vnus ex principib⁹
Varij venit ad Alexandrum p̄mit-
tens Variū in manus eius se da-
turum.

Quater hec vnus

1 ex principibus milite Varij
imperatoris venit ad alexan-
dram dicens. Varius imperator
vnus ex principibus milite Varij
sum. cui innumera seruitia contuli.
nihilq; boni consecutus sum ab eo.
Quapropter si cōplacet vestre ma-
iestati exhibete mihi decem milia iu-
uenum armatorū. Spondeo enim
me Variū et maximā multitudi-
nem milite eius traditurū. Audiens
hec alexander dixit. Amice non tra-
dam tibi extraneos cū tuos cupias
impugnare. Interea quidā ex prin-
cipibus Varij scripserunt sibi epi-
stolam ita conuenientem.

Epistola missa Variō a satra-
pis suis.

Egi regū pre

1 claro deo magno Stari et
spyothir satrapes seruim⁹
tem. Scripsim⁹ alijstēporib⁹ maie-
statem vestrā. et nūc vobis scribimus
iterato alexandri macedonis argu-
mentū. Ipse enim ut leo ad terras
nostras pueniēs omnes facultates
nostras rapid⁹ exporauit. nostros
milites interfecit. Sicq; sum⁹ tanta
tribulatione oppressi q̄ impetū eius
de cetero sustinere non valemus.
Quapropter deitati vestre supplica-
mus q̄ seruitutē nostrā ad memori-
am reducendo nobis dignemini ta-
liter subuenire. ut hostibus resisten-
tes violentiā quā nobis ingerūt re-
pellamus. Qua lecta statim scripsit
alexandro hoc modo epistolā.

Epistola missa Alexandro a
Variō.

Arius rex per

1 sarū et rex regūz famulo no-
stro alexandro mandamus
Iuper ad aures nostras puenit q̄
paruitatez tuā nostre credis celsitu-
dini coequare. Sed impossibile est
inertem et ponderosum asinū ad si-
dera sublimari. cū alis et volatibus
careat instrumentis. Non eleuet cor
tuū in supbiā ppter victorias quas
fecisti. Audiui⁹ siquidem q̄ erga
matrē meā et filios benignitatē ma-
ximā ostendisti. Unde p̄ certo scias
q̄ q̄ diu illis benefeceris nō me ha-
bebis amicū. et si male illis feceris
maiores ppter ea inimicitias nō ha-
bebis. Istō pigrūteris ergo torquere
eos. q̄ q̄q; iras nostre sententie vs-
debis sup̄ tuam arrogantiā pro-
mulgandas. Alexander itaq; rece-
pta epistola legu eā subdēs. Et re-
spondit Variō tali modo.

Responso Alexander dedit
Variō.

Alexander fi

1 lius Philippi et olimpiere
gine Variō regi persarūz
dicendo mādā. Supbiā elatio-
nem et vanā gloriā diu odio habue-
runt. Sicq; mortales puniūt cū si-
bi nomē immortalitatis assumūt. Tu
quoq; non cessas quousq; poteris
deos blasphemare. Ex eo vō q̄ nos
redarguis ppter benignitatē quā p̄
geniei tue ostendim⁹ inepte cogita-
tionis tue moueris. Quoniam illud
nectue cause captiue beniuolentie
nec gracie seque de pegim⁹. Sed p̄
cessit solūmodo de nostri cordis ele-
gantia et viute. De victorijs deniq;

quas nobis diuina puidencia ero-
gauit nullaten⁹ extollimur. Bi enī
nos adiuuant quos tu quondie vs-
lipendis. Hec itaq; sit tibi epistola
nunc tibi trāsmissa. Caute igitur tibi
q̄ certissime contra te venio festinā-
ter. Hanc epistolam dedit alexander
nuncijs Varij et dona optima. et di-
misit eos. Deinde scripsit epistolaz
alexander principibus suis tali mo-
do.

Alexander fili

1 us Philippi et olimpiere
gine p̄ncipib⁹ et subiectis sa-
trapib⁹ nostris habitantib⁹ Syrie.
Capadocie. Deplogione. Arabie.
Idapathalpie. Laodicie. et alijs
gentib⁹ gratiā. Vam⁹ vobis firmi-
ter in mādatis ut vnusq; vestrum
nobis pparet pelles animalū mor-
tuoꝝ mille pfectas. eosq; alexandriaz
dirigatis. ut nobis et nostris militi-
bus tā indumenta q̄ calciamenta pre-
parent. et q̄ camelos nostros quos
habem⁹ alexandrie vsq; ad eufra-
tem flumiū dirigatis. Inter hec ita-
q; vn⁹ ex p̄ncipib⁹ Varij noīe no-
stodi scripsit epistolā Variō ita con-
tinentem.

Epistola missa Variō ab Ana-
staldo p̄mate suo. q̄ alexander eūz
expugnauit.

Ario preclaro

1 deo magno Hostodi seruū
tutem. Non decebit me talia
vestre mittere maiestati. Sed iūit⁹
facio hec et coact⁹. Sciat itaq; vrā
sublimitas manifeste q̄ duo magni
nostri in prelio qd cū alexandro cō-
milimus diem vltimam clausurūt.
Ego autez vulneratus grauissime

ausugi. plurimi etiā vestri potē-
tissimi et preclarissimi milites vestri
imperium denegantes se exercitui
alexandri iunxerunt. qui eos hono-
rificere cepit. illisq; regales provinci-
as erogauit.

Bespania Barii.

Ecepit itaq;

r Barius epistolā scripsit
Hlostodi principi suo ut
multum exercitus prepararet et gen-
ti Macedonum cōtrastaret. Scri-
psit et aliam litteram ad Indorum re-
gem indorum. ut sibi dignaretur au-
xilium impartire. Indorus vero re-
spondit Bario hoc modo.

Epistola missa Bario per Indo-
rum regem Indorum.

Quis indo-

p rum rex Bario regi per-
sarum Salutem. Quā-
rerogastis nos ut in vestrum auxi-
lium veniremus. Indarati sumus
fuimus semper in vestri adiutorii
aduenire. Sed impediuit nos infirmi-
tas qua tenemur. Nobis enim mo-
lestū est valde de iniuria quā graui-
ter sustinens. Unde sciatis nos cum
decem milibus legionibus in vestri
adiutorii in primo accessurū.

Quomodo Rodoga mater Bar-
ri scripsit sibi ut pacem alexandri pe-
teret. et cum ipso iterum nullo modo
pugnaret.

Quā audisset

c Rodoga mater darii im-
peratoris quod prepararet se

Barius cum exercitu. ut alia pugnā
committeret cum alexandro. tristis
effecta est valde. Quē statim scripsit
ei epistolam continentem ita. Regi
persarum Bario dulcissimo filio
suo Rodoga mater dirigit gaudi-
um. Audiuimus quod tuum populus
congregatus es et alias plurimas
gentes. ut cum alexandro rursus pu-
gnares. Sed nil tibi valet. Nam si
omnes habitantes in seculo congre-
gares. sibi minime posses resistere.
cum diuina prouidentia ipm foue-
at et sustentet. Dimitte igitur sensus
altitudinis et declina paululū a glo-
ria tua fauens magnitudini alexan-
dri. Melius est enim tibi relinquere
que retinere non potes. ut que tene-
ri possunt pacifice fruantur. ne duz
velis omnibus imperare. et triuple ab
omnibus excriminari. Relata da-
rio epistola turbatus est. et fleuit val-
de venientibus sibi parentibus in me-
moria.

Quomodo Alexander iuit ad
Barium psonaliter in figura mer-
curij.

Propterea alexā

i der amoto exercitu appro-
pinquauit se ciuitati perles
in qua Barius consistebat. Ita ut
sublimia loca montium quē erat su-
pra ipsam ciuitatem conspiciebat.
Alexander autem precepit milibus
suis ut inciderent ramos arborū et
herbas euellerent. easq; inferret
rum pedibus. et mulorum quos vi-
dentes perles ab excelsis montibus
stupebant. Et veniens iuxta ciuita-
tem perles in qua erat Barius itine-
redierū triū. Et castrametatus est
ibi. Et conuocatis principibus suis

ait. Mittam? nūciū Bario dicētes
illi ut pugnet nobiscū. aut se subijci-
at potēte pugnatōz. Eadē vero no-
cte apparuit alexandro mercuri? por-
rans clamidē ac vestē macedonicaz
dicensq; illi. Fili alexander cū opus
tibi fuerit semp i adiutorio tibi asta-
bo. Unde igit ne mittas Bario nū-
ciū quē dixisti. volo enim ut induas fi-
gurā meam et pergas illuc. quous sit
periculosus regi accedere. p legato.
Noli mē expauescere. quod ego in adiu-
torii sum tibi. nullaq; angustia su-
stinebis. Exurgens aut alexander a
somno magno gaudio est repletus
et conuocatis amicis suis illis somni-
um suū quod viderat recitauit. Et illi
consuluerūt ei ut ita faceret quē ad-
modū p somniū ei reuelatum fuit.
Alexander itaq; vocauit vniū de p-
cipib? militie sue cui nomē erat eu-
mulus. Erateni vir fortis audax et
fidelissimus alexandro. et eum iussit
equū ascendere ut sequeretur eum.
Factūq; est ita. Et cū prexissent am-
bo ad fluuiū qui dicit grancus. qui
stagna lingua persica nuncupatur
inuenerūt illū coagulatiū. Indor ale-
xander mutato habitu in pncipem
militie sue cū duobus equis eum ta-
misit. et cū illo in quo sedebat transi-
ens ipm fluuiū. cepit contra ciuita-
tem Barii pficisci. Indor princeps vero ro-
gabatur eum dicens. Indarime impe-
rator transire tecū fluuium me per-
mitte. ne forte tibi aliqua angustia
euenerit. Cui alexander dixit. Expe-
cta me hic quoniā mihi adiutor erit
quem fui in somno contemplatus.
Iste enim fluuius quē superius di-
ximus hyemali et vernali tempe to-
ta nocte coagulatus existit. Indor ve-
ro cū calet sol. dissoluitur. et cursu tā

rapido fluit. ut si quis ingressus fue-
rit velocitate fluuii rapiatur. Est au-
tem latitudo eius stadiū vniū. Cum
autem venisset alexander ad portas
ciuitatis. audientes eum perles non
modicum in figura eius obstupue-
rūt. existimātes illū deum esse. Sta-
timq; interrogauerūt eum dicētes.
Quis es tu. Ille respondit. Ego sū
apocrifarius alexandri. Barii im-
perator intendens p montana. et ag-
gregato multitudine exercit? ut ali-
am pugnam cū alexandro cōmitten-
ret. Qui cū venisset ad portam ciui-
tatis et inuenisset alexandri loquen-
tem perles. miratus est valde i figu-
ra eius. sperans ipm esse appollinez
qui descendisset de celis. Statimq;
adorauit eum dicens. Quis es tu.
Cui ille dixit. Indor merer alexan-
der ad te ut tibi dicerē. Quid moraz
facis ut timidus. Egredere itaq; cū
amicis tuis et pugnare. aut subeas
iugum victoris. Audies hec Bari-
us dixit ei. An tu es alexander. quā tan-
to furore sermonem tuū pmulgas.
Quia ut video. non ut nūcius sed ut
rex superba promittis. Attamen sci-
as quod dictis tuis minime perturbor.
Biscumbe mecum in cena hodie. et
hec dicens tetendit manū suam. ap-
prehendit eum per dexteraz. ipm q;
in palacium introduxit. Alexander
autem intra se coguans cepit dice-
re. Bonū signū fecit in me iste bar-
bar? me per dexteraz in palaciū in-
troduxit dicēs. quod diis adiuuantibus
meū erit in primo palacium. Et in-
gressus Barius vna cum alexandro
in triclinium. in qua erat cena deli-
catissima pparata discubuit. Et p-
nceps militie Barii alexandrum fa-
cie ad faciem cōsiderabat. Erat au-

tem ipsum triclinium vndiq; auro purissimo ornatum. Ipsi se spero videntes formam Alexandri. Sapientiam, audaciam et fortitudinem, que in tali corpusculo latebat penitus ignorantes. Ipsi absides liquidem et mense et scamna erant ex auro purissimo fabricata. Ipsi dicerne vero pocula in vasis aureis et gemmis preciosissimis deferebant. Cum autem porrectum esset poculum alexandro in sinu suo illud recodebat. Illatus est ei et aliud vas, et de ipso idem fecit, sicq; tertio fecit. Illatores vasculorum cum hec vidissent imperatori Bario retulerunt. Audiens hec Barius erexit se et dixit. Amice quid est hoc quod facis, quia vasa in sinu tuo recondis. Cum alexander. In conuiuio nostri registalis consuetudo tenetur ut conuiuantibus si velint tollant vascula quibus bibunt. Sed quoniam hec consuetudo vobis indigna videtur ea vobis indigna restituam sine mora. Et hec dicens reddidit pincernis. Ipsi se vero qui sedebant in conuiuio ad inuicem dicebant. Ista consuetudo laudabilis et bona est. Quidam enim principes laudabant istam consuetudinem et multum commendabant. Quidam autem princeps Barium cui nomen erat Anapoli, sedens in conuiuio intuebatur faciem alexandri. Considerat enim eum quando iussu Barium ierant Macedonia, ut iussu ipsius tolleretur census a philippo. Ipsi intelligens vocem eius et figuram eius contemplans intra se cogitare et dicere cepit. Nonne hic est alexander. Et statim erigens se accessit propinquus ad Barium dicens. Maxime imperator, Nunquid ille quem vides

alexander filius philippi macedonis est. Alexander autem videns eos inter se mutuo loqui, intellexit quod loquebantur de cognitione eius. Statimq; se erigens de loco suo extra triclinium exiit. Et accipiens flammeam faculam de manu cuiusdam per se ascendit equum suum quem inueniente palatium Barium alligatum et cursu velocissimo fugiebat. Ipsi se vero videntes hec omnes armati cum strepitu maximo ascenderunt equos, et secuti sunt velociter alexandrum. Sed cum nox esset obscura ceperunt errare, alij ledebant facies suas per ramos arborum, alij foueas incidebant. Alexander autem faculam flammeam portans in manu, recto tramite incedebat. Sed et autem in throno suo Barium cogitante quantam fecerit audaciam alexander, aspexit statuam auream Herse perfarum regis que sedebat sub tribunali triclinio. Statimq; ipsa statua corruit, et partes plurimas est comminuta. Videns hec Barium statim dolore nimio est commotus, cepitq; acriter flere et dicere. Hoc signum desolationis vite mee est, et totum imperium Ipsi perfarum detrimentum. Alexander autem veniens ad fluvium grancum, inuenitq; eum coagulum et transiit. Sed antequam exiret dissolutus est fluvius, et equus eius absorbitur, et ipse cum difficultate maxima exiit, et coniunctus est eumulo principi suo. Sicq; ad exercitum suum remeavit, narrans quod gesserat cum Bario, et quomodo fugerat cum facula.

Quomodo Alexander confortabat exercitum suum.

Lia vero die

a congregato exercitu peruenit ad numerum ducentorum viginti milium hominum armatorum. Et ascendens in eminentiore locum portabat exercitum suum dicens. Nunc equabitur multitudo persarum plenitudini grecorum, plures enim sumus quam illi. Attamen si plures nobis fuerit non exinde corpestrum pauescat, quia multitudo minus scarum nullam inferet lesionem vesperum paucitati. Audiens hec omnis exercitus omnes una et una voce laudabant prudentiam suam et commendauerunt.

Quomodo Barium pugnavit iterum cum alexandro et devictus fugit profugus.

Barium itaq;

b amoto exercitu suo venit ad fluvium grancum et castrametatus est ibi. Erat autem exercitus Barium magnus et fortis valde. Habebatq; currus falcatos decem milia. Illo vero die pervenerunt in campum vterque exercitus. Alexander vero ascendens equum suum quem buccifallus dicebat nominavit cursu suum, et ante oem exercitum consistebat. Quem videntes perse timuebant valde, eo quod aspectus eius terribilis videbatur valde. Sonuerunt tandem tubae et buccinae, et faciente alexandro impetum super eos statim mixta est utraq; acies, et ceperunt acriter periclitari. Cadebant autem ex utraque parte milites vulnerati. Erat autem sagittariorum multitudo tam maxima quod totus aer repletus sagittis tanquam ex nubibus spissabatur. Eratq; in eis plangens et tribulatio tanta maxima ut totus campus ex semivivis et mortuis vestiret. Inchoa-

tu est autem pluvium ab ortu solis usque ad occasum perduravit. Ipsi se tandem cadere ceperunt. Videns itaq; Barium suos deficere milites tergiversus autem fugit. Erat autem iam obscura nox, unde multitudo currum falcatorum fugientium per asinum numerabiles occidebat. Cadebantq; pedestres homines ante currus sicut messis in campo, quia ab equorum multitudine perculabantur. Veniens autem Barium ad fluvium inuenit eum congelatum, et transientes perse ab una ripa usque ad aliam impleverunt fluvium. Statimq; rupta glacie quotquot inveniunt in superficie fluminis perierunt. Alij vero venientes ad ipsum fluvium et nequentes fugere et fluvium transire ab insequentibus hostibus sunt interfecti. In hoc siquidem pluvio mortui sunt ex persis trecenta milia hominum, exceptis his quos profunditas fluminis suffocavit.

Quomodo Barium fugiens ab impetu alexandri intrauit civitatem suam, et graviter lamentabatur.

Veniens autem

f tem Barium ingressus est civitatem suam, et ascendens palatium suum intro super faciem suam se perstravit, et ex profundo pectore alta suspiria trahens plorans dicebat. Deus mihi misero, heu mihi infelici, quia celestis tribulatio me decessit. Ego enim usque ad sidera exaltatus fueram, modo usque ad terram miserabiliter sum depressus. Nunc fugitivus et subiectus factus sum. Barium qui omnes orientales in servitutem sibi redegerat nunc subiectus. Si cognitum esset homini misero, quod accidere sibi debeat in futuro, illud in presentia cogitaret. In presentia enim vni-

diei venit q̄ homines vsq; ad nubes
exaltat fortuna. ⁊ sublimes vsq; ad
tenebras demergit in profundū. Et
hoc dicens reuersus est sensus eius
in eum. ⁊ erexit se de terra. statimq;
scripsit epistolam Barius ad Alex-
andrum continentem ita.

Epistola missa alexandro per
Barium.

Dominatori

Duo Alexandro Barius
rex persarum gaudiū
dirigit. Tanta est sapiētia qua ani-
mus vester nitescit q̄ p̄teritorū p̄sen-
tium ⁊ futurorū mysteria p̄templā-
tes irrephensibiliter oīa negocia ve-
stra p̄tracatis. Cognoscat igit̄ cle-
mentia vestra q̄ ⁊ vos hō estis sicut
⁊ nos. de muliere carnea procreat.
Non igit̄ cor vestrum ad tam subli-
mia eleuetur quin semp̄ vestra no-
uissima cogitens. Eū autē a p̄mis
solent pluma discrepare. Nō enim
sufficit homini bella gerenti victo-
riā cōsequat̄. Recordamini xerxes
regis fortissimi a q̄ duxim⁹ originē
q̄ innumerabiles victorias exercuit.
⁊ omni p̄speritate fulgebat. Sed q̄
p̄ltra modū mentē suā ad sublimia
eleuauit. omēs suas victorias in el-
lada p̄summauit. Reminiscamini
q̄ ex diuina p̄uidētia hanc victoriā
accepistis. Nobis igit̄ supplicātib⁹
vestrā misericordiam impendans. Con-
cedue nobis matrē. filios ⁊ prozē. et
dabim⁹ vobis thesauros quos ba-
bemus in aydem ⁊ susis ⁊ barram.
quos parentes nostri thesaurizan-
tes sub terre istābulis condiderūt.
Dabim⁹ vobis medorū ⁊ persarū
regiā dignitatē p̄ victoriā ponam⁹.

niquam prestat iupiter summus
vobis.

Quomodo nunci Barii obtu-
lerunt epistolam alexandro. ⁊ dere-
sponsione eius.

Enientes ita:

Duo nunci Barii ad alexan-
dram sibi epistolam obtu-
lerunt. quā mox alexander iussit co-
ram omnibus legi. Audientes mili-
tes gauisi sunt valde. Tunc vn⁹ ex
principibus milicie alexandri cui no-
men erat Darmerion dixit alexan-
dro. Darime imperator tolle om-
nes diuinas quas tibi spondet Ba-
rius. ⁊ redde sibi prozē matrē et fily-
os. Audiens hoc alexander vocauit
ad se nuncios Barii. ⁊ coraz omni-
bus dixit eis. Dicite imperatori ve-
stro. miramur p̄mo si matrem fili-
os ⁊ prozē credidit de manib⁹ no-
stris trahere. Si victus est Barius
nobis premiū non promittat. Sed
se subiiciens iugo nostro omnes di-
gnitates sue ⁊ diuitie maiestatis no-
stro culmini exponant. Si vict⁹ nō
est Barius iterum nobiscū pugnā-
tū mittat. Et his dictis dedit eis do-
na opima. ⁊ dimisit eos. Deinde p̄-
cepit militibus vt colligerent corpo-
ra mortuorū. ipsaq; recondere in
sepulchris. vulneratis quoq; infer-
rent medicinam.

Quo alexander castrametatus
est iuxta fluuiū Brancum.

Et de amoto

Duo exercitu castrametatus est iux-
ta fluuiū Brancū. ⁊ alit̄
quantis dieb⁹ hiemauit. ibiq; diu

immolauit victimas. Erantq; cir-
ca ipsum fluuiū palacia pulcherri-
ma summis aribus eleuata. q̄ con-
struxerat Xerxes rex persarū. que vi-
dens Alexander. fecit succendi. Et
post paululū penitentia ductus pre-
cepit vt ea nullus omnino cōbure-
re p̄sumeret. Erat ip̄o in loco etiam
ager pulcherrimus ⁊ marim⁹. in q̄
antiq; reges ⁊ iudices persarū mor-
tui condebant. In q̄ fodientes ma-
cedones in ip̄is sepulchris vascula
gēmea cōperiebāt. Inuenerunt ibi
sepulchrū Rami regis assyriorū ⁊ per-
sarū ex vno lapide amesto cōcaua-
tum. habens foras sculptas palmu-
las. et aues ex omni genere factas.
Et tam lucidus erat amest⁹ vt ety-
am a foras integrū corpus hominis
appareret. Erat quoq; in ip̄o loco
turre angustiosa ⁊ pessima. in qua
multi homines consistebāt. Alij trun-
catis pedibus. alij tibis confractis.
alij manibus mutilatis. alij oculis
indigentib⁹. Ibi audientes strepitū
armatorū clamauerunt omnes ad
alexandrum. Audiens autē alexan-
der clamorem eorum iussit illos ex-
trahi. ⁊ vidēs illos misericordia mo-
tus doluit atq; plorauit. ⁊ mādauit
illis dari p̄ vnumquēq; auri dra-
gmas decem milia. ⁊ iussit illis pro-
prietates suas in integrum restitui.
Ihos enim tenebat Barius in car-
cere. eo q̄ fuerant nobilissima proge-
nie nati. ⁊ vniuersas possessiones su-
as erogabat seruis suis. Interea re-
uertentes nunci Barii ab alexan-
dro narrauerunt sibi omnia que di-
xit alexander. Barius itaq; hec au-
diens iterū cepit preparare se vt cū
alexandro pugnaret. Scripsit ⁊ ali-
am epistolā ad Idorum regē In-

dozum continentem ita.

Epistola missa a Bario Idoro
regi Indorum.

Idorus rex per

Duo Idoro indorum re-
gi gaudium dirigit. Super
vobis supplicauimus. ⁊ iterum sup-
plicamus. vt in nostrū adiutorium
contra illos qui conati sunt dissipā-
re nostrum palaciū veniretis. Idoro
certo scientes q̄ simile vobis eueni-
et detrimentum. si principatum no-
strum dimiseritis vobis videntibus
dissipari. Nam ⁊ ipse alexander qui
sic pugnat indomū habet animū
et ferocem. qui sicut leo non finit. et
tanq; mare cum a ventis validiss-
mis cōmouetur. Eternū licet inui-
tamen gentes congregauim⁹ in-
finitas. ⁊ cum eo vsq; ad mortē pro-
posuimus pugnare. Melius enim
nobis est subito in bello deficere q̄
destructionem gentis nostre videre
⁊ longis temporibus viuere cū do-
lore. Quapropter vos humiliter de-
precamur q̄ q; preces nostras inter
archana viscerum vestrorū admi-
tentes nobis in angustia posito suc-
curratis. Spondem⁹ vobis q̄ vni-
cuiq; vestro militi in nostrum subsi-
dium venienti aureorū solidos de-
cem. Idem vero quicq; sine inter-
pellatione aliqua impendat⁹. Et
vbicunq; ipsorū exercitus castra-
metatus fuerit erogabimus eis cen-
ti octoginta iuenculas ornamen-
tis aureis ornatas. Equū vero bu-
cifallū ⁊ toni ornaturū. Alexandri ⁊
spolia omnū q̄ capti fuerint vobis
⁊ vestro exercitui tribuem⁹.

Quo puenit ad Alexandrum q
Barus parauit se ad pugnam.

Post hec fugi

Ientibus quibusdam ex prin
cipibus Barus ad Alexan
dum narrauerunt ei quemadmo
dum Barus prepararet se ad pu
gnam ut iterum pugnaret cum eo. et di
rexerat ad Isidorum regem Indorum
ut in suum adiutorium veniret.

Qualiter Barus imperator
peremptus est a duobus prin
cipibus suis.

Unq3 audi

Cuisset alexander statim a
moto exercitu suo cepit co
tra Barum proficisci. statuens in
corde suo quod nomen imperatoris nul
lo modo assumeret nisi primo regnum
Barus imperatoris obtineret. Bar
us autem et Isidorus cum eo audi
entes aduentum alexandri perterri
ti sunt valde. Quidam vero ex prin
cipibus militie Barus. videlicet no
mine Biffer. Alius Anebasantes.
more audierunt aduentum alexan
dri fecerunt inter se coniurationem
ut Barum occiderent. acceptabilem
remunerationem ab alexandro reci
pere cogitantes. Hec inter se firma
tes ascenderunt palacium. et an
drium euaginantis gladiis accesserunt
Quos videns Barus dixit. O ca
rissimi mei hucusque vos appellaui
seruos. nunc autem dominos ap
pello. Cur nunc pulsis interficere. Non
ne mihi interiora tormenta sufficiunt

que ipsa viscera mea ut gladius vi
brant. Si occideritis me latenter. et
Alexander inuenerit vos. de vobis
sumet plus quam de latronibus ultione
Illi vero nequaquam pietate moti ce
perunt eum ferire. Barus vero ob
chusio preparato cecidit vulneratus.
et dimiserunt eum in palacio semi
uiuum.

Quomodo Alexander au
diuit interitum Barus et tran
siuit flumen.

Volens igitur

Aur Alexander interitus
Barus transiuit flumen

Grancum cum exercitu suo velo
citer. et intrauit ciuitatem Susis.

Isidorus autem videntes eum aperu
erunt ei portas ciuitatis. et cum hono
rifice receperunt. Cum autem vidis
sent ingressus alexandri qui Bar
um percussisset absconderunt se vo
luntarie. volentes intelligere alexan
dri super his que gesserant contra
regem. Alexander itaque ascendens
palacium et deambulans per illud
in edificatione illius non modicum
ammirabatur. Construxerat enim
illud Cyrus rex persarum. Eterant
pauimenta eius ex lapidibus variis
et candidis exornata. Parietes ve
ro ex auro et gemmis et stellis fulge
ntibus fabricate. et columnae aureae co
ninentes illud. Que omnia videns
Alexander mirabatur valde. Et de
ambulans per palacium ingressus
est ad cubiculum ubi iacebat Bar
us semiuius. Et videns illum alex
ander misericordia motus exiit cla
midem imperiale et cooperuit eum

Et amplexatus est eum. vulnera eius ce
pit variis fletibus enarrare. Sicque
consolabatur eum dicens.

Infortare do

Cum mine Barus et surge. Et sicut
nuper tuum imperium tenuisti
ita nunc Isidorus recipe dyade
ma. sique potens ut hactenus fuisti
et gloriosus. Juro enim tibi per po
tentissimos deos meos quod veraciter
tibi totum imperium renuncio. Opto
enim tecum cibariis frui ut cum suo
genitore filius. Item enim potens
dignitate gaudere debet miseris ea
dem dignitate fungente. cum ab eo
fortuna et prosperitas immutetur.
Indica mihi interfectores tuos ut
ultione gladii vltimum supplicium pa
tiantur. Hec plorando cum dixisset
Barus manus suas extendit et am
plexatus est Alexandrum. Isidorus
collum et manus eius osculabatur
et dixit ei.

Illi alexander

Et plenius sapientia tua no
uitior mundus in corruptio
ne positus est. Diuina namque sapien
tia omnia presciens et cogitationes ho
minum scrutans. sic illum a principio fa
bricauit ut nihil esset potius aut fir
mum. Sed absentia sui omnia tran
seuntia in suum contrarium verterent.
Si enim fecisset deus omnia perse
ra super homines immutabiliter ha
bundare. tanta esset superbia et vana
gloria hominum. quod non diis sed virtu
ti proprie assignaret. Et sic homines re
cederent a suo conditore. Si vero di
uinum culminis celsitudo. sic munda

nam machinam condidisset. ut omnia
mala et infelicitates super homines si
ne reuocatione boni essent inducta.
tante essent fragilitates hominum quam
naturam persequuntur humana. quod om
nes in desperationis laqueum traher
entur. ita ut a deo nullam haberem
fiduciam bonitatis. Sic itaque volu
it deus omnia permutari. ut cum aliquis
felicitate plenus ob superbiam suam
non cognouerit creatorem suum. de
altitudine superbie in humilitatis for
ueam demergatur. ut quod per elati
onem felicitatis de deo fuerit obli
tus. per depressionem miserie reco
detur. Isidorus in me vidisti quanta
ta fueram multitudinem incrassatus
propter multas diuitias quas habe
bam. ut non dei creaturam. sed dei socium
me esse credere et putares. Et quod tunc
cecitate superbie non videbam. nunc per hu
militatis acumen video et agnosco.
Cum autem fuerit aliquis nimia infelicitate
circudatus. et de diuina gratia spes
rans auxilium postulet. subleuet illum
deus ad beatitudinem prosperorum. et quod
miseria obstante de deo contempla
ri non poterat. felicitatis augmento
separet et cognoscat. Et quod depre
mit exaltare potest. Et quod exaltat
hominem potest sternere in profundum.
Non eleuetur itaque filii mei mensura
in superbia propter victorias tibi do
datus. Et si operatus fueris quod dii ope
rantur. manibus tuis celumque teneris.
semper nouissima tua recordare. quoniam
am mortalis es et morte tuam quoniam
die oculis tuis intueris. Nonne in
spicis quia vnum solum octonum ob
tinem de mundo. et vita nostra ara
nearum artificio comparat. siue tele
araneae. quod quodam ope subtilissimo
videtur inserta. adueniente autem impetu

sione venti modici rumpitur. et ad nihilum deducit. Innuere itaq; me vide qualis besterna die fui et qualis suz hodie qui miserrime vsq; ad puluerē declinaui. Et qui omnē pene orbem terraz tenebā manu mea. Nunc autem meimet nō habeo potestatem. Sepeliant me obsecro te manus tue benignissime. Veniant in obsequium meum Persae. Macedonij et Greci. et ā modo regnum persarum et macedonū unitate fruantur. Patrem meā rodogonem tibi multipliciter recōmendo. et insuper super uxorem meā mouearis. Roxanam filiam meā tibi accipe i uxorem. Recet enim ex nobilib; nobile germen oriri. Nec eo dicente in manib; alexandra expirauit. Scdm itaq; morem imperialem cōposuit alexander corpus eius. et cū magno illud portabat obsequio. antecedentibus sibi armatis Macedonibus atq; Persis. Supponensq; colluz suuz amarissime flendo ibat. Idolorabant autem Persae non tantuz p morte Darij. qz pro pietate alexandri et sepelierunt euz. Reuersus est itaq; Alexander ad regale palacium Darij.

Quomodo alexander mortuo Darij sedit in throno ex preciosis lapidibus constructo per Cyrus regem Persarū corona aurea coronatus.

Illo itaq; die

a sedit alexander i throno aureo quem Cyrus rex Persarum quondam construxerat. Et congregatis Macedonibus atq; Persis imposuit sibi coronaz Ba-

rij que tam p̄ciosa erat vt ab omnibus incōparabilis probaret. Fulgebat enī totū palacium ex claritate gemmarū. Erat enī totus thronus ex auro purissimo septē cubitis super alta sedilia eleuatus. Et p septē gradus ascendebant reges ad thronuz. Erantq; ipsi gradus mirifico opere restructi. Idum; videlicet gradus erat ex amantio. Secundus ex smaragdo. Tertius ex Ithopasio. Quartus ex granato. Quintus ex adamante. Sextus ex auro purissimo. Septimus ex luto composuit. Et non sine causa erant taliter ornati et ordinati. Idum; enim qui ex amantio stabat tale mysteriū connebat. Amantius enī repamit fortitudinē et fumositatē vini. Nec sunt aliquē gerentē de sua memoria immutari. Ita enim oportet esse persensum quēlibet volentem ascendere ad regā dignitatē vt nequaquā madat rōne impericie in sinistruz. Secundus autē gradus ex smaragdo quā visum portantis clarificat et conseruat. Et ita regē oportet visuz cordis habere acutū. vt que videnda sunt videat sagaciter et discernat. Tertius gradus ex ithopasio quā tante claritatis existit. vt si aliq; figuraz imaginaretur in eo caput suū videat in terrā fixū. pedes autē videat vsus aerem eleuatos. Sic etiā regē oportet sua nouissima p̄teplari. Nepuththopasius ostēdit caput ei. hoc ē dignitas ipius ex altitudine vsq; ad puluerē deprimatur. Quartus gradus ex granato. Granatus enim omēs lampades sua claritate p̄cellit. et omēs lapides rubore p̄cellit. Ita regem oportet esse purum lucidum et perecundia rubicundū. vt licet nō

transcendat illicita impune obmittendo. Quintus gradus ex adamante. Adamas autē tante duricie est vt nec a ferro nec a lapide potest collidi. nisi sanguine fuerit hircino p̄fusus. Sic itaq; rex debet esse tante cōstantie vt nullo p̄caminiū interuētū a iusticie tramite vacillet. Sextus gradus ex auro purissimo. Aurū siquidem omia metalla pulchritudine et p̄ciositate superat et excedit. Ita et rex omnibus hoib; debet esse morib; adornatus et p̄ciosis virtutib; p̄pollere. vt omnes suo imperio vultu ter gubernentur subiecti. Septimus gradus ē testa lutea. Idic hac de causa compositus erat. vt cum homo ad regalem fuerit celsitudinē sublimatus recordaretur se extrema materia procreatum. et in terrenā substantiam reuersurum. Super hunc siquidem thronū alexander regali dyademate coronatus. amictus imperialib; vestimentis. et p̄gregatis macedonibus atq; persis iussit scribi p̄ omnes prouincias isto modo.

Epistola missa ab imperatore Alexandro omnibus de regno persarum. et qualiter arma reponi mandauit.

Ex regum et

dominus dominantuz Alexander fili; dei Almonis et regine Olimpie vniuersis principibus ducibus et satrapibus magistratibus dignitatibus et populis ciuitatum per vniuersum regnum Persarum constitutis gratiam suam. Idostq; diis placuit vt super excelsum thronum Darij sederemus. gaudere debemus non modicū et let-

tari. Mandamus itaq; vobis vt in vnaquaq; ciuitate rectores et principes sint sicut in tempore Darij consistebant. quibus iubemus vt iusticiam faciant rationabiliter inter quoslibet et conseruent. Quorū p̄cepta a subiectis omnibus sine contradictione aliqua obseruent. Et vnusquisq; p̄prietates suas in pace possideat et gubernet. Arma vero in domibus regalibus recondant. et ea nullus audeat accipere et portare. Idic ipimus quoq; vt ab hac ciuitate persarum vsq; ad macedoniam iter sit publicum et apertuz. vt euntes et redeuntes sine turbatione aliqua transseāt cum eorū negocijs confidēter.

Qualiter Alexander inuentus in interfectoib; Darij ipsos puniri mandauit.

Et de p̄ceptis

o pit omnibus silentium et dixit. Qui ex vobis fuerint interfectores Darij mei inimici. Accedat corā me. et meritis recipiant cōdignū. Iuro enī p̄ potentissimos deos meos et p̄ dilectā matrē meam Olimpiam quā dignum illis premium erogabo. Cum taliter iurasset alexander. omis populus persarū flevit amarissime. Iniquissimi enī homicide Byffer et Alnarbasontes astiterunt voluntarie coram alexandro. et dixerūt ei. Maxime imperator. nos Darium proprijs manib; interfecimus. Videns eos alexander mor p̄cepit militibus suis vt eos caperent et ligarent. et ligatos ducerent ad sepulchrum Darij. et ibi carcerib; priuarentur. Illi autem claudere mare ceperūt. Maxime imperator

Nonne p potēssimos deos iurasti.
et p salutē matris tue qnihil iniurie
pateremur. Quib⁹ alexāder rēdit.
Nonne pmisi vobis q dignū pmiu⁹
vobis erogaret. et manifestano vrā
nullaten⁹ esset nisi iuramēto taliter
affirmassem. Cogitatio vero animi
mei talis fuit ab initio. vt scelere fa-
cto homicide capitib⁹ puarēt. Hec
dicente alexandro ceperūt perse euz
laudare tāq⁹ deū. Homicidas at il-
los pcepit decollari. Totamq⁹ pro-
uinciam illā in pace pstituens i om-
nibus locis rectores et satrapas or-
dinauit.

Quomodo alexander impator
ad supplicationē populi pstituit du-
cem persarū noie Buricum.

Idem liqui

dem tempore homo qui-
dam senex cui nomē erat
Buricus auunculus Bariumpe-
ratoris. qui plurimū a persis ama-
batur. Hic ad petitionē tot⁹ popu-
li ab alexandro dux in perside est cō-
stitutus.

Quomodo alexāder duxit vxorē
Boranā filiam Barii impe-
ratoris.

Alia uero die

alexander sedit p tribuna-
lum throno aureo corona-
tus. et iuxta pceptū Barii impato-
ris iussit Boranā filiā ei⁹ ante psen-
tiam suā aduenire. Coronā aureā
ex lapidib⁹ pciolis ornatā in capite
deferentē. ipam iuxta morē persarū
accipiens in vxorē. Fecitq⁹ ea secus
in throno aureo residere. Et pcepit
vt regina ab oib⁹ coleret. Vidētes
autem hoc perse gausi sunt valde.

Statimq⁹ leuauerunt deos suos et
adduxerunt eos ad alexandriū. et cepe-
runt alexandriū tanq⁹ deū adorare
dicentes. Tu ipse de⁹ es. et q dijs pla-
cent operaris. Alexander aut hoc vi-
dens turbat⁹ est. et tremens dixit eis
Nolite me colere tanq⁹ deus. qz ho-
mo sum sicut vos corruptibil⁹ et mor-
talis. Deinde scripsit eplā m Olim-
pie matri sue. et aristoteli preceptorū
suo de innumerabilib⁹ preliis et an-
gustijs q in pldia passus fuerat. et
de multis diuitijs quas inuenerat i
eadem regione. Item scripsit vt per
octo dies coleret nuptias p Bora-
nā filia Barii quā acceperat in vxorē.

Quomodo alexāder arma mo-
uit contra Indorum regē Indor.

Hec uero

Aggregato exercitu alexāder
tam Macedonia q⁹ persaz
pcepit vt intra regem Indorum ar-
ma leuarentur. Et ingressus Indor
am cepit ire p terrā desertā et spacio-
sam et inaquosam et valles cauerno-
sas. Fatigatusq⁹ est ipse et milites ei⁹
ita vt in eorū animis ex angustia va-
cillarent. Unde omnes de exercitu
murmurantes inter se mutuo refe-
rebant. Sufficere debuerat nobis
q impugnauim⁹ Persas. et Bari-
um obtinuimus q nobis censum et
tributa tollebat. Quid ampli⁹ defi-
cim⁹ qrendo Indiā in q bestie ha-
bitant. et obliuiscamur terre nostre i
qua nob omnia bona supabāt. Alex-
ander aut iste nihil optat nisi vt in-
uersus mūdū debellādo sibi subici-
at. Idelia ei et ptenōes nutriūt cor-
pus suū. Ita vt si modico tempore

in pace quiesceret sicut hō sine cibo
deficeret. Nos itaq⁹ dimittam⁹ illū
et ad terrā nostrā domesticā reuer-
tatur. Ipse vero cū persis qcumq⁹
placet ire accedit. Alexander aut hoc
audiens iussit totū exercitū qlescere.
Ipse vō ascendit in eminentē locū et
dixit. Idersē p vnā partē et macedo-
nes et greci in aliā separenē. Et intu-
ens alexander macedones et grecos
ait eis. Cōmiliones mei fortissimi
macedones vba mea pacifice audi-
ant. Iderses vsq⁹ nūc rebelles exstē-
tes iuga nostraz virū subiecerunt.
Nunc autem me vultis dimittere et
post tergū in patriam vestrā remea-
re. Nolitis q turbabant anime ves-
tre de verbis Barii. Confortabaz
vos piliando et confortabantur anie
vestre. Itē quando venim⁹ in cam-
pum cū inimicis nostris ante omēs
astū ego solus. et preliū pmo aggre-
diebar. Nonne p salute vestra abi-
missus ad Barium. et tradidi meipm
pro vobis in multis periculis et tor-
mentis. Scitote p certo q sicut buc-
usq⁹ vici. sic de cetero dijs adiuan-
tibus victoriā obtinebo. Si autē
macedoniā soli volueritis obtinere
ego nullo modo redibo. Hec dicen-
te alexandro. omēs principes mace-
dones erubuerūt. et veniā postulan-
tes dicebant. Maxime impator vi-
ta nostra in manib⁹ vestris posita
est. quocūq⁹ iueritis maiestatez ve-
stram sequamur. etiā si omēs mori
debem⁹ vos nullaten⁹ relinquim⁹.
Eterinde a motu exercitu venit in-
diam fassiatam. Pensē vō nūli ob-
tinerūt sibi nūcij poti⁹ regis eidez
tālem litterā afferentes.

Epistola missa alexandro p po-
rum regem Indorum.

Dux rex in

porū latroni alexandro
qui latrocinādo obtinet
ciuitates picipiendo mandam⁹. Cū
lis mortalis contra immortales de-
um agere credis. Stulticia rapuit
mentem tuā. cū tu ipse oculos habe-
as et non videas. Credis forte q per-
sis similes existamus quos tuo do-
minio subiugasti. Cū mollib⁹ liqui-
dem pugnasti. et quia vicisti eos. cre-
dis celsitudinē nostrā tue supponē-
re paruitati. qd vtiq⁹ fiet si dii homi-
nib⁹ supponant. et etiā si terra altitu-
dini celoz pponet. Victor noli enim
sum⁹ nos vt nō solū hoies. verū etiā
am dii nomini nostro famulentur.
An nescis q olim diomachus bachus
qui liber pater dicit⁹ est intrauit In-
diam pugnaturus. Sed terga ver-
tens ante indos aufugit. Nō valēs
resistere illoz fortitudini. Ante liqui-
dem q⁹ Xerxes regnaret in persida
indis censū macedones erogabāt.
Sed quoniā inutilis erat eoz terra
regiq⁹ displicens dedignati sūt illaz
indi. Quilibet enim sapiens magis
largissima q⁹ stricta dīderat. Qua
propter tibi precipimus vt ad terrā
redeas. et vbi dominari nequiuers.
tūū desiderū nō apponas.

Qualiter alexāder confortabat
milites suos.

Im hec ad

alexandrum epistola p-
uenisset iussit illam corāz
oibus explicari. Milites enim au-
diētes epistolam tristi sunt valde.
Quibus alexander. Viri cōmilito

nes mei fortissimi animi vestri ex v^{is} bis epistole. Idon nullaten⁹ conturbentur. Nonne recordamini qualiter cū supbia loquebatur. Veritate dico vobis. Omnes barbari cōmunionē habent cū bestiis cū quib⁹ inhabitant. scilicet tigribus. pardis et reliquis bestiis. quia cū viro ab hominibus occiduntur in agresti virtute sua confidunt. Et his dictis iussit scribi epistolā ita continentē.

Responsiva alexandra imperatoris directa Idoro regi indorum.

Ex regum et

domin⁹ dominantium alexander filius hamonis et regine Olimpie. Idoro mandam⁹ Elcusi sensus nostros et pugnandi contra vos nobis audaciā p̄bui. Quoniā dixisti macedoniā sterilem omni habundantia esse. et indiā omni dulcedine fertiliter affluente. Unde tecum toto mentis conamine preliabimur. ut terrā tuā quas dī p̄stī largituam acquiramus. Clere quia dixisti te non solū hominibus peruenias dīs altissimis imperare. ad te non ut tecum ut cum deo sed ut cū homine barbaro supbia et vana gloria pleno venim⁹ pugnaturi.

Quomodo Idorus rex indorum cum curribus milibus et elephantibus suis venit ad pugnandum cū alexandro.

Elegens ita

q³ epistolā Idorus iratus est valde. et congregata

multitudine et elephātib⁹ multis cū quibus consueverunt pugnare alexandro obuiā exierunt. Erat enī Idon exercitus magn⁹ valde. Habebat enī quattuordecim milia q³ dagas omnes falcatas. exceptis equitibus et peditibus. et quadringentos elephantes. in quorū dorsis turres lignee eleuate. et per vnāquāq³ turrim triginta homines exstebat. Ad dentes itaq³ macedones et perse qui cum alexandro erant multitudines por expauescentes turbati sunt valde. et mirati sunt non tantū de multitudine hominū q³ ferarū. Tamen ex vtraq³ parte ordinatis militibus viriliter consistebat.

Quomodo Alexander pugnavit cū Idoro rege Indorum.

Alexander au

tem ascendens equū suū bucefallū ante omēs milites suos astabat armatus. Iussitq³ medīs et persis ut p̄mū pūgne periculum attemptarent. Ipse vero cū macedonibus et grecis stabat in occursum solite p̄parat⁹. Perse vero ab elephātib⁹ ledebatur q³ nullatenus audebant hostib⁹ appropinquare. Cum igitur alexander de elephātib⁹ sapientius cogitasset. fecit statuas ereas fabricari. et in eas fecit ignē mitti ut feruorem redderent. et implevit eas carbonibus ignis. ne earū calor vllō modo tepesceret. Fecitq³ currum ferreū fabricari q³ sustineret eas. et an elephantes eas deferri cepit. Idas cū vidissent elephātes existimantes eas hostes esse extendebant promiscuos suga-

nt eos more solito occuparet. Statimq³ ex calore nimio urebant. Reuertentesq³ retro nullo modo venerunt ad pugnā. Et cū videbant homines armatos fugiebant ne inciderent eorū promiscuos prout statue faciebant. Videns itaq³ porus turbatus est valde. Idem vero cū sagittis et compis facientes impetū sup indos prosternebant eos. Itaq³ p̄ continuos viginti dies pugna duravit. In quo prelio medi et perse angustia nimia succubebant. Videns autē alexander illos deficere iratus est valde. Sedesq³ sup equū suū bucefallū ingressus pugnam cepit viriliter pugnare. Greci et macedones indos fortissime impugabant. Statimq³ ceperunt indi deficere. quos Idorus cōmuni vidēs tergiversus aufugit. Indi vero q³ remanserant similiter fugiebant.

Quomodo Alexander intrauit per civitatem.

Alexander ve

ro castrametatus est ibi. fecitq³ dīs suis victimas. et p̄cepit tam indos et persas q³ macedones sepeliri. Altera autem die expugnauit ipam civitatem por et apprehendit eā. Ingressus alexander palacium por inuenit ibi que incredibilia humanis sensib⁹ videntur. scilicet quadringentas colūnas aureas cum capitellis aureis preparatas. Et inter istas colūnas vire auree cum folijs aureis dependebant. Erātq³ racemū in ipa vinea cristallini. Illi vero de margaritis et alijs de smaragdis et alijs onichimata. q³

naturaliter viderēt ibi esse. Idarictes vero ipi⁹ palatii erāt de lamina aureis cooperti. que incidentes macedones ad instar vni⁹ digiti inuenerant. et attrahabant. Erātq³ ipsi parietes ornati ex margaritis vni⁹ nibus. Carbunculis. Smaragdis et amantiss. Idarictes i⁹ portis et porte ipi⁹ palatii erant eburnee. laquearia ebena. Et camere de lignis compressis erāt constituite. Et in aula ipsius palatii erāt statue auree constituite iter quas stabāt platani aurei. in quarum ramis multa auis consistebant genera. Et vnaqueq³ avis scdm propriū suū colorem depicta erat. Rostra vero et ungule ex auro purissimo erāt. Idem itaq³ aves quotiens volebat porus melodiscantes fm artem magicam cōcinebant. Et inuenit in ipo palatio vasa aurea gemea et cristallina omni genere facta. Idauca vero argentea comperebant. Et inde amoto exercitu venit ad portas Caspias. et ibi castrametatus est. Erat autē ipsa terra valde bona. Sed in ea multa genera serpentium consistebāt. Deinde scripsit epistolam ad Talisfridam reginam Amazonum. contentem ita.

Ex regum et

dominus dominantium alexander filius dei hamonis et regine Olimpie. Talisfrida de regine Amazonum gaudium. Idugnas quas cum deo dario fecimus. et qualiter pugnaui⁹ omnia regna eius non cedimus vos ignorare. Idugnaui⁹ etiam cū Idoro rege Indorum. et alijs gen-

tribus innumerabilibus. et nullatenus nobis resistere potuerunt. Quapropter precipimus vobis ut si vultis terram vestram de manibus nostris liberare. censum et tributa solvatis.

Responsiva missa per Talisridam reginam Amazonum continentem ita etc.

Ex regum et

dominus dominantium
Alexander filius dei Hamonis et Olimpie regine qualiter nobis scripsit bene intelleximus. Talisrida regina amazonum cum ceteris amazonibus potentissimis ac fortioribus omnibus militibus qui sub celo sunt. Alexandro macedoni gaudium. Eludimus quod animus tuus sapientia floreat et coruscat. et preterita recolis. presentiaque disponis. habens noticiam futurorum. Idcirco deas igitur et attendas ante quam fines ingrediaris que tibi possent tribulationes et angustie evenire. Item enim contra nos arma levavit quam cum summo dedecore non redierit. Unde deas igitur novissima tua. Ridiculosum est enim sapientem cum pundi scintillationem maris incidit in profundum. Et quia forte conversationem nostram et habitationem scire desideras tibi per has litteras declaramus. Habitatio siquidem nostra est insula quam tangit fluvius qui non habet inuicem neque finem. Sed ex una parte angustissimum habet introitum. Et summe numero ducentarum quattuordecim milia feminarum. Viri non habitant nobiscum habi-

tatione communi. sed ultra fluvium adversa parte consistunt. Innuant tamen celebramus festiuitates nostras. ut cum viris nostris diebus triginta morantes. delectationes venereas exerceamus. Si vero mulier concipiens peperit masculum. servat eum usque ad annos septem. deinde ipsum ad patrem transmittit. Si autem femina fuerit. nostris moribus nutritur. Quando ergo contra inimicos nostros exierimus decies centena milia super sonipedes amictu armis bellicis copulamur. Relique vero remanent ut insulas custodiant et defendant. Cum autem cum victoria redimus a nostris vnum nimmer adoramus. Itaque si contra nos veneris viriliter proposuimus preliari. Quod si tu nos viceris nullam laudem penitus consequeris. quia feminas obtinebis. Quapropter significauimus tibi ut contra nos nullatenus violeris. quia multa tibi possent adversa contingere que nullatenus meditauearis. Relatam ergo coram alexandro epistolam cepit eam deridere. Scripsitque statim vnam epistolam ita continentem.

Responsiva ab alexandro ad reginam.

Ex regum et

dominus dominantium.
Alexander filius dei Hamonis et Olimpie regine Talisrida de Amazonum Regine et ceteris amazonibus gaudium. Tres partes mundi subiugauimus. Asiam. affricam et europam. et nostris viribus repugnare minime valuerunt.

Si autem nobiscum pugnaueritis quid vobis eveniet premeditate. sed quia conuersationem vestram diligimus in consilium vobis damus. ut de vestra insula exeuntes vnicuique viris vestris veniatis ad nostram presentiam. Juramus enim vobis per Hamonem patrem nostrum et iunonem et mineruam deas nostras quod a nobis nullam iniuriam nec angustiam patiemini. Censum enim et equites ex vestris amazonibus exhibete. sicque vos pacifice dimittemus. Ille vero cogitantes pollos decem indomitos direxerunt. quorum similes non reperiuntur. et equos albos indomitos et optimos decem et censum multum. Et regina presentiauit se coram alexandro. et facta pacem rediit gratulanter.

Quomodo alexander cum magnis periculis et angustis iuit contra Indorum regem Indorum.

Idem autem

tempore nuntiatus est alexandro. Quod Indorum rex indorum qui de prelio fugerat. erat in bacricen. et congregabat exercitum ut aliam pugnam cum eo committeret. Quo audito alexander movit contra eum exercitum et electos centum sexaginta duo milia militum. de mense augusti ceperunt per soles ardentissimum proficisci. Ibat enim per loca arenosa et inaquosa ubi multitudo serpentium et ferarum erat. Idcirco ut omnis exercitus armatus incederet. fulgebat enim totus exercitus sicut stelle. eo quod arma eorum erant deaurata. Et ambulantes

diebus plurimis aquam minime inuenerunt. Tunc quidam miles ex macedonibus cui nomen erat zephir inuenit in vno cauato lapide parum liquoris qui ex rore celi erat ibi collectus. et implens galeam suam obtulit alexandro. Videns autem alexander ipsam aquam sapienter est locutus. Si aquam istam in stomacho meo recipiam. recipient ne sustentationem et nutrimentum omnia membra macedonum et persarum. An ego solus nutrior sine illis. Respondit zephir. Tu solus confortaberis domine. Alexander ait. Et si omnes peribitis ut quid ego solus virero cum dolore. Videns mortem tam macedonum quam persarum. continuo iussit aquam ante omnes effundi. Videntes hoc milites eius confortati sunt valde. Deinde ceperunt ire. Illa namque die venerunt ad fluvium cuius ripae plene erant de calamus grossis. ut pueri sexaginta pedibus excelsi. Tunc precepit alexander exbaurire aquam ipsam. quaz bibentes macedones dissolutione ventris et dissenterie interibant. Erat enim ipsa aqua amara nimis. et acuta ut elleborus. Ingustabatur itaque alexander et omnis exercitus. non tantum pro seipsis quantum pro iumentis et bestiis que peribant. Habebat enim elephantes mille alexander qui aurum et porcum tabant. et quadringentas quadrigas omnes facaltas. et mille ducenas abbas. equites trecenta milia. camelos. mulos. dromedarios innumerabiles multitudinem. qui annonam et alia necessaria exercitui deferabant. Boes autem vaccas et pecora et porcos in innumerabili multitudine

ne conducebant. Tantis siquidem diuinis Macedones habundabant quod vir poterant auri copiam depoztare. Decora vero pre sui nimia deperibant. Militum vero ei alij lingebant fenum. alij bibebant oleum. alij ad tantam necessitatem deueniant quod vinam propriam lingebant. Insuper propter nimiam serpentium multitudinem eos armatos incedere oportebat. quod maximum erat illis timentum et angustia.

Quomodo alexander sequendo ripam fluminis supradicti inuenit castrum inexpugnabile. et bestias et yppotauros et alias bestias deuorantes suos milites multos.

Alexander ita

quod ripam prenominati fluminis subsecutus circa octauam horam diei peruenit cum suo exercitu ad castellum quoderat in medio fluminis constructum. et ab utraque parte fluminis maria pars fluminis decurrebat. Erat enim ex calamis predictis constructus. Cuius fluminis latitudo erat stadiorum quattuor. Et in ipso castro homines apparebant. Tunc iussit eos alexander indica lingua interrogari ubi possent aquam dulcem et potabilem recipere. Illi autem continuo se abscondebant. Statim precepit alexander ut in ipsum castrum sagitte mitterentur. Illi vero se plurimum abscondebant. Videns autem alexander quod sibi nullatenus responderebant. percepit ut aliqui transnantes fluvium ipsum castellum ascenderent. Factum est ita. et ingressi

fluvium quidam audaces nudi et uaginati gladiis numero triginta septem. Et cum iam quartam partem fluminis transnataissent. insurgentes ipsi fluminis yppotami eos continuo deuorauerunt. Recesserunt igitur inde et ambulauerunt tota die sic maxima et intolerabili angustia fatigati. Occurrebant eis leones. pardi et rhinocerotus. tigres. dracones. et eos fortiter impugnabant.

Quomodo alexander venit ad stagnum ubi pugnavit cum draconibus et bestiis.

Trantes au

tem ipsum fluvium circa horam undecimam inuenerunt stagnum mellifluum et suauem. Et castrametatus est ibi. Alexander autem iussit siluam per latitudinem ad tria miliaria truncari. Que silua in circuitu predicti stagni ex prenominationis calamis est iuncta. Erat autem spaciosum ipsum stagnum per stadia quattuor. Precepit Alexander plurimos focos accendi. ubique proposuit diebus plurimis commorari. Cumque luna inciperet lucere. subito inceperunt in ipsum stagnum scorpiones mire magnitudinis aduenire. deinde dracones et serpentes ceperunt ex diuersis coloribus festinare. totaque ipsa terra eorum sibilis resonabat. Exeuntes enim ex ipsis montibus cum impetu veniebant ad bibendum de illo stagno. Ipsi vero dracones habebant in capite cristas. et pectora ducebant erecta. et ferebant ora aperta. flatus

mortalis erat. et de oculis eorum flammam feruentissime scintillabant. Videns eos ipse exercitus timore perterritus est. omnes enim ab ipsis deuorari estimabant.

Quomodo alexander confortabat milites suos.

Hinc alexan

der cepit confortare eos dicens. O comitones mei fortissimi nolite de aliquo turbari. sed sicut videritis me facere. ita vos faciant. Et hec dicens statim apprehendit venabulum et scutum. et cepit pugnare cum draconibus et serpentibus. qui contra eos fortiter veniebant. Quos videntes milites ei confortati sunt. et apprehendentes arma ceperunt eos viriliter preliari. de quibus viginti milites et triginta serui a draconibus perierunt. Deinde ex ipso arundineti cancri mire magnitudinis exierunt. bestes dorsa duriora cocodrillis. Et duz iacerent super eos lanceas. nullatenus ledebantur. Verum multos ex eis interfecerunt. Alii intrauerunt stagnum. Cum autem esset secundum vigilia noctis. subito venerunt super eos leones albi minores cancri cum magno rugitu et murmuratone concutientes ceruices suas. et facto impetu super eos recipientes illos venabulis innumerabiles occiderunt.

Hic hec uene

perunt porci mire magnitudinis. quorum dentes uno cubito

longi erant. et illis homines agrestes masculi scilicet et femine commixti erant. habentes per singulos manus et una cum porcis super homines similiter currebant. Milites vero recipientes eos in venabulis suis ab eorum impetibus euadebant. In gustiatur plurimum alexander et eius exercitus. statimque precepit accendi focos plurimos extra exercitum circa stagnum. Deinde venit super eos mire magnitudinis bestia fortior elephante. et erat similis equo. caput quoque eius erat nigrum. et in fronte eius tria cornua armata. Nominabatur autem secundum indicam linguam Onocentaurus. et anteque de ipsa aqua biberet fecit impetum super illos. Alexander autem buculumque discurrens suos milites confortabat. Occidit autem ipsa bestia viginti octo milites. et quadraginta ex eis vulnerauit. tandem succubus ita percussoribus armatorum. Deinde exierunt de dicto arundineti mures maiores talpis. qui comedebant mortuorum corpora. qui cum alia animalia mordebant. continuo interibant. Porci sustamen ipsorum hominibus nullam inferebant lesionem. Ceperunt enim volare vel peritiliones ut columbe. quorum dentes erant ut dentes hominum. et feriebant facies hominum. et eas continuabant. Alii nasos tollebant. alii aures mordaciter vulnerantes. Alii propinquante vero luce venerunt aues magne. colorem rubicundum habentes pedes vero et rostra nigra. neque nocuerunt eis. Sed impleuerunt ripam ipsius stagni. et extrahabant inde pisces et anguillas quas coram eis comedebant.

Quomodo alexander venit ad portas latruncarias dimissis locis periculosis.

Einde amo

e to exercitu dimiserunt loca periculosa. et venerunt in partibus latruncariis que auro et diuinis affluabant. Homines vero illius terre benigne receperunt eum. multaque commoda sibi contulerunt. Steteruntque ibi per triginta dies. Erantque ibi gentes que nominantur serones. et arbores folia ut lana habentes. que gentes ipse colligebant. et ex ea vestimenta faciebant. Milites vero alexandri duplo erant animosiores ex victoriis quas fuerant contra bestias consecuti.

Quomodo alexander iterum cum Isidoro rege indorum pugnavit et vicit.

Einde amo

d to exercitu venit ad locum ubi Isidorus cum exercitu collecto residebat. Alexander autem ordinatis cateruis stetit super equum suum quibuscumque fallus dicebatur. et facto impetu inter omnes et pulsatis tubis bellicis. cepit virriter preliari. Et indicadebant totaliter in prelio. Cum autem videret Isidorus in bello suos deficere stetit ante omnes. et elevata voce clamabat et dicebat. Alexander non decet imperatorem sic inuacuum perdere suum populum. sed per serpentis terminet pugnam et decidat. Stet ergo populus tuus ex una parte. et meus ex altera

resideat. Hos autem soli videntibus omnibus preliabimur. Quod si me deviceris populus meus subiugabitur tibi. Si vero tu in manibus meis defeceris. populus tuus meo domino subiugabitur. Hoc ideo porus dixit. quia despiciebat alexandrum propter corporis quantitatem parvam. sed tamen ignorabataudaciaque in alexandri corpuseculo latitabat. Quoniam statura corporis eius cubitis tribus erat longa. Confidebat igitur porus in altitudine corporis sui. que in quinque cubitorum altitudine videbatur. Et statim quiescentibus aciebus virique reges inter se solummodo pugnaverunt. Milites vero porus alius vocibus vociferaverunt. audiens itaque Isidorus clamorem quem suus exercitus faciebat. faciem suam versus eos voluit. Statimque alexander faciens impetum super eum plicatis brachijs percussit gladio caput eius. ipsumque continuo interfecit. Elidentes inde ceperunt cum macedonibus preliari. Quibus alexander dixit. Eset impugnatio vestra. ut cum libertate vestra ad lares proprias redeatis. Nulla siquidem iniuriam patiemini. eo quod virriter dimicastis. Indi statim audientes sermones alexandri. electis armis ceperunt alexandrum tanquam deum glorificare. Alexander vero castrostrametatus est ibi. disque suis victimas immolavit. et precepit ut corpora hominum recondentur in sepulchris. Isidorum enim regem homines non fice sepelivit.

Quomodo alexander invenit Eridracem. qui dicitur Simiosophiste.

Einde amo

e to exercitu venit eridracem. Eridracem siquidem homines sunt. in quorum mentibus nulla superbia dominatur. vocantur itaque gymnosophiste. Non pugnant nec alitricantur. et nudiambulant. Civitates non habent. sed in tugurijs et in speluncis montium commorantur. Cumque audisset rex buis gentis adventum alexandri. misit sibi epistolam ita continentem.

Druptibi

c les gymnosophiste hominum. Alexandro scribimus. Audivimus quod super nos venis pugnaturus. de quo miramur non modicum. quia nihil a nobis poteris erroquere. Nam cum nihil habemus unde corpora nostra sustentantur. quid a nobis eripies. Quod si nobiscum pugnare volueris simplicitatem nostram nullatenus dimitemur.

Qualiter alexander scripsit gymnosophistis.

Electa igitur

p tur alexander epistola. misit illis dicendo quod ad eos cum pace alacriter venit. et ingressus est ad eos. Alexander autem intus ens illos nudos ambulare et habitare in abdinis. tugurijs et speluncis. filios vero et viros separatos cum animalibus ambulantes interrogavit eos dicens. Non sunt sepulchra vobis. Et illi ostenderunt tuguria et spe-

luncas in quibus habitabant. et dixerunt. Hic per dies singulos regescimus. Deinde dixit Alexander. Quid vultis petere dabo vobis. Illi autem dixerunt. Da nobis immortalitatem. quia nihil aliud peroptamus. Quibus alexander respondit. Mortalis cum sum. immortalitatem nequeo exhibere. Et illi dixerunt. Misere si mortales es. quare buce et illic discursis. tot et tanta facinora commutendo. Nec omnia nisi a summa prudentia gubernantur. Alexander itaque respondit eis. et dixit. Mescius quod mare nullatenus conturbatur. nisi cum a ventis validissimis commouetur. Vellem siquidem in pace consistere. sed habeo in me spiritum qui meo sensui tam fortiter dominatur. quod nullo modo hoc facere me permittit. Et hoc dicens dimisit eos illesos.

Ilio itaque die

a amoto exercitu pervenit ad locum ubi erant statue quas Hercules erexerat. Una siquidem erat aurea. alia vero argentea. eratque longitudo earum duodecim cubitorum. latitudo vero duobus cubitis videbatur. Has videns Alexander iussit eas perforari. probas si essent fusiles. Cumque perforate fuissent. et vidisset alexander eas fusiles esse. precepit ut earum foramina clauderent. et in eis mille milia quingentos aureos immitteret.

Einde amo

e to exercitu ingressus est

locum desertum frigidum et obscu-
rum. ita ut inter se milites viri nosce-
rentur. Deinde ambulantes inue-
re quinquaginta dierum venerunt
ad flumen calidum. et inuenerunt
mulieres plura ipsum flumen speci-
osas. Erantque cum vestimentis hor-
ridissimis circundate. sedentes in e-
quis. et tenentes arma argentea. eo
quod ferrum aut es in earum finibus
inueniri non poterat. Viri etiam in-
ter eas nullatenus habitabant. Cui-
que voluisset exercitus ipsum fluvium
transire minime potuerunt. Erat au-
tem latitudo fluvii magna. Erat au-
tem fluvius plenus draconibus et
alijs bestiis venenosis. Deinde gi-
rantes in sinistram partem indiem
gressi sunt quandam paludem sic-
cam arundinibus plenam. Ibi quia
cum transire voluissent exiit conti-
nuo bestia similis yppotauri habes
pectus ut cocodrilli. dorsum ut ser-
ra. dentes vero ipsius ut gladii acu-
ti videbantur. In accessu vero ipsi
iustarda erat ut testudo. Ibi si qui-
dem duos milites interfecit. quam
non valentes transforare cum lat-
ceis. eam milites cum malleis ferre-
is occiderunt.

Quomodo alexander peruenit
ad plimas silvas indie ubi inuenit
elephantes quos fugauit.

Et de amoto

De exercitu ambulantes per
dies triginta venerunt ad
plimas silvas indie. et castrametati
sunt ibi iuxta flumen Tamar.
Circa vero undecimam diei horas
cepit de silvis exire copia innumera

bilis elephantum. et irruerunt forti-
ter contra viros. Ador itaque alexan-
der ascendens equum suum buc-
fallus cepit contra eos accedere. Et
precepit macedonibus secum tolle-
re porcos ut ipsum contra elephan-
tum impetum sequerentur. Et iden-
tes autem illos elephantes tendebant
promiscue suas ut eos caperent.
Macedones vero timore perterriti
nullatenus contra elephantes ac-
cedebant. Quibus alexander dixit.
Viri comilitones fortissimi nolite
conturbari. quia cum porcorum stru-
doribus fugabimur elephantes. Igitur
cum audissent elephantes strido-
res porcorum et sonitus buccinarum
irremeabiliter fugiebant. Macedo-
nes vero insequenteseos cum sagit-
tis et venabulis crudeliter sauciabant.
cecideruntque ex eis multi. et accipien-
tes dentes et cornua recedebant.

Quomodo Alexander inuenit
mulieres barbatae.

Idem itaque die

Amoto exercitu ceperunt ire
per ipsas silvas. ibique inue-
nerunt mulieres habentes barbas
usque ad mammas. et capita plana. et
pellibus operiebantur. quas inse-
quentes apprehenderunt ex eis ali-
quantas. Quas cum vidisset Alex-
ander iussit eas secundum Indicam lin-
guam interrogari qualiter in silvis
viverent. cum in ipsis nulla homi-
num habitudo permaneret. Illae au-
tem dixerunt. ex venatione ferarum
quas in silvis capimus enutrimur.

Quomodo Alexander inuenit
homines et mulieres nudos ambu-
lantes.

Et de amoto

De exercitu euntes in campo in-
uenerunt locum unde supra
dictus fluvius egrediebatur. inue-
nitque homines et mulieres ambula-
tes nudos. habentes corpora pilosa
sicut bestie. Quibus consuetudo erat
in flumine sicut in terra consistere. Cum
ergo isti viderunt exercitum alexan-
der statim se in ipsum fluvium dimerse-
runt. Et inde euntes per dies quindecim
intrauerunt silvas rinocephalis
plenas. quos ut viderunt rinocephali
fecerunt impetum in eos. Alexander
vero et milites eius ipsos cum conis ve-
nabulis et sagittis interfecerunt. Et
inde ambulantes per dies quadragin-
ta venerunt ad campos desertos in
quibus nulla videbatur altitudo. nec
poterant montes ex aliqua parte vi-
deri. Statimque iuxta undecimam ho-
ram tanta virtus euri flare cepit. quod
omnia tentoria et paviliones ipsius
exercitus laceravit. Circumfereban-
tur etiam scintille ignee ex quibus totus
exercitus tribulatione maxima erat
afflictus. Tunc milites murmurantes
inter se dicebant. Ira deorum des-
cendit super nos. ex eo quod plura modum
quesiimus ortus solis. Alexander
autem cepit eos confortare dicens. Vi-
ri comilitones mei fortissimi nolite
terreri. Non irruit super vos ira deo-
rum. sed propter autumnale equi-
nocium hoc contingit. Cum autem re-
quiesisset ventus. milites continuo
omnia que ventus disperferat colle-
gerunt. Et amoto exercitu venerunt

per dies viginti quinque in quandam
maximam vallem. et castrametati sunt
ibi. Tunc precepit alexander ut accen-
derent focos plurimos. Cepit enim
intolerabile frigus oriri. cadebantque
nives magne ut lana. Itaque timens
alexander ne cresceret precepit militibus
suis ut eam pedibus conculcarent.
Adiuvit autem eos multus focus ac-
census. Eripit tamen nix mortui
sunt milites quingenti. quos alexan-
der iussit in sepulchro recondi. De-
inde venit pluvia maxima et obscu-
ra nebula. que tantum aerem den-
savit quod in tribus diebus soles nullo
modo viderunt. Ceperuntque de celo
cadere ardentes facule. ita ut omnia
vicerentur. Statimque alexander cepit
victimas immolare diis suis. et oran-
te eo aer fuit omni caligine depur-
gatus.

Quomodo alexander venit ad
fluvium Brahamanorum ubi habi-
tabant yppotami. cocodrilli et scorpi-
ones.

Et de amoto

De exercitu venit ad fluvium bra-
hmanorum magnum vocatum
gagai. et castrametati sunt ibi. Et re-
spicientes plura flumina viderunt tres
homines quos iussit alexander in-
dica lingua inquiri qui essent. Illi
dixerunt. Brahmani sumus. Be-
siderabat autem alexander cum eis
loqui. sed ipsam latitudinem flumi-
nis nemo poterat pretereire. eo quod erant
ibi yppotami multi et scorpiões agre-
stes et cocodrilli qui per ipsum fluvium om-
ni tempore discurrebant. excepto men-
se iulii et augusti. Cumque vidisset
Alexander quod nullo modo poterat

ipsum fluuiū transiret tristabat val
de. Statimq; iussit ut nauicula; de
vuminibus fabricarent et vestiret ea
de corijs animalū ut ipsū fluui
um transirent. Factum est et intra
uit in eam vnus miles cui dedit ale
xander litteras ut portaret eas didi
mo regi Bragmanorū pūctēs ita.

Ex regum et

Rominus dominus dominantium alex
xander filius dei Hamo
nis et regine Olimpie. Vidimus re
gi Bragmanorū gaudiū. Postq;
ad tantā etatem puenim⁹ q̄ in bo
num et malū potuim⁹ discernere q;
litercunq; desiderauimus repellere
ignorantiā et replere sapientia men
tem nostrā. quia ut nostrorū philo
sophorum doctrina declarat. Elo
quentia sine sapientia nocere valet
potius q; pdesse. Hinc est q̄ ad au
res nostras relatione pluriū perue
nit q̄ mores vestri a ceterorū nostro
rū morib⁹ sunt diuisi. ita q̄ nec i ter
ra nec in mari aliquod auxiliū req
ratis. Aliam doctrinā quā a nost. il
doctorib⁹ didicimus obseruantes.
Quapropter attenta⁹ deprecamur
q̄q; vniuersam doctrinā vestrā et sa
pientia nobis in vestris litteris inti
metis. Idoterim⁹ quoq; ex vestris
manib⁹ cōprehendere bonitatem.
Nec vestra sapientia in aliquo mi
nuetur. Talis enim ē solitudo sa
pientie. qualis natura accense facu
le cōprobatur. a qua cū plures facu
le ignem recipiant. nihilomin⁹ ipsa
candet que facit alios cōrūscare.

Responsiua regis Bragmano
rū missa alexandro.

Idimus bra

Digmanorū didascalus Alex
xandro Salutes. Idem tua
rum tenore cognouimus litterarū
q̄ animus tuus cupit vera sciētia et
sapientia pfecta informari q̄ omnire
gno meliores existūt. et nequeūt pre
cio cōputari. de quo discretionē tuā
non modicū cōmendam⁹. Impera
tor enim qui sapientia ignorat non
imperat subiectis. Sed subiecti suo
dominant imperio. Scripsisti hū
dem ut vitā moresq; nostros indica
remus tibi pliteras seriatim. quod
impossibile reputamus. Et si tibi de
vita nostra aliq̄ scriberem⁹. nulla
tenus tū mens tua enucleare posset
saporē. eo q̄ mentē tuā cause bellice
obtenebrarunt. Sed ne credas q̄ in
uidia moueamur. quātū poterim⁹
tibi de morib⁹ nostris durim⁹ indi
candū. Hos siquidē bragmani sum
plicem et purā vitā deducim⁹ pecca
ta nō cōmittim⁹. nec vltra volum⁹
habere q̄ ratio nature requirit. Om
nia patimur et omnia sustinemus.
Id apud nos dicimus optimū q̄
supfluum non probat. Terras no
stras nō aramus. et ipis semina nō
immittim⁹. Boves currui nō iun
gimus. Bena in mari ad cōprehen
dendū pisces non ponim⁹. Venā
tiones aliquas quadrupedum aut
auū non facimus. Nihil etiam ad
manducandū querim⁹ nisi q̄ ter
ra sine labore hominū pducit. His
etiā cibis nō implemur. q̄ illicita est
nobis. Nihil apud nos ventres p
ducit. Ideo absq; morbo sum⁹. Et
dum viuimus semper fruimur cor
porū sanitate. Nullā facim⁹ nobis
medicinas. Nullū etiā adiutorium

querim⁹ p nostrorū corporū sanita
te. Et vno termino mortis vita no
stra cludit. q̄ plus altero vn⁹ non
viuit. sed fm ordine; natiuitatis cu
i subet mortis termin⁹ superuenit.
Ad ignē p afflictōe frigoris nō sede
mus. Nullū estū corpa nostra senti
unt. semp nudis corporib⁹ ambula
mus. corporis desideria nō facimus.
Omnia p patientia; supportamus.
Omnes inimicos nostros interio
res occidim⁹. ut exteriores nullate
nus timeam⁹. Lenius enī capī ci
uitas q̄ ab interiorib⁹ et exteriorib⁹
impugnāt. Tu autē imperator cum
exteriorib⁹ pugnas ut quidem nūc
porcos demones nutrias et conser
ues. Securi semp viuimus in ma
ri in tra nullū adiutorū postulam⁹
Corpora nostra frondib⁹ arborū
quarū fructib⁹ vescimur sunt oper
ta. Aquam tebaliam fluminis sem
per bibim⁹ et gustam⁹. Vnū solum
deū altissimū colim⁹. sibiq; assidue
laudes predicam⁹. Vitā vērū se
culi cōcupiscim⁹. Rem aliquā que
pilitati nō pūnet nullaten⁹ audire
affectamus. Nō multū loquimur.
et cū ad loquelā puocamur dicim⁹
veritatē. et ipam pūne pdicamus.
Diuitias nō amamus. Inter nos
nullus liuor nullaq; inuidia domi
natur. Nullus etiā inter nos altior
pfortior reperit. Ex paupertate quā
habem⁹ diuites sum⁹. quā cōmū
ter omnes supportam⁹. Quē nō fa
cimus. nec arma corporalia occupa
mus. Idacem semp ex consuetudie
retinemus. Iudicia nō habemus.
quia mala non facim⁹ vnde ad iu
diciū vocemur. Vna vestra lex est
pūaria nostre. q̄ misericordiā nul
lam facim⁹. eo q̄ nulla mala cōmū

timus quib⁹ misericordiā psequi me
reamur. Nullū laborē qui auaricie
pūneat sustinem⁹. mēbra nostra li
bidini nō tradimus. Adulteriū nō
cōmittimus. nec aliquod viciū faci
mus vnde ad penitentiam retraba
mur. De defectib⁹ nō querimus. q̄
quod rectū est omēs facimus et tra
ctamus. Subitanā mortē nō faci
mus. q̄ p sordida facta aerem non
sordidam⁹. Aer noster nullatenus
est corrupt⁹. Nullū colorez nostris
vestimētis tradim⁹. Femine nostre
nō ornant ut placeant. cū ipsis non
causa libidinis sed causa pcreande
sobolis cōmiscem⁹. Ipe autē nulluz
ornamentū querūt nisi q̄ eis diui
na pudentia concessit. Et q̄s aude
ret diuinū opus mutare. Si q̄s autē
naturā mutare voluerit criminale
reputam⁹. Balnea non facimus ut
corpa nostra sanem⁹. Solis ardo
re calem⁹. et aeris rore pfundimur.
Nullā cogitationē habem⁹ nec bo
mib⁹ nec aialib⁹ dominabimur.
Crudele dicim⁹ hominē ad seruū
qm premere. q̄ diuina dispositio sic
nos liberos liberauit et creauit. La
pides in calcē non resoluim⁹. ut no
bis domos et palacia fabricemus.
Vascula de terra nō facimus. In
fossis sine solitudine aliq̄ repausa
mus. Hos enī tales domos habe
mus in q̄b⁹ dū viuim⁹ habitamus.
et dum morimur in ipsis sepelimur.
Ad negociandū maria nō nauiga
mus. Ariē bui⁹ loquendi non disci
mus. s; simplicitate q̄ fruimur que
nos mentiri nō sinit. oia enarram⁹.
Id philosophorū scolas nō frequen
tamus quorū doctrina discors est.
nihilq; certum aut stabile. sed super
mendacia discurrunt. Ludos non

amam⁹. Bū veroludica volum⁹
exercere. nos nostra et nostrorū p^{re}de/
cessorū facta plegim⁹. et cum debere
mus ridere plangim⁹ et turbamur.
Alia vero videm⁹ quib⁹ corda no/
stra letant. Videm⁹ liquidē celum
stellis innumerabilib⁹ coruscantē.
solē rubicundū. cuius claritate tot⁹
mūdus splendet et calet. Mare pur/
pureum semp videmus. Et qū tem/
pestate mouetur nō dissipat vicinā
terrā sicut accidit in partib⁹ vestris
Illud ut sorore amplectimur et con/
gurat. et ibi varia genera pisciū p^{re}tem/
plamur. Delectamur etiam videre
florigeros cāpos. ex q^{ui}b⁹ in nostras
nares sua uissim⁹ odor intrat. Dele/
ctamur etiā in optimis locis siluarū
et fontū. in quib⁹ iocundissimas au/
um audim⁹ cantilenas. Istas siq^{ue}
dem naturas et p^{ro}suetudines obine/
mus. quas si tenere volueris tibi vi/
detur asperū et amarū. Si autē eas
obtinere nolueris et imitari. nob^{is} ali/
am imponere non valebis. q^{ui}ā te
no^{re} tue epistole act⁹ nostros et do/
ctrinā tibi p^{re}sentē mittim⁹. **U**l/
lum⁹ aut tibi de tua natura paulu/
lū enarrare. q^{ui}ā vita tua nobis dura
esse videt. Tu asyā affricā et euro/
pam paruo tempore te dicis conclu/
dere. Tu lumen solis facis deficere
dū cursus sui terminos armatorū
rabie postulas. Tu pactoli et her/
ni flumines splendentes auro aren/
tes et absq^{ue} colore et paupes reddidi/
sti. Tu bibendo nilū fluiū minui/
sti. Tu monstrasti ut horribile ma/
re nauigaretur. Tu tartareū custo/
dē. id canē cerberū supra posse p^{re}cio
confirmasti. Tu in sacrificio tuo fi/
lios occidisti. Tu inter homines
humiles semp discordias seminas.

Suades hoib⁹ ut nequaq^{ue} spacia
terrariū sufficiant. sed celorū querere
habitacula p^{re}parata. Isder dies tuos
multa cōmittis ut illi faciunt et fece/
runt. **N**ā testimoniū potest accipi a
ioue deo tuo et p^{ro}serpina dea tua q^{ui}s
colis. Jupiter enī multas adultera/
tus est femias. Isder p^{ro}serpina nō mul/
tos fecit sui adulteri p^{ri}ncipes. **A**bi/
serrime ergo colis deos tuos et ad/
uersos et adulteros. **N**ā p^{ro}mittis ho/
mines in sua viuere libertate. sed il/
los in seruitutē redigis et retorques
Becta iudicia minime iudicas. Le/
ges iudicis cōmutari. Bona dicis et
ipā nullatenus imitari. nec opera/
ris. **N**ā minē reputas sapientes nisi
loquēdi habeat faciūdiā. **O**mnē sen/
sum in lingua tua habes. et tota sa/
piētia in ore tuo p^{re}sistit. **T**urū dili/
gis. domos maris p^{ro}struis. et habe/
re p^{ro}ptas copiam seruitorū. **I**ntantū
manducas et bibis q^{ui} stomach⁹ ni/
mia p^{ro}turbatione p^{ro}cussus in varias
egritudines cōmutat. et sic ante tem/
pus mortis periculū sustētas. **O**mnē
nia vis tenere. deinde omnia tenent te
ut seruū. **S**ola **B**ragmanorū scien/
tia vniuersē sapiētie tue dominatur
Quia si bene p^{ro}sideram⁹ illa mater
te genuit que lapides et arbores p^{ro}/
creauit. Tu ornas sepulchra tua. et
in vasa gēmea puluerē tui corporis
collocas et recōdis. **Q**uid peius eē
potest q^{ui}s ossa q^{ui} terra recipere debet.
nō sinas ipam terrā de corpe recipē/
re alimentū. **N**os aut in honore de/
orū pecudes non occidim⁹. templa
nō construim⁹ ubi statuas aureas
vel argenteas erigam⁹. Tu solā le/
gem habebas ut de omnibus bonis
tuis imolationem facias ut exaudi/
ant preces tuas. **N**ōne intelligis q^{ui}

deus nō p^{re}cio nec sanguine vitulo
rū nec arietis aut hirci. sed p^{ro}pter bo/
na opa et oratiōis eloquiū moueat.
Ex eo audit de⁹ hoīem p^{ro}pter v^{er}ba.
quia ex verbo dō similes efficiuntur.
deus verbū est. et ex hoc verbo omnia
viunt p^{ro}manent et consistūt. **N**os
hoc verbū semper amamus. et hoc
etiā veneramur. **Q**uapropter repu/
tamus te numiū infelicem. quia cre/
dis naturā deorū. vel cum dijs com/
municatiōē habere. cū ad deū for/
micatione et idolorū seruitute quon/
die sordides. **C**ū hec facis hec amas
et post mortē inde tormēta innume/
rabilia sustinebis. **N**os vero p^{ro}tra/
ria facimus et amam⁹. ut post mor/
tem diuina glia ponamur. **T**u nō
seruis vni deo q^{ui} regnat in celo. sed
plurimis dijs. **T**ot deos colis q^{ui} in
tuo corpore mēbra portas. **N**ā ho/
minē dicis parū mundum. et sicut
corpus hominis habet multa mēbra.
ita et in celo dicis multos deos existe/
re. **I**unonē credis esse deū cordis.
eo q^{ui} iracundia nimia mouebatur.
Marte vero deū pectoris esse dicis
eo q^{ui} princeps erunt p^{re}liorū. **M**er/
curiū deū lingue vocas. ex eo q^{ui} plu/
rimū loquebat. **H**erculē deū cre/
dis brachiorū. eo q^{ui} duodecim virtu/
tes exercuit p^{ro}liando. **B**achum deū
gutturis esse putas. eo q^{ui} ebrietatem
primus inuenit. **C**upidinē esse deū
dicis. eo q^{ui} fornicatrix erunt. tenere
dicis facē ardētē cū qua libidine
exat et accendit. et ipam deū ieco/
ris etiā existimas. **C**ererem deā ven/
tris esse dicis. et venerē eo q^{ui} fuit ma/
ter luxurie deam genitaliū mēbrorū
esse p^{ro}fers. **T**otū liquidē corpus
hominis in deos diuidis nullam in/
te particulā reservādo. **N**ā credis

q^{ui} vni de⁹ qui est in celo corp⁹ tu/
um creauerit. **D**eos colis alienos
qui te in seruitutē redigūt. et ipis of/
feris tributa. **M**arte enī offers ap^{ro}p^{ri}ū
Bachō hircū. **I**unoni pavonem.
Iouithaurū. **A**pollini agnū. **C**ele/
neri columbā. **M**ercurio noctuam
Cereri farra. **M**ercurio mella. **A**l/
taria berculi ex frondib⁹ arborum
plurimū coronata. **T**emplū cupidi
nis rosas et floribus siue frondib⁹ or/
nas. **T**otā potestātē tuā ponis in il/
lis. et nō est in corpe tuo mēbrū q^{ui}d
illis nō attribuas. **R**euera non de/
os quos vocas adiutores sed carni/
fices sunt vocandi. quoniam mēbra
tua diuersis tormētis affligunt. **P**
oportet enim ut tot tormenta subeas
quot deos seu deorū culturas agis
Unus deus instruit te fornicari. al/
ter bibere. alter litigare. **O**mnēs tibi
imperant. et omnib⁹ obedis. q^{ui}ā ma/
la facis. et non vis a malis vllatenus
resipiscere. **I**gitur talib⁹ dijs seruis
qui mala facere hortant. **S**i exau/
dierint te dii tui. mala tibi euenient.
quia de malo rogas eos. **S**i vō nō
exaudierint te. tuis desiderijs obuia/
bunt. **E**rgo si te exaudierint vel non
semp tibi inferūt detrimentū **T**ales
sunt deē tue que furie nuncupātur.
que et peccata hominū p^{ro}furores p^{ro}
mortem vindicāt. **N**ā sunt tormen/
ta tua que tibi doctores tui dixerūt.
que te velut mortuū cruciant et tor/
mentant. **Q**uod si vis recte considera/
re nil peius q^{ui}s sustinere valet q^{ui} tu
sustines. **Q**uecunq^{ue} enim signa do/
ctores tui apud inferos esse dixerūt.
certissime cognoscunt pene tue in/
ferno. **T**u enī vigilas penas parū
p^{ro}pute furta. fornicatiōes et adulte/
ria que cōmittis. **D**icunt enim q^{ui} in

inferno semp sitūt habitantes. et mi-
nime possunt satiari. Et tu tantā ba-
bes cupidinē acq̄rendi ut nūq̄ pos-
sis diuinis recreari. Deinde omnia
que in inferno esse dixerūt. in te sine
dubio cōmorant. Hec tibi misero
q̄ debes post mortē tuā innumera-
bilia tormēta sustinere. Relata epi-
stola alexandro irat⁹ est valde pro-
pter deorū iniuriā. et continuo scri-
psit ei hoc modo.

Responsua alexandri ad regē
Bragmanorum.

Ex regum et

R dñs dñantū alexander fi-
lius dei Hamonis regi-
ne olimpie didimo salutē. Si omnia
in vobis reperiuntur que nobis ve-
stris litteris intima stis. soli potestis
hoīes nuncupari. q̄ ut dicis nulla
facinora perpetratis. Sed p̄ certo
scitis q̄ h̄mōi vitā nō ex virtute sed
ex consuetudine obuenis. quia s̄m
consuetudine aut dicis vos deos
esse. aut inuidia mouemini p̄ra nos.
Vixistis siquidē. Non aratis. non
funditis semina. et nō scinditis vites
aut arbores plantatis. Edificia fa-
bricare nō vultis. Manifesta ratio
est. q̄ ferramenta q̄b⁹ laborare pos-
setis penit⁹ indigetis. Unde labora-
re. nauigare. construere et seminare
nobis omnimode denegat. Nō pa-
scentes verbas oportet vos ut peco-
ra vitā ducere aridā et agrestē. q̄ fru-
menta nec carnes nec pisces habere
potestis. Nonne lupi hoc faciunt q̄
cū nequeūt carnib⁹ saturari de ter-
re penuria saturabunt. Q̄ si liceret
vobis ingredi terrā nostrā non reci-
peremus sapientiā de vestra penu-
ria quam habetis. sed ip̄a fames in

suis finibus remaneret. Si vero in
 fines vestros nostra tabernacula si-
 geremus paup̄tate sicut vos potire-
 mur. Non enī est laudand⁹ vir qui
 semp in angustia viuit. sed q̄ tempe-
 rate diuitijs p̄fruitur. Q̄ si laudan-
 di essent viri in angustia positi. ceci-
 claudi et leprosi deberēt sup̄ ceteros
 homines cōmendari. Vixistis etiam
 q̄ femine vestre nō ornantur. et cu-
 iusmodi ornāmēta portabūt. quia
 nō habent et nullatenus possunt ha-
 bere. Itē q̄ adulteria nō cōmittitis.
 sed semp in castitate manetis. quō
 fornicabunt qui nō comedūt. Libi-
 do enī non p̄cedit nisi ex calore epa-
 tis et ciborum. Elos aut nō comedi-
 tis nisi verbas sicut porci. et famē nō
 expellitis. et ideo nullū potestis habere
 restimulū luxurie et coeundi. Stu-
 dium nō habetis discendi nec miser-
 ricordia queritis. et hec omnia cum
 bestiis cōmuniter retinetis. quia s̄
 cuta natura non habent ut aliquod
 bonū faciant. ita nec i bono aliquo
 delectant. Nobis aut rānonabilib⁹
 qui liberū habemus arbitriū in ip̄a
 natura multe blandicie sunt conces-
 se. Impossibile enim est ut maxima
 rāndi machina possit absq̄ mobi-
 litate consistere. ut post tristitiā non
 succedat leticia. Humana siquidē vo-
 luntas variabilis est q̄ cū celi muta-
 tione mutatur. quoniam sincer⁹ dies
 sinceram mentes reddit hominis et
 gaudētē. Tenebrosa autē dies tri-
 stem reddit sensus hominis et obscu-
 rus. Et per diuersas etates similiter
 variat. Infancia siquidē in simpli-
 citate letat. iuuentus p̄sumptiōe se-
 necius stabilitate commode gratulā-
 tur. Multa delectabilia visui nostro
 occurrūt q̄ vobis penit⁹ denegant.

Alia p̄ visum p̄templamur. alia p̄
cipim⁹ p̄ auditū. alia attrahimus p̄
odorem. alia sentim⁹ p̄ tactū. et per
gustum alia sapozamus. De terra
etiam omnes fruct⁹ attrahim⁹. de ma-
ri pisces. de aere volucres et auiū de-
linis gratulamur. Si aut ab his no-
lueritis abstinere. aut supbia poste-
nebit. aut inuidia p̄ra nos torque-
bimini. eo q̄ nobis et non vobis ista
sunt donata. Ego aut s̄m opinionē
meā iudico q̄ mores vestri ad stultiti-
ciā magis q̄ ad sapientiā retrahun-
tur. Recepta epistola didim⁹ legit et
statim alexandro secūdo modo scri-
psit hoc modo.

Idemus bra

Idemus bra-
gmanorū didascal⁹ alexan-
dro salutē. Non habitam⁹
in hoc seculo p̄petuo moraturi. s̄ s̄
cut peregrinātes. q̄ morte supueni-
ente p̄gim⁹ ad alias regiōes p̄l m̄a-
siones. nec manemus in p̄petuis ta-
bernaculis i hoc mūdo. Nullū fur-
tum facim⁹. et p̄ nostra p̄scientia in
publicū eximus. Non reputamus
nos esse deos. nec p̄ra deū inuidia
concitamur. Deus q̄ omnia creauit
in mundo multas rerū varietates
constituit. qui dedit homini liberū
arbitriū ut de omnibus que sunt in
mundo discernat et p̄uideat. Qui
ergo omnia dimiserit et secutus fue-
rit meliora. nō deus sed dei amicus
appellatur. De nominib⁹ igit et cōti-
nenter viuimus. cur dicis aut diu su-
mus. aut p̄ra ip̄os concitamur in-
uidia. Hec siquidē suspitio quā
de nobis habetis vos tangit. Itā ex
multis p̄speritatibus quas habetis
multa supbia iurgidati estis. Eorū
pora vestra gloriois vestib⁹ orna-

tis et immittitis in digitis vestris au-
rea instrumēta. Sed q̄d vobis hoc
prodest. Ex auro enī aie vestre nul-
latenus saluefunt. nec hūana cor-
pora satiantur. Nos vero q̄ vilita-
tem nouim⁹ et ip̄i auri naturā di-
scernim⁹ quando sum⁹ p̄gim⁹ ad
fluvium ut bibamus. Ip̄sum etiā au-
rum si reperimus pedibus p̄culca-
mus. Aurū enim famē nō tollit nec
sitim rep̄mit. nec potest egritudine
ab humanis corpib⁹ variare. Si si-
tiet homo et aurū biberet sitis non
rep̄meretur. Si esuriet cibo p̄se-
cto ex auro refect⁹ fuerit fames nō
repellit. Si aut aurū esset h̄mōi na-
ture. et accipet illud h̄o cupiditatis
puniretur vicū. Quid ergo p̄ficit
aurum. non purgat. non rep̄mit.
non satiat. non sustentat. nullā cor-
di humano confert sanitatē nec vti-
litatem. Quid inde vasa aurea cō-
ponitis. Nonne vasa lutea tantūde
proficiunt nisi q̄ mentes vestre ma-
gis p̄pter splendore auri in supbia
elevantur. Valū siquidem aurū
est. quia quanto maiori quantitate
habetur. tanto magis illud habent⁹
di cupiditate augmentatur.

Responsua alexandri didimo
regi Bragmanorum.

Ex regum et

R dñs dñantū alexander fi-
lius dei Hamonis regi-
ne Olimpie didimo dicēdo man-
dam⁹. Quoniam in talis mūdi per-
cula vestra sedes est ab initio p̄stitu-
ta q̄ extranei intrare nō possunt. nec
vos ad eos p̄llaten⁹ potestis pueni-
re. Idcirco vestra obseruationē lau-
datis. et dicis vos esse beatos. quia

taliter estis inclusi ut si exire velletis.
et aliorum consuetudinibus ut minimeliter
ceret. ita volentes aut nolentes vestram
consuetudinem approbatis. Itaque secundum
doctrinam vestram vita illorum qui in carce-
ribus includuntur debet non modicum
laudari. quia quicquid vita penalem usque ad
exitum patiuntur. Et bona quae habere di-
cuntur cruciatibus illorum qui recluduntur
in carceribus assimilantur. Et quicquid
de malis hominibus lex nostra iudi-
cat vos ipsi naturaliter sustinentis. Unde
desit ut qui a vobis sapiens dicitur
apud nos iudicio reus appellatur.
Clere itaque non beatitudine sed mise-
ria potest vita vestra decorari. Sed
per deos immortales iuro quod si ad vos
ingredi possemus vestra miseria de-
relicta faceremus vos armis et rebus
militaribus decorari.

Qualiter alexander fecit erigi co-
lumnas marmoreas in signum vi-
ctorie.

De rebus precepit

i alexander ut in eodem loco colu-
na marmorea mire magnitudi-
nis fieret. et iussit in ea hunc titulum lu-
teris grecis latinis et indiciis conscri-
bi. Ego alexander philippi macedo-
nis post obitum dario usque ad hunc
locum expugnando viriliter militavi.

Quomodo alexander inuenit
homines magnos ut gigantes.

Deinde amoto

o exercitu puenit in caput
qui dicitur adzeia. et castra
metatus est ibi. Erat autem in circuitu il-
lius silua densa ex arboribus fructu-
feris ex quibus nutriebantur homines a gre-

tes habitantes in eadem silua. quorum cor-
pora erant maxima ut gigantes et
induta pelliceis vestimentis. Hi cum
videret exercitum alexandri mirati sunt
valde. Et continuo precepit alexander ut
omnes altis vocibus conclamarent.
Statimque ut ceperunt vociferare ho-
mines illi agrestes fortissimi timue-
runt. eo quod non erant soliti humanas au-
dire nec intelligere voces. Statimque
omnes dispersi per siluam fugere cepe-
runt. alexander autem et milites eius se-
quentes eos ex eis sexingentos et tri-
ginta quatuor gladio occiderunt.
Sed ex milibus alexandri mortui
sunt centum triginta septem. Steterunt
que illic tribus diebus poma eorum come-
dendo.

Quomodo alexander inuenit ho-
minem agrestem pilosum. et vocem
habentem ut porcus.

Deinde amoto

o exercitu venit ad quen-
dam flumen. et castrametatus
est ibi. Hora vero incubente nona
venit super eos quidam homo agrestis
corpe magno et pilosus ut porcus. et
vox illius tanquam porci. et non loquebatur
sed semper tanquam stridebat. Quem cum
vidisset alexander precepit suis mili-
tibus ut ipsum apprehenderent et statue-
rent eum coram eo. Cum igitur milites face-
rent impetum contra ipsum ipse nullatenus
timuit neque fugit. sed coram omnibus intre-
pidus permanebat. Videns hoc alexan-
der precepit ad se adduci puellam. et iussit
eam nudam spoliarum. et ante illud aial pre-
sentari. Ille vero impetum faciens per pu-
ellam comprehendit eam. et alia parte persistens
cepit vociferare alta voce et dentibus
stridere. Statimque alexander iussit
puellam auferri ab eo. ille vero ut fera

crudelissima rugit. Tandem cum an-
gustia maria eum capientes statuerunt
ipsum ante presentiam alexandri. Quem cum
vidisset alexander miratus est in figu-
ra eius. et precepit eum ligari et ignibus con-
cremari.

Quomodo alexander inuenit arbo-
res que nascebantur cum sole.

De amoto exer-

citu deuenit ad alium caput in quo arbo-
res persistebant mire magnitudinis. quae
cum sole oriebantur et cum sole occidebant.
Et prima siquidem hora diei egrediebatur
de sub terra. et usque ad horam sextam
crescebant altissime. Et sexta vero hora
usque ad occasum solis intantum desce-
debant ut nullatenus super terram viderentur.
et quod die fructus amenissimos
producebant. Has cum vidisset alexan-
der precepit cuidam militi ut sibi de ipsis
frondibus portaret. Ille vero dum dum
sui mandatum vellet implere. mor-
cussit eum spiritus malignus. et presentibus
omnibus expirauit. Et audierunt vocem
in aere dicentem. Quicquid istis arbo-
ribus propinquius accesserit. morte ve-
locissima morietur. Erant autem in ipso
campo aues mirissime speculantes.
et cum aliquis tangere vellet eas. co-
tinuo exibat ex eis ignis. et eum cru-
deliter incendebat.

Qualiter alexander puenit ad
vallem obscuram. et ibi inuenit basi-
liscum.

Deinde amoto

o exercitu venit ad montem quem-
dam qui tancreat altitudi-
nis ut per septem dies continuos in ascen-
su illius montis existerent. Subito
puenit draconum serpentium et leonum

multitudo quae eos marina angustia
angustiauerunt. Tandem ab eorum picu-
lis euaserunt. Et descendentes de monte
venerunt in vallem obscuram. ita ut vir
vix alium posset conspiciere. Erat et in ipsa
valle tam densissima nebula ut eam ma-
nibus palparet. Erantque in ipsa valle
innumerabiles arbores quarum fructi-
bus vescebantur. et folia fortissimum gu-
stum habebant. et rivuli clarissimi dis-
currebant. Per octo siquidem dies conti-
nuos sol radios non viderunt. Comple-
tis etiam octo diebus puenierunt ad radi-
cem vniuersi montis. Intantum autem erat
exercitus ex attractione aeris spissi pre-
grauatus quod fere suffocari videbatur.
Cum autem superiora montis ascenderet. in-
uenerunt aerem subtiliorem. et splendor di-
uinus lucebat. Sicque impetum sum-
mutantes illi montem undecim diebus co-
tinuis laborauerunt. Cumque montis
ascendissent cacumina viderunt ex alia
parte diem lucidissimum et perclarum. et cum
descendissent de monte inuenerunt pla-
nitiem maximam cuius terra erat valde
rubicunda. Erantque in ipsa planicie
arbores infinite. quae ultra mensuram cu-
biti non crescebant. quarum fructus et fo-
lia suauissima ut ficus. Et inuenerunt
rivos aquarum plurimos quae tanquam lac-
gerebant aqua. Corpora etiam albi-
ma sine cibariis alijs nutriebantur.
Et ambulantes per ipsam planiciem die-
bus centum septuaginta puenierunt
ad altissima montana. quae cacumina
na celum tangere videbantur. Erantque
ipsi montes erassi ut paries. ita ut nul-
lus posset ascensum facere ad cacu-
men. Inuenerunt tamen duos transi-
tus per medios montes diuisos. Vnus
siquidem transitus per septentrionalem pla-
tiem patebat. alter vero versus orientis sol-
circulum predebatur. Cum autem alexander

cogitaret qualiter montes isti diuisi
essent. nō manu hoīs sed inūdatiōe
diluuij indicauit illos esse decissos.
Et dū p mediū transitū orientis in-
traret ambulauit p dies octo p illud
acutissimū iter. octauo vō die iuene-
runt basiliscū horribilē & dierū anti-
quissimū & fendū. qui tante veneno-
sitatis erat vt nō solū ex fetore. verū
etiā ex visu suo qntūz intueri posset
aerem corrūpebat. Trāseuntes ita
qz macedones & perse solo visu ser-
pentis illi⁹ exanimēs cadebāt. Mili-
tes vero cernētes tam maximū peri-
culū imminere nō ampli⁹ procede-
bant dicētes. Deorū virt⁹ ante nos
in itinere cōsistit q nobis ampli⁹ p-
transire nō demonstrat. Tūc ince-
pit alexander solus p superiōrē par-
tem montis ascendere. ita vt alōge
posset causam tante pualentie vide-
re. Cūqz in supiori pte montis con-
sisteret. vidit ipm basiliscū in medio
tramite consistētē. & dormiebat cō-
tinue. Cum aut sentiebat hoīem vel
animal appropinquare sibi. aperie-
bat oculos. et quotq aspiciebat ille
co moriebat. Qd cū vidisset alexā-
der descendit de monte. & constituit
terminos quos null⁹ ire psumebat
Et fecit fieri clipeum magnū et lon-
gum cubitis septē. & latū cubitis q-
tuor. et ab exteriori parte in supficie
clipei fecit speculū maximum fieri.
Fecitqz sibi subalares lineos. Ce-
pit contra basiliscū opposito sibi cli-
peo incedere. ita vt nec caput nec la-
tera nec pedes poterāt vllaten⁹ vide-
ri. Et pcepit vniuersis militib⁹ suis
vt nullus terminos accedere attem-
ptaret. Cū aut iam ppinquius esset
basilisco. aperuit basiliscus oculos
suos & irato animo inspiciēs specu-

lum. semetipm inspiciens in specu-
lo ilico est extinct⁹. Alexander itaqz
sentiens ipm mortuūz ascēdit super
eum. Et cōuocans militib⁹ suis ait.
Venite & videte occisorem nostrūz.
Et illi festinantes viderūt basiliscūz
mortuū. Et continuo iussu alexādr
macedones cōcremauerūt eū. lau-
dabantqz inuicem omnes pruden-
tiam alexandr.

Quomodo alexander non po-
tuit ultra ire.

¶ Inde amo-

e to exercitu venerūt ad ex-
tremā partēz vni⁹ montis
ita q ampli⁹ accedere nō valebant.
Erāt ipi mōtes oppositi. & rupes ex
alto pendentes. & viso tramite vene-
rūt p planiciē nominataz. & pposuit
p tramitez recto itinere septentrionis
accedere. Et arripēs iter p dies qn-
decim ambulauit. & relinquens iter
acceptū cepit versus dextrū lat⁹ di-
rigere gressus suos. Et ambulās p
dies nonaginta puenit ad quendā
montē adamantinū. in cui⁹ ripa au-
ree cathene dependebāt. Habebat
qz ipse mons grad⁹ ex lapidibus sa-
phireis mille qngētos qb⁹ erat ascē-
sus. & castrametati sunt ibi.

Quomodo alexander ascendit
in montem.

¶ Illo itaqz die

a fecit alexāder victimas dijs
suis. Et assumptis. xij. pncipi-
b⁹ suis gđam supiora mōtis ascē-
dit. & iuenit ibi palaciū mirabilē spe-
ciosū hñs portas. xij. & fenestras. lxx.
& erāt porte luminare et fenestre ex
purissimo auro pstructe. & vocabat
ipm palaciū dom⁹ solis. Erātqz ibi

templū totū aureūz. ante cui⁹ fores
erat vinea ferens botros ex vniōn-
bus & caruunculis & innumerabili-
bus margaritis. Et ingressus alexā-
der cū principibus suis palaciūz in-
uenerunt hominē iacentē i lecto au-
reo pallio terillorū ornatō. Erātqz
ipse homo magn⁹ corpore nimis et
speciosissimus. cui⁹ caput et barba
tāqz purissima lana videbat. Quē
cum vidisset alexander et pncipes
eius pnuo ipsūz genūz flexis ad-
orabant. Quibus ait sener. Alexan-
der tu videbis que carneus hō non
videt. & audies que nūqz homo ter-
renus audiuit. Cui alexāder respō-
dit. Et quomodo beatissime me no-
uisti. Et ille dixit. Idusqz vnda di-
luuij operiret terram. tua fata co-
gnoui. Nonne vultis videre sacra-
tissimas arbores solis & lune q futu-
ra annūciāt & predicant. Quo au-
dito alexander replet⁹ maximo gau-
dio rñdit. Enā dñe. Affectamus vi-
dere illas. Tunc ille respondit. Si
mundi estis hodie a cōmixture fe-
minea licet vobis intrare in ipm lo-
cū qui sedes dei est. Alexander respō-
dit. Mundus sumus. Statimqz eri-
gens se ipse sener dixit. Depōite ani-
los vestros & calciamēta vestra & se-
quimini me. alexander aut pncipes
suos stare iussit. & depositis anulis &
calciamentis vnacū Tholomeo et
anthiocho & perdica incedebat. Ce-
perūtqz ambulare p ipam siluāz q
erat in summitate predicti montis.
et erat inclusa in terra magna aula
& maius edificii. Erantqz ipse arbo-
res alte pedib⁹ centū. & lauris erant
similes & oliue ex quib⁹ thūs & balla-
mus largissime effluebant. Deinde
ambulantes per ipam siluam vide-

runt vnā arbozem nimis excellēz. et
sedebat super eam avis magna. ipa
enim arbor nec folia nec fructus ha-
bebat. Et avis gerebat in capite cri-
stā similem pavoni. & fauces cristā-
tas. & circa collū circulū aureūz ful-
gentes. Idostrema vero parte pur-
purea erat. Extra caudam vero ros-
seis pennisin quib⁹ ceruleus color
erat. Cūqz videret alexander in figu-
ra eius mirabat valde. Et dixit ei se-
nex. Hec avis quā vides femē est.

Qualiter alexander peruenit ad
arbores solis & lune.

¶ Eūde ambu-

lantes p ipam siluāz vene-
rūt ad arbores solis & lune
& tunc dixit eis sener. Surreptū aspici-
te & de quocūqz scire volueritis in
corde vestro reuoluetis. Sed palaz
nolite aliqd enarrare. Erāt aut ipse
arbor excelē valde. Et arbor solis
habebat folia vt argentū. Dixit ale-
xander. Qua lingua mihi respōsūz
dabūt. Cui respondit sener. Arbor
solis indico sermone incipit respon-
sum. greco sermone diffinit. Arbor
vero lune greco sermone incipit. et
indica lingua determinat. Tūc ale-
xander osculat⁹ est arbores. & in cor-
de suo cogitare cepit. Si cū trium-
pho Macedonia remearet. Tūc
arbor solis indico sermone respōdit.
Tu de victor orbis dñs simul & pa-
ter extas. Sed patrum regnūz per
tempora nulla videbis. Anno com-
pleto & mensibus octo viues. De q
confidis tibi moris pocula dabit.
Tūc incepit alexāder i mēte sua di-
cere. Būc mihi sacratissima arbor

q̄s me debet occidere. Arbor r̄ndit.
Sibi pandere vir qui tua fata re-
soluit. illū p̄fringeres. et sic mea car-
mina falleret. Interea dicit ille senex
q̄ ducebat alexandriū. Noli ampli⁹
molestare has arbores interrogati
onib⁹ futuroꝝ. Sed post tergus re-
uertamur. Itaq; reuersus alexan-
der post tergum plorabat amarissu-
me ppter breue spaciū vite sue. et p̄n-
cipes cū eo plorabat. Cūq; venisset
ad ip̄m palaciū ait senex alexandro.
Post tergū reuerrere. q̄ tibi vlti⁹
trāsire nō est p̄cessus. Si aut̄ volue-
ris p̄ septentrionalis plage iter acce-
dere poteris. Sed nō p̄ lōga spacia
terraꝝ p̄trāsire. Et his dictis irruit
senex in palaciū. Alexander aut̄ et p̄n-
cipes sui ad castra p̄ gradus.

Illo itaq; die

aamoto exercitu cepit alexan-
der redire. et puenit de die in
diem ad ip̄m introitū vbi ip̄a plani-
cies maxima finebat. et castrametatus
est ibi. et continuo fecit alexāder in
eodem loco inter vtrāq; vias du-
as columnas marmoreas erigi et i
medio earū assidē marmoreā p̄stui
in qua grecis indicis hebraicis et la-
tinis verbis erat scriptū. Ego alexā-
der philippi macedonis hūc assidēs
erexi post p̄fusione dārij regis per-
sarū. et post regis indorū. Quicunq;
vult vlti⁹ p̄transire manu sinistra
tendat. q̄ aut̄ manu dextra p̄cesserit.
multa inueniet obstacula q̄ impedi-
ent gressum suum.

Inde amon

dto ex p̄ciū castris cepit p̄
latitudinē trāsire nō p̄ tra-
mites ip̄os vnde p̄enerat. s; p̄ septen-

trionale lat⁹. ex q̄ parte citius mace-
doniā remearet. Et venit in t̄ram q̄
dicitur brasiacha. et castrametatus est ibi.
Hōies aut̄ illi⁹ terre audientes adue-
tū alexandri encenia sibi plurima cō-
tulerūt. videlicet pelles ex piscib⁹ ha-
bentes figurā pardī et leonis et pelles
morenarū q̄ p̄ longum septē cubitis
tendebant. Eratq; in illis partib⁹ ci-
uitas in monte ex p̄ciosis lapidibus
sine calce p̄structa. in qua primatuz
quedā mulier vidua obtinebat. que
Candacis noīe vocabat̄. Habebat
q; tres filios. Primūq; noīe Can-
deolū. secundū Darsipū. et tertiu⁹
nomie carraconinus dicebat̄. Sta-
timq; alexander direxit ei epistolam
ita continentem.

Ep̄la missa ab alexandro fili⁹ dei
hamonis regine Candacis.

Ex regum et

r dñs dñantū Alexander fi-
lius dei hamonis et regie
olimpie Candaci regine gaudium.
Ecce tēplū et statuas dei ex auro pu-
rissimo destinam⁹. Tenu igitur ad-
mōtes et deo hamoni sacrificia. et sa-
crificia p̄ter offeram⁹. Cū aut̄ cada-
tis regina legisset ep̄lam. statim dire-
xit nūcios suos deferētes alexandro
encenia et tributa. et epistolam conti-
nentem ita.

Alexandro regi

a regū Candacis regina mero-
ri obediētā. Scim⁹ q̄ a dō
extitit tibi reuelatus ut tu pugnares
egyptū. persidam. indiam et medā.
vniuersasq; gentes alias tuo impe-
rio subiugares. Et q̄ gessisti nō solū
ab hōie p̄uenias ab omnibus dijs

tuis tibi extitit reuelatū. Nobis etiā
claras et lucidas habētes anias nō
est opus ad sacrificiū deo Amō-
ni in montib⁹ p̄ficisci. Sed q̄ nō
lo maiestati tue penit⁹ obuiare diri-
go Amoni deo tuo. Bipedes centū
Zues spiraciones ducentas cathe-
nas aureas insertas lapidib⁹ p̄eci-
osis in quib⁹ erāt decē dependentes
plena aurb⁹ supradictis. Et ceneras
aureas triginta. Electes hebenos
mille q̄ngētos. Binoceros octogin-
ta. Pantheras tria milia. Pelles
pardī et leonis q̄ngētos. Rogam⁹
itaq; celsitudinē vestraz. ut sitotum
mundus subiugatus nobis. vestris
litteris intimeis.

Inter ipsos siqui

dem missos q̄s alexandro ipsa regu-
na direxit. misit pictorē peritissimū
q̄ diligenter p̄sideraret formā alexā-
dri et eā depingeret. eāq; pictam sibi
deferret. qd̄ et factū est. Alexander aut̄
recepit donis nūcios multipliciter
honorauit. Rediētes itaq; missi re-
gine candacis obtulerunt ei figurā
alexandri depictā in mēbrana. Quā-
cum vidisset candacis regina gau-
sa est valde. quia figurā eius videre
affectu desiderabat magno.

Ute hec unus

p de filiis regine candacis no-
mine Candēol⁹ extitit euz
prore et paucis suis militib⁹ ut eorū
animi gēlarent. Statimq; occur-
rit ei rex hebraicorū sciens pulchritu-
dinē prore ei⁹. veniens cū maxima
hostiū multitudinē. et ex eis plurimos
interfecit. Et prore candēoli rapuit
violenter. Ille vero cū paucis reme-

ans ad castra alexandri abiit ipsum
rogare ut sibi dignaret̄ cōtra regē
hebraicorū iuuamiam impartire. Eū-
stodes vō castrorū capientes illū corā
Zholomeo q̄ secūsus ab alexandro
erat direxerunt. Cui Zholomeus
ait. Quis es tu. Et iller̄ndit. Filius
sum regine candacis. Cui Zholo-
meus ait. Quare huc venisti. Ille
dixit q̄lter rep̄bensus fuerat a rege
hebraicorū. et etiā recitauit q̄lter sibi
rapuerit prore seriatim. Cūq; audi-
uisset Zholomeus iussit ip̄m iuue-
nem deineri. Et exiens de taberna-
culo suo abiit ad locum vbi iacebat
alexāder. Erat itaq; iā nō obscura
Et ingressus Zholomeus excitauit
alexandri. et ei cūcta q̄ Candēolus
dixerat recitauit. Quo audito ale-
xander dixit. Reuerrere ad taberna-
culū tuū. et impone capiti tuo coro-
nam et sede regaliter. et te alexandri
denuncia. et p̄cipias ut corā tua p̄s-
entia veniat Antiochus. et mitte
p̄ me. Ego autē in specie antiochi
ad te festinabo. et cū ante tuā p̄sentia
p̄uenero corā eo q̄ tibi retulit declara-
bis. Deinde interrogabis me sub p̄-
sona antiochi. ut qd̄ erinde facere
debeas consulendo declares. Abiit
itaq; Zholomeus et cūcta q̄ sibi ale-
xander dixerat adimpleuit. Et inter-
rogatus alexander qd̄ inde faceret.
R̄ndit alexander astante Candēol-
lo. Darsie impator si cōplacet mate-
stati vestre ibo cū iuvene isto ex par-
te vestra et iungā regi hebraicorū ut
sibi prore suam restituat sine mora.
Quod si non fecerit ciuitates suam
sine mora incendem⁹. Audiens au-
tē Candēolus statim adorauit euz
et dixit. O sapientissime Antioche
fungi regali dyademate te deceret.

Et exiens inde cū candeolo hora noctis ciuitatē regis intrauit. Et vigilantes homines ipsi q̄ sint interrogant. Alexander r̄ndit. Candeolus est. et anthiochus est. Imperat enī vobis alexander vt proxē faciatis Candeolo restitui. Sinaūt vestrā ciuitatez incendem⁹ si expectaueris impetū armatorū. Hoies aut ciuitatis hec audiētes statim fregerūt portas palacij regis. et extrahētes inde prorez Candeoli. eā sibi continuo reddiderunt. Tūc Candeol⁹ dixit ei. Optime anthioche mi carissime. Rogo te vt mecū venias corā p̄sentia matris mee. vt de honore a te mihi collato te remuneret gratulāter. Quo audito gausus ē alexāder. eo q̄ desiderabat videre reginā et ciuitatē ei⁹ et dixit. eam⁹ ad imperatorē alexandri. et postula me illi. sicq; oēm tuaz faciā voluntatē. Factūq; est. Et accepta licentia iuit cū candeolo alexāder. Et cū simul p̄ viā incederent. venerūt ad altos montes p̄ungentes vsq; ad nubes. et in eis dē montib⁹ viderunt arbores excelsas nimis. similes cedris poma grandia deferētes. Quas cū vidisset alexander miratus est valde. Videbāt etiā vites habentes vuarū botros maximos q̄ vnus homo portare non potuisset. Et nuces ferentes maxios fructus vt pepones. Et in eis dē locis symee innumerabiles habitabant.

Ende ambu

D lantes venerūt ad ciuitatē candacis regine. Audiens igit candacis regina q̄ Candeolus incolūmis v̄nebat cū prore sua. et q̄lū nūci⁹ alexandri cū eo venerat gausa ē valde. Statimq; induit se

regalib⁹ vestimētis. et imposuit capiti suo coronā aureā ex lapidib⁹ p̄ciosis. et vna cū suis magnatib⁹ ei vsq; ad gradū palacij obuiant. Erat ei regina formosa nimis. Cūq; vidisset eā alexander visum ē ei ac si figuraz cōspiceret Olimpie matris sue. Palaciū vero ei⁹ erat valde p̄ciosum. et tectuz ipsius auro et gemmis coruscabat.

Quō regina candacis introduxit alexandriū in tricliniū. et ei⁹ figurā sibi oñdit depictā in membrana.

Ascendit ale

A xander vna cū candeolo in tricliniū. in quo erant lecti ex auro purissimo p̄struci. et erat ipm tricliniū ex auro et lapidibus onichinis. Adense vero et scāna erant ex lapidibus p̄ciosis smaragdinis et amadistinis. Colūne ipsius palacij et triclinij erant ex lapide porphirico. et habebat currus falcatos et elephantes et sculptos homines cum pedibus conculcantes. Sub ipso vero palacio decurrebat fluuius dulcissim⁹. cui⁹ claritas vt cristalli erat. In ipa liquidem die epulabatur alexander cum regina et filiis suis. Illa vō die apprehendit regina alexandri. et duxit eū per dexterā solū in cubiculum quod totū erat auro et lapidib⁹ p̄ciosis coopertum. Deinde ingressa est cū eo in aliud cubiculū p̄strucū ex lignis ebemis buis et cypressinis. Et illud tricliniū erat positū per artem magicā super rotas. et a viginti elephanibus v̄nebatur. Cū autem intrasset alexander cubiculum cum regina. continuo ipm cubiculum est cōmotuz et cepit ambulare. Alexander vero multuz stupefcere

et mirari cepit et dixit regie. Si apud nostalia mirabilia viderent digna et p̄ciosissima p̄barent. R̄ndit regina. Bene dicis alexāder. Idus enī apud grecos q̄ apud indos digna fuissent. Statim vt audiuit alexander nomē suū turbat⁹ est valde. et facies ei⁹ pallōre mutata est. Cui regina dixit. eo q̄ vocauit te nomine faciestua mutata est. Alexander respōdit. Domina. Anigonus est mihi non alexander. Cui regina. Verius tibi alexander. Et hec dicens apprehendit eum p̄ dexterā. introducēsq; eum in aliud cubiculū ostendit sibi imaginem suam in membrana depictam. et dixit illi. alexāder agnoscis hanc imaginem. Cūq; vidisset eū alexander pallescere et timescere cepit. Cui regina dixit. Quare mutatus est color tuus destructor orbis. destructor per side et indie. Superas parthos medos et bathos. Rhodo sine occasione hominū et absq; alij catione in manus. Candacis regine succumbis. Scias itaq; q̄ nulla tenus debet homo vel cor boīs exaltari. Quia cū omnis p̄speritas homini est concessa ilico eidem aduersitas preparatur. Audiens hec alexander stridere dentib⁹ et caput eius reuoluere cepit omni parte. Cui regina dixit. Et quid inter temenpluz irascaris et turbaris. Quid nūc tu vult⁹ potest et imperialis glia exercere et p̄ficere. Alexander r̄ndit. Ideo irasco regina. q̄ gladio careo. Regina dixit. Et si tu gladium haberes qd̄ facere posses. Alexander r̄ndit. Eo q̄ sponte tradit⁹ sum te p̄sus occisam meipm occidere nō tardarez. Regina respondit. vt sapiens imperator dixisti. Et tamen nō contriste

ris. quia bonū seruitium laudabile meritum prestolatur. Quia sicut liberasti proxem candeoli de manib⁹ regis ebricorum. ita te eruas de manibus barbarorū. Quia si eis nō fuerit aduentus tuus occiderent te. eo q̄ porum regem indorū propriis manib⁹ occidisti. Nā proz filij mei karother⁹ filia fuit pozi regis indorum. Et his dictis apprehendit eum per dexteram et introduxit eū in tricliniū. et ait filiis suis. Boni filij mei huic militi alexandri amorē domesticum ostendatis. Quonā ipse in vobis amicitia exercuit. Respondit karotherus minor filius. et ait. Mater mea verū est q̄ alexander dixerit illum ad nos. et prozem fratris mei de manibus inimicorum liberauit. sed proz mea hunc anthiochum occidere me compellit. Volebat enim exinde multimode alexander. Candacis regina respondit. Et quod nomen inde acquireremus si ipm sub tanta perditione occideremus. Audiens hec candeol⁹ dixit ei. Iste me saluauit et prozem meam restituit. saluū ipm vsq; ad imperatoris sui castra restituiam. Cui karother⁹ dixit. Quid est hoc quod dicis. Vt vt i hoc loco vicissim vsq; gladijs moriamur. Candeolus ait. Nolo. S; si vis hoc facere sum parat⁹. Vidēsq; candacis q̄ ad inuicem interficere se volebant filij sui. tristis effecta est nimis. Et apprehendit alexandriū per dextram et ducens eum in secretum locuz. ait ei. Quid in hoc facto sapientiam tuaz non ostendis ne fili mei ad inuicē se occidant. Cui alexander ait. Dimitte me loqui cū eis. Et illa statim dimisit eum. Abijt ergo alexander et dixit karothero. Si

me occideres nulla laudis acquireret. Habet imperator multos principes maiores, et ideo de morte et interitu meo nullum dolorem concipiet. Eredis ne quod carus si fuisset alexandri o quod me solum in manibus tuis destitisset. Et si vis ut alexandrum occisorem tradam tibi, iura mihi ut quod postulauero erogabis. Ego autem tibi promitto quod alexandrum in manibus tuis presentabo. Et dies hec karolus gaudens est valde, et credidit et pacificati sunt inter se fratres et promiserunt ei quicquid posceret se daturus. Iterum vocauit candida alexandrum, et dixit ei. Beata es si li quondam premeis oculis te viderem, quia tecum omnium inimicorum meorum victoriam reportarem. Et his dictis detulit ei coronam auream ornata ex lapidibus preciosis, et dyamantino et claudem imperialem auro contextam ornata lapidibus preciosis, et oscula prebens ei iussit illum abire.

Qualiter alexander venit ad speluncam in qua erant dii qui sibi locuti fuerunt.

Exiens inde alex

alexander cum candelo profectus sunt iter diei vni et venerunt ad quandam speluncam magnam, et hospitati sunt ibi. Dixitque candelo Omnes dii conciliū in ista spelunca concelebant. Cum hoc audisset alexander statim fecit victimas diis suis. Et ingressus speluncam solus vidit ibi caligines, maximasque nubes stellasque lucentes, et inter ipsas stellas quendam deum maximum rutilan-

tem, et habebat oculos lucetes sicut stellas, quem cum vidisset alexander timore perterritus quasi factus est in extasi. Et dixit illi maximus deus.alue alexander. Et alexander respondit. Quis es tu domine. Et ille respondit. Ego sum ibimithisus regni munditeneus, et mundus subiugator qui vniuersos mundanos tue supposui maiestati. Fabricasti nomini tuo ciuitatem, et nomini meo non constructum templum. Alexander respondit. Obsecro domine. Si promiseris me in macedoniam remeare ordinabo templum nomini tuo, cui simile non reperitur in orbe. Ibimithisus respondit. Imperator macedoniam non videbit amen ingredi amplius. Et ingressus alexander vidit aliam caliginem nubis, et alium deum regali solio residentes. Et dixit illi. Quis es tu domine. Et ille respondit. Ego sum omnium deorum origo qui vni te mirare libiam, et nunc hic esse videris. Serapis vocor. Cui alexander dixit. Rogo te serapis ut indices mihi quomodo me debet occidere. Cui serapis. Dixi tibi alia vice. Si est homini nota causa mortis dolore intolerabili moueretur. Fabricasti ciuitatem gloriosam nomini tuo, quaz imperatores plurimi expugnabunt, ibi fabricabitur sepulchrum tuum, ibique relique corporis tui recedentur. Et exiens inde alexander dicens. Vale candele, reuersus est ad suos. Altera autem die amoto exercitu iuit ad quandam vallē que plena erat magnis serpentibus habentibus in capite quasi smaragdinas coronas, ipsi vero serpentes vivebant de laere et pipere quod vallis ipsa gignebat, et singulis annis pugnantes inter se mul-

uer ipsi moriebantur.

Exinde amoto

exercitu venit in quendam locum in quo erat bestie que habebant ungulas ut porci. Erantque ipse ungule late pedibus tribus, cum quibus milites alexandri feriebant. Similiter ipse bestie habebant capita ut porci. Cande vero erant ut cande leonis. Alii autem erant inter eos griffones qui facies militum velocitate maxima feriebant. Erant tante fortitudinis ut equum cum milite deportarent. Alexander autem timens et discurrens hinc et inde milites confortabat, et sagittis et contibus illos viriliter expugnabant. Adorti sunt ex ipso certamine milites ducenti et octo.

Exinde amoto

exercitu venit ad quandam flumem magnū valde, cuius latitudo erat stadiorum viginti. Erantque ipsa ripa plena arundinibus altitudine et grossitudine maximis. Quas cum vidisset alexander precepit militibus suis ut facerent nauiculas ex ipsis arundinibus et corijs appositis transirent.

Omnes au

tem terre audientes aduentum alexandri obtulerunt ei munera scilicet spongas albas et purpureas mire magnitudinis et conchas maximas, per singulas duos vel tres sextarios continentes. Necnon et tunicas de vitellis maxi-

mus confectas. Et vermes quos de ipso flumine attrahabant, quorum grossitudo erat maior cora hominis, et eorum gustus erat dulcis ut piscis. Attulerunt etiam focas rubicundas et maximas valde, et morenas quas ex oceano eis vicino tollebat. Idem autem de vnaquaque morena erat ducentarum quinquaginta librarum. Erantque in eodem flumine mulieres speciosissime habentes capillos pulchros usque ad talos dependentes. Iste siquidem mulieres extraneos homines nates per ipsum flumen attrahabant ad eas infinitos, et in arundinetum ducebant, et faciebant secum concumbere quousque moriebatur. Et insequentes eas macedones apprehenderunt ex ipsis duas que sicut nix nitore candebant. Statura autem illarum decem pedibus alte, et dentes habebant ut canes.

Quomodo alexander deuicit duodecim reges.

Est hec abijt

alexander, et inclusit duodecim reges cum eorum exercitibus, qui et tartari dicebantur, id est gog et magog. Agatan, magebon, alegibor, Alpelmai, limuth, Junij, Bothe, Bedem, cemarre, cabellea, camarciant, Cathomi, amarde, getimadi, Anafag, Candorem, Rinocephali, Thirbei, Alonis accimei, Babilonis, Satramei et soltani.

Exinde amoto

exercitu deuenit ad fines terre ad mare oceanum. Erantque in ipso mari insula in qua audie-

bant homines lingua greca loque-
tes. Statimq; iussit alexander aliq;
milites nudos ingredi aquam. ut
q; ad insulam transire. Tunc
quidam ex macedonibus exuentes
vestimenta sua ingressi sunt mare.
Et continuo cancri de profundove-
nientes ipsos in profundu; submer-
serunt.

Qualiter alexander fecit se p grif-
fones in aere levare.

De amo

to exercitu secutus est lit-
tora maris oceanu contra
solstitium boreale. et ambulantes
per dies quadraginta venerunt usq;
ad mare rubrum. et castrametatus
est ibi. Eratq; ibi mons excelsus val-
de. In quem cum ascendisset alexan-
der visum erat ei ut fere celo propin-
quius esset. Tunc cogitavit in cor-
de suo tale ingenium machinari q;
modo possent eum griffones ad su-
perius emisperi; sublevari. Et con-
tinuo de ipso monte descendens ius-
sit architectos ad se venire. et pcepit
currum mirabilem fabricari et colli-
gari catenis ferreis ut posset ibi se-
curius residere. Deinde fecit venire
griffones et cum catenis ferreis fir-
mioribus fecit eos ligari currui. et in
summitate ipsius currus eorum ci-
baria preparari. Tanta siquidem
altitudinem ascenderunt griffones
q; videbatur alexandro orbis terra-
rum sicut area in qua fruges tritu-
rantur et conduntur. Adare vero ut
draco tortuosus in circuitu videba-
tur. Tunc siquidem virtus divina
obumbravit griffones. ut dum cre-
derent alta petere ad terram infima
descenderunt in loco campestris lon-

ge ab exercitu suo itinere quidecim
dierum. Nullamq; in ipsis cancel-
lis ferreis sustinuit lesionem. Et sic
cum angustia maxima ad exercitu
peruenit.

Quomodo alexander petiit pro-
funda maris.

De ascen

dit in cor alexandri ut maris
profunda quereretur. et omni-
um piscium genera scrutaret. Sta-
timq; iussit vitrarios ante se venire.
et precepit eis ut facerent dolum ex
vitro clarissimo et splendidissimo ut
possent a foris omnia clarissime co-
spici. Factumq; est ita. Deinde ius-
sit eum catenis ferreis religari. et a
fortissimis militib; teneri. Et ille in-
trans ipsius dolum clausa porta ex
pice composita descendit in profun-
dum maris. Viditq; ibi diuersas
figuras piscium. et diuersos colores
habentes imagines bestiarum terre.
et per terram in profundo maris tan-
q; bestie pedibus ambulantes et co-
medebant fructus arborum que in
profundo maris nascebantur. Ipse
autem belue veniebant usq; ad eum.
postea fugiebant. Viditq; alia mi-
rabilia que nemini poluit enarrare
eo q; hominibus incredibilia videren-
tur. Tempus vero mansionis
sue in aquis quod militibus suis p-
dixit alexander completum erat. et tra-
xerunt eum milites ad superiora.

De amo

to exercitu secutus est littora ma-
ris rubri. et castrametatus est
ibi in loco ubi inuenerunt animas

que habebant in capite ossa serrata
et acuta ut gladius quib; feriebant
milites alexandri. et eorum clipeos tras-
forabant. et vocabantur vnicornes.
Occiderunt tamen ex eis octo milia
quingentos et quinquaginta.

De amo exer

citu venerunt ad loca deserta in ma-
re rubrum et arabiam. in quib; mul-
tudo serpentum consistebat. Erantq;
ibi mire magnitudinis serpentes
habentes in capite cornua sicut arie-
tes. quibus occidebant milites ale-
xandri. Tamen ipsi milites occide-
runt maximam multitudinem serpen-
tum.

Quomodo alexander pugna-
uit cum Rinocephalis.

De amo

to exercitu castrametatus est
in loco ubi erant Rinoce-
phali multi habentes ceruices simi-
les equis. et cornua maxima dentesq;
q; immensos. et ex ore flamas durissi-
mas emittebant. Cumq; vidissent ex-
ercitu fecerunt impetu super illos. Ale-
xander autem buccina illuc discurrens
pfortabat milites suos ne in tali cer-
tamine deperirent. Tamen mortui
sunt ex ipsis militibus alexandri plu-
rimi. et ab eis mortui et interfecti mul-
ti rinocephali in maxima multitu-
dine.

Quomodo equus alexandri bu-
cifallus fuit mortuus.

De amo

to exercitu venerunt in quon-
dam vallem et in campum.

et castrametatus est ibi alexander. et
moratus est in ipso aliquibus diebus
eo q; equus suus infirmitate qua pe-
risset tenebatur. Cumq; vidisset alexan-
der equum mortuum angustius ductus
plorabat eo q; equus ille eum a durissi-
mis periculis liberauerat. Et conti-
nuo constituit ei sepulchrum mire ma-
gnitudinis. vrbemq; ei p-dixit quaz
in eius memoria noiauit bucifallam.

Quomodo alexander venit ad
fluvium tyrum.

De amo

exercitu venit ad flumen
qui dicitur tyrum. Et obui-
auerunt sibi homines illius terre fe-
rentes ei elephantum quinq; milia.
et currus falcatos centum milia.

De amo

to exercitu venit ad pala-
cium xerxes regis persarum
Et in ipso palacio inuenit cubacula
mira. Erantq; ibi aues albe q; de in-
firmo vitrum mori debeat vel viue-
re preuidebant. Si enim conspice-
bant faciem egroti pualescebant. Si
autem nolebant aspicere sine dubio
moriebantur.

De moto ex

ercitu venit in babylonem
qua suo imperio coartauit.
Et occiso rege babylonis. et nabu-
zardone prefecto sub ibidem statuto
usq; ad diem obitus sui ibidem p se-
ptem menses in pace moratus. Sta-
timq; scripsit epistolam Olympicis ma-
f 3

tri sue et Aristoteli preceptorum suo de
preliis et angustis quas in india p
pessus est. Necnon et de multis cer
taminibus que cum bestiis et mon
stris exercuit. Aristoteles itaque re
scripsit ei epistolam ita contentam.

Egi regum

magno et domino do
minantibus Alexandro
aristoteles servitute. Cum epistole
vestre certamina perlegissem obstu
pescatus extui. Unde cogitavi quoniam
te habeas aliquam particulam deitatis
quia vidisti et temptasti ea que ho
mo carnis non presumptus. Quapro
pter immensas gratias refero munda
ne machine adiutori. Omnia viciisti.
nullus potuit tui resistere maiestati.
Beati itaque sunt principes tui qui te
in tot maximis periculis sustentarunt.

Post hec siqui

dem alexander fecit in baby
lone thronum aureum fabricari
cuius similis non reperiebatur in orbe.
Tantum enim aurum ex india et persida
detulerunt greci quillud abhominabile
reputabant. Fecit illum thronum duo
decim cubitorum elevatum et per duode
cim gradus marmoreos ascende
bant ad ipsum. Erat itaque thronus ille
mirifico opere structus super duode
cim statuas aureas que ipse duode
cim statue manibustantum tenebant.
Erantque in ipsis scripta nomina duode
cim principum alexandri. Sedes autem
throni erat ex smaragdo. Parietes
vero ex topasio et per universos gra
dus erant pretiosi lapides cuiusque
generis inserti. Erat etiam in summa
te ipsum lapis rubicundus qui tam in no
cte quam in die lucebat. Et in ipso throno

non erant imagines undique constitute in
quibus erat versus scripti grecis litteris
et latinis nomina omnium principum qui servi
ebant Alexandro.

Post hec fecit

alexander coronam auream fa
briari ex omni genere pretiosorum
lapidum ornata. fecitque in ea titulum
hominum litteris grecis et latinis apponi.
Dixit et occasus aquilo mihi fuit et
auster.

Item itaque alex

ander in babylone esset pepit
quodam mulier filium qui a capite usque
ad umbilicum hominis similitudine habere
videbatur. erat mortuus a capite usque
ad umbilicum. Alibi umbilico usque ad
pedes diversam gerere similitudinem be
stiarum. erat vivus. At illa mulier statim
coepit puerum et secreta attulit alexan
dro. quem cum vidisset alexander miratus
est valde. Statimque iussit ariolum ad se
venire et sibi demonstravit. Ariolus autem
cum vidisset monstrum cum gemitu et suspi
rio enarrauit. Maxime impator ve
nit ipse ut ab hoc seculo debeas migra
re. Cui alexander. Dic mihi quoniam. Ari
olus respondit. Maxime impator. Maxime
etas corporis hominis similitudinem hominis mor
tui. quam vidisti significat te qui mortuus
debes periculum sustinere. Illa vero
medietas filii bestiarum quoniam viva est. reges
quoniam te venturi sunt demonstrat. Sicque
illi omnes nobiles erunt ad comparationem tue al
titudinis et altissime tue maiestatis.
Alexander hec audiens tristis effectus est
valde. et ploras amarissime dixit.

Ubi ait altissi

me ut quod dies meos transire
uissimo termino conclusisti.
decebat me amplius vivere ut posses

adimplere magnalia quoniam meum mea
cogitavit. Sed quoniam tibi non placet ut ea
perficias. Rogo te ut me suscipias in
subiectum.

In illo siquidem

tempore erat quodam in macedonia nomine An
tipater filius iasonis. qui cum multis ho
minibus iurationem fecerat ut occideret
alexandrum. Sed benequeverunt perpetrare
Olympia igitur mater alexandri pluries
eidem antipater dixit ut sibi caveret a
magnitudine alexandri. Et exinde olim
pia angustia magis movebatur. Antipa
ter autem cogitauerat quodammodo per vene
num posset occidere alexandrum.

Quo Antipater emit venenum et
misit illud filio suo.

Ubi igitur an

tipater ad medicum pulcherrimum et
emit ab eo portionem veneni
sacram quam nullus potest vasculum sustinere.
Sed eam in catrellam ferream collocavit. De
dixitque cassandro filio suo. illumque ad
venerandum alexandro destinauit. Dixitque ut
loqueretur fratri suo Roboe. Et cogita
ret quodammodo portionem illam ad bibendum alexan
dro offerret. Erat autem iste roboas si
ue ut alii dicunt Jobas etate adole
scens quem alexander tenerrie diligebat.
Accidit autem tempore illo ut cum alexander in
capite percuteretur sine culpa. Cui rei
causa roboas dolore commotus eius
mortui consensit.

Alexander itaque

fecit convivium maximum. et illud
statuit in babylonia celebrari.
Et omnes principes fecit undique con
vocari. Et dum alexander die statuto in co
vivio sederet cum suis principibus. et illud
cum maria lenicia exereret. Roboas
qui coram alexandro vivebat graviter a

cassandro fratre suo per interitum regis po
tionem sumpsit. Idemque sub ungue
pollicis sui. et vino miscuit. Alexander
itaque magis ac magis letando pocu
lum postulavit. Roboas itaque alexan
dro vas aureum protulit. Cumque bibisset
alexander poculum veneno mixtum
subito alta voce clamavit dicens.
Succurrite. succurrite. Et inclinans
se in dextram suam corporis visus est quodam
modo gladio esse perforatum. Atque cum
paululum sustinuit dolorem et surrexit a
convivio dicens principibus et militibus
suis. Rogo vos ut comedentes lete
mini et bibatis. Ipsi vero nihilominus tur
bati sunt valde. et surrexerunt a mensa et
steterunt firmi secum ut videretur finem.

Alexander ve

ro turbatus ingressus est cu
biculum et quasi una pennam
ut mittens eam in guttur suum supra ve
nena repelleret. Cassander vero ca
pit tantam mali penam et dedit eodem vene
no linitam. Ipse vero mittens in guttur suum
ut vomeret. Sed magis ac magis
cepit cum veneni sumptione coartare. Tunc
iussit cuidam ut appiret portas pala
cii qui erat super descensum fluminis eufratis.
totaque nocte illam duxit in somnum.
Maxime vero nocte exivit se de lecto
suo in quo iacebat et cadela byzantium quod ante
ipsum lucebat extinxit. Et quoniam non vale
bat erectus ire manibus et pedibus per terram
procedere per descensum fluminis cepit ut
mergeretur in eo. et ut affluxu et fluminis
impetu rapere incedebat. Et ecce ro
xana vxor eius cum cursu velocissimo
sequebatur. et appropinquans eiecit se super
eum. et amplectens eum amarissime flere
cepit et dicere. Tu miseram me dum
mitis domine alexander et vadis te
ipsum interficere. Dixitque Alexander

Rogato roxana cara mea ut nesciat quis finem meum. Tandem reduxit eum roxana in cubiculum. et amplexans collum eius osculabatur eum. et plorabat amarissime dicens Si finis tuus venit dispone pus inter nos. Statim alexander vocato simone notario suo fecit in cenaculum se adduci. Et congregatis vniuersis principibus suis iussit hoc scribere testamentum.

Testamentum Alexandri.

Ugamus te

aristoteles carissime magister noster ut ex thesauro nostro regali distribuas inter sacerdotes egypti qui templis deseruiunt auri talenta mille. Et quia in vita mea cogitavi. quod rectus esset post mortem meam. custos corporis nostri et gubernator vestri ptolemeus existat. Testamentum meum semper pre oculis habeatis. Item dico vobis ut si Roxana genuerit masculum nostro fungatur imperio. et nomen eius quodcumque volueritis imponatis. Si vero femina genuerit eligant sibi macedones regem. et sit ipse rex et ipsa regina. Et propter mea semper meis facultatibus donemini. Ptolemeus egypti teneat. et cleopatram quam pater meus nupsit accipiat in uxorem. et super omnes principes orientis usque ad baptra teneat principatum. et super regnum perside domine. Cleother. ethyopi dominio ponatur Antiochus syrie presit usque ad iherosolimam et magog. Artabastus teneat peloponnesum iura. Artabastus india teneat et gubernet. Artabastus seleucia dicitur. Item teneat

at elephontem. Ptolemeus yngarie imperet. Domineatur. Thaulus armeniā possideat. Lyochus dalmacia et siciliam regat. Simon notarius meus capadocia et pelagone imperet. Et Alexander et Roboas teneant usque ad fluvium qui dicitur sol. Antipater genitor eorum cilicie sit dominus.

Quando hoc

testamentum scribebat coram Alexandro subito facta sunt tonitrua fulgura et terremotus magni. et tremuit tota babilonia. Tunc per universam terram pulgaris est interitus alexander. Statimque exierunt omnes macedones et venerunt ad aulam palatii alexandri. et ceperunt clamare dicentes. Scitote quia si non ostenditis nobis imperatorem nostrum omnes vos gladio occidemus. Tunc dicens igitur alexander rumor populi ait. Quid est hoc. Principes respondunt. Congregati sunt omnes macedones cum armis et dicunt quod si non viderint vos. nos omnes gladio peribimus de manibus illorum. Cumque hoc audisset alexander precepit militibus suis. ut eum eleuantes in consistorium ponerent. Factumque est. Post hec aperuerunt ianuas. et precepit ut omnes macedones venirent ante illum. Quod et factum est. Tunc cepit alexander ammonere ut omnes pacifice morarentur. Macedones vero clamabant cum lachrymis ad alexandrum. Paxime impator dispone nobis quod post tuum obitum debeat nobis imperare. Quibus alexander respondit. Viri macedones quicumque volueritis regem illum confirmo. Et illi respondit una voce et pericula periculum

petierunt. Tunc iussit alexandrum per dicam coram se venire. sibi autem regnum macedonum commisit. et tradidit sibi Roxanam uxorem suam et omnes milites suos recondenda iussit illi.

Unde cepit

omnes macedones per singulos osculari. et suspirans flebat amare. Erat autem in eodem loco ploratus tam maximus ut quasi tonitura viderent. Creditur quod non solum homines plorauerunt pro tam magno imperatore. Solem eclipsim passum fuisse. et elementa omnia penitus conturbata.

Quid homo

macedonem cui nomen erat Solencius stabat prope lectum alexandri. et cum gemitu et ploratu maximo ait. Paxime imperator quid post obitum tuum faciemus. Ptolemy pater tuus bene tenuit regnum. Sed largas res tuas quis estimabit. Tunc alexander erexit se in lecto et sedit. et sibi metum alapam dedit. et cepit amarissime flere. et in lingua macedonica ita proferre. Heu mihi miserum. Alexander mortuus est et macedonia minuitur. Tunc omnes macedones ceperunt alta voce clamare ploratum facere et dicere. Paxime esset nobis omnibus mori quod videret coram nostra presentia deperire. Scimus enim quod post mortem tuam regnum nostrum dissipabitur. Venobis miseris vbi dimittimus dominum nostrum alexandrum. Pax alexander sine macedonibus tuis recedis. Alexander sepius plorans

et suspirans ait. O macedones carissimi a modo nomen vestrum super barbaros nequaquam dominabitur. Tunc ceperunt macedones ei clamare. Domine alexander tu duristi nos in persidam. arabiam. indiam et usque ad ortum solis. et modo absque nobis recedis. quare nunc fugis a nobis. Duc nos domine tecum quocumque meas.

Quid direxit

alexander athenas coronam auream in templum apollinis. et palpenam auream et induit mentum preciosum et auream sedem. Similiter et omnibus templis precepit deferri melodiosam terram mirram terram treglodicie. et iussit ut post mortem eius corpus suum vingeretur. Vident enim quibus duabus rebus corpora humana illa seruantur. Deinde precepit ptolemeo ut in alexandria sibi sepulchrum aureum construeret. Et statim suis videntibus expiravit.

Quid obijt

set alexander principes levauerunt corpus eius. et ipsum vestimentis regalibus induerunt. et imponentes coronam auream capiti suo posuerunt eum in curru imperiali quem principes suis pectoribus a babilone usque ad alexandriam conduxerunt. Ptolemeus autem alta voce clamavit dicens. Heu mihi alexander vir fortissime in quantum invita tua permisisti quod nunc post mortem occidis. Pax alexander plorabat et sequens eum usque in alexandriam. Sepultus est itaque alexander in sepulchro altissimo et mirifico opere constructo.

De vita Alexandri et eius statu:
ra.

Vit aut alexa

f der stature mediocris. ceru-
cis longe. oculorum illustrius.
genarum ad gratiam erubescens.
um. Reliqua vero membra non si-
ne quadam erant venustate decora.
Fuerunt autem anni vite alexandri
triginta duo et menses septem. ab octa-
uodecimo anno natiuitatis sue in-
cepit committere bellum. Et in duode-
cimo acriter pugnavit. In septem
liquidem annis subiugavit sibi om-
nes barbaros. Nat. vii. kalendas
Ianuarii. Obiit vero quarto ka-
len. aprilis. Fabricauit autem alexan-
der ciuitates duodecim. que omnes
fuerunt hactenus habitate etc.

Nomina ciuitatum quas con-
struxit alexander.

Ruma alexan

p duna que dicitur ypusitas.
Secunda alexa. yepiperu.
Tertia alex. dicitur Sichia. Quar-
ta alexa. dicitur erustria. Quinta
alex. dicitur ymiteon. Sexta alexa.
dicitur Bucifalon sub fluuio Silo-
nis. Septima alexa. dicitur sub flu-
uio nigris. Octaua alex. dicitur bas-
bylon. Nona alexan. dicitur apud
troadam. Decima alex. dicitur Mas-
sagetis. Undecima alexan. dicitur
ypperiaton. Duodecima alex. dicitur
Egyptus.

De sepultura Alexandri.

Egimus ale

l xandra sepulturam esse

auram. quoniam plurimi philoso-
phi conuerunt. Quorum vnus
ait. Alexander ex auro fecit thesau-
rum alius. Heri totus mundus non
sufficebat ei. hodie quattuor sole v-
ne sufficiunt. Alius. Heri populo
imperauit. hodie populus illi. ali-
us. Heri multos potuit de morte libera-
re. hodie nec eius anima potuit. ali-
us. Heri ducebat exercitum de ciui-
tate. hodie ab illis ducitur sepul-
tus. Alius. Heri terram premebat. ho-
die eadem terra premit ipsum. Ali-
us. Heri eum gentes timebant. ho-
die eum vilem deputant. Ali-
us. Heri habuit amicos et inimicos. hodie
habet omnes equales.

Historia Alexandri magni finit
feliciter Impressa Argentine An-
no domini. M. cccc. xxiij. Finita al-
tera die Urbani.

